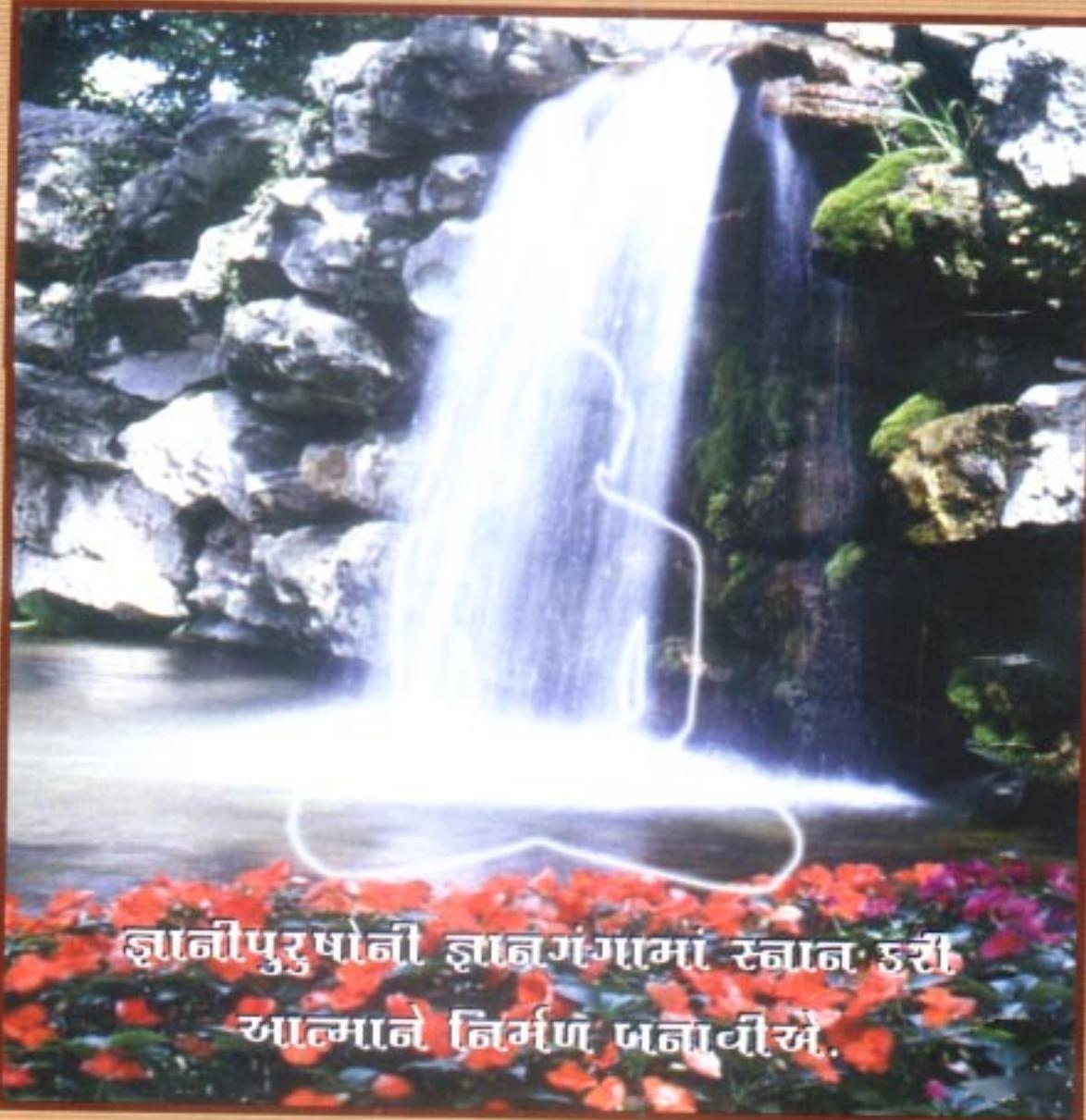

શ્રી રાજ-સોભાગ સાદગુરુ પ્રસાદ

અંક : ૫૧
(બિમાસિક)
સપ્ટેમ્બર-૨૦૧૦

જ્ઞાનોપુરુષોનો જ્ઞાનગંગામાં સ્વાન કરો
આન્માને નિર્મણ મનોવીચો.

Published by :

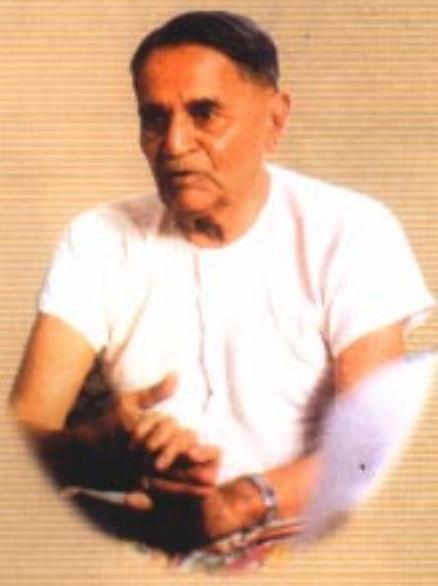
Shree Raj-Sobhag Satsang Mandal

Sobhag Para, SAYLA-363 430 (GUJARAT-INDIA)

Tel. : 02755-280533, TeleFax : 280791

Email : rajsaubhag@yahoo.com

Website : www.rajsaubhag.org

ଆଧୁନିକ ଲୋକ
ମେଲ୍ଲାଦି ଜୀବି
ଶଳେ ବିଜ୍ଞାନାଳୋକ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉତ୍ସାହ

ଏହି କୁଳକୁ ମନ୍ଦିରରେ ଥିଲା ଏହାରେ,
କୁଳକୁ ପାଇଁ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ କରିଛା, କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
କୁଳ କୁଳରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ
କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ କୁଳ

CD গেজ এ পাইল ১০
প্রক্রিয়া.

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃતજી

પત્રાંક - ૩૩૦

(પુ.ભાઈશ્રીએ પત્રાંક-૩૩૦ ઉપર કરાવેલ સ્વાધ્યાય)

પ.કૃ.દેવે કિસનદાસ અને બીજા જિશાસુ જીવો પર આ પત્ર મુંબઈથી ૧૯૪૮ના માહ મહિનામાં લખ્યો છે. કૃપાળુદેવ લખે છે કે દીર્ઘકાળ સુધી યથાર્થ બોધનો પરિચય થવાથી બોધ-બીજની પ્રાપ્તિ હોય છે. તો દીર્ઘકાળ સુધી યથાર્થ બોધનો પરિચય આ એક વાત, અને એ પરિચય હોવાથી બોધબીજની પ્રાપ્તિ હોય છે એ બીજી વાત, અને એ બોધબીજ તે પ્રાયે નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ હોય છે આ ત્રીજી વાત. કિસનદાસ અને બીજા બધા મુમુક્ષુઓ જે છે તે બધા માર્ગનુસારી ભૂમિકાના, પ્રાથમિક ભૂમિકાના મુમુક્ષુઓ છે. પ.કૃ.દેવ તેઓને આ કમ બતાવે છે, તો જે શરૂઆતની ભૂમિકાના મુમુક્ષુઓ છે એની અંદર ઉપશમ, વૈરાગ્ય અને યથાર્થ બોધ—આ ગ્રાણ વસ્તુ પ્રાપ્ત થવી ખૂબ જરૂરી છે. તો ઉપશમ એટલે એ ભૂમિકાના જીવોને આપણે એમ કહી શકીએ કે જે કંઈ પણ કષાય ભાવો ઉત્પન્ન થાય તેને શમાવવાની શક્તિ. જેમ કે કોધ, તો કહે કે કોધનો ઉદ્ય થયો તો તરત જ પોતાની જાતને એનાથી પાછી વાળી લે. અને કોધને શમાવી દે અથવા તો કોધને ઉપશમાવી દે. તો આ ગુણનો વિકાસ એકે એક સાધક, એકે એક મુમુક્ષુની અંદર થવો જોઈએ. પાછી વૈરાગ્ય—એટલે કે પોતે જે સંસારની વચ્ચે રહે છે તે સંસારની અંદર જીવને અનેક પદાર્�ોની ઉપર મોહ અને આસક્તિભાવ રહેલા હોય. તો એ બધા પદાર્થો કહો, અથવા તો જે કંઈ પોતાના કુઠુંબીજનો કહો, સ્વજનો કહો તે બધા પ્રત્યે મોહભાવ હોય, આસક્તિભાવ હોય. આવી રીતે એના જ્યાં જ્યાં અને જે જે વસ્તુઓ પર મોહ અને આસક્તિ લાગેલાં હોય તે પાતળાં પડવાં જ જોઈએ, ઘટવાં

જ જોઈએ. એ જે છે તે વૈરાગ્ય છે. અને ત્રીજું યથાર્થ બોધ, તો યથાર્થ બોધની બાબતમાં તો ભગવાન મહાવીરે જે આપણાને બોધ કર્યો એ બોધ જીવના આત્મકલ્યાણ માટે જ કરેલો છે. એટલે ભગવાને જે રીતે આપણાને બોધ દીધો છે એ રીતે જ જે આપણે એને સમજાએ તો આપણાને એ યથાર્થ બોધ કે જેનું પરિણામન જીવનની અંદર થાય. આમ ભગવાનનાં જે વચનો છે એની અંદર તો યથાર્થ બોધ રહેલો છે જ પણ જ્ઞાનીપુરુષોનાં જ્યાં વચનો છે એની અંદર પણ યથાર્થ બોધ રહેલો છે. અને જે પ.કૃ.દેવનાં વચનો છે તે યથાર્થ બોધથી ભરપૂર છે. જે વસ્તુનું સ્વરૂપ જેમ છે એમ આપણાને સમજાવું જોઈએ, યથાર્થ રીતે સમજાવું જોઈએ. અને એ વચનો કેવાં કે જેની અંદર આપણે જે આરાધન કરવાનું છે એમાં એના સિદ્ધાંતો શું છે ? એનાં રહસ્યો શું છે ? એ બરાબર આપણે યથાયોગ્ય રીતે સમજ શકીએ. આપણે જે આમ વિચાર કરીએ તો “ઇ પદ”નો જે પત્ર છે તે યથાર્થ બોધથી ભરપૂર છે. “આત્મસિદ્ધિશાસ્ત્ર” કે જેમાં યથાર્થ બોધ ભરેલો છે. એમ જ ઇ દ્રવ્ય” છે, “નવ તત્ત્વ” છે આ બધામાં યથાર્થ બોધ ભરેલાં છે. બીજી રીતે કહીએ તો જ્ઞાની-પુરુષનાં વચનો જે છે એની અંદર યથાર્થ બોધ ભરેલો હોય, હોય અને હોય જ. હવે જીવને દીર્ઘકાળ સુધી યથાર્થ બોધનો પરિચય થવાથી, એટલે કે ખૂબ લાંબા સમય સુધી યથાર્થ બોધનો પરિચય જીવને થાય તો એને બોધબીજની પ્રાપ્તિ થાય. જે પણ મુમુક્ષુને આજી કરવામાં આવે છે કે ભાઈ, તારે દરરોજ આજીભક્તિ કરવી, આત્મસિદ્ધિશાસ્ત્રનું પઠન કરવું કે વચનામૃતજીનું વાંચન કરવું. તો દરરોજ એક ને એક આજીભક્તિ, દરરોજ એ જ આત્મસિદ્ધિ કે દરરોજ પરમ કૃપાળુદેવનું આ વચનામૃતજી વાંચવું એમ શા માટે ? તો કહે કે

૨

જ્યારે ને ત્યારે રસ્તો જ પૂછ્યા કરીશું તો ચાલીશું ક્યારે ?

સદગુરુ પ્રસાદ || સાટેમનર - ૨૦૧૦

એની અંદર જે યથાર્થ બોધ રહેલો છે તે યથાર્થ બોધ યથાર્થ રીતે ફરી ફરીને વાંચે ને—તો જ એને જ્યાલમાં આવે, સમજાય. એટલું જ નહીં પણ આવી રીતે સત્તસમાગમની અંદર પણ એ જે કાંઈ સમજતો હોય, એ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે સમજતો હોય, પણ ફરી ફરી એ જેમ જેમ સમજતો જાય એમ એને જ્યાલ આવતો જાય. જેમ કે છ પદનો પત્ર છે તો શરૂઆતમાં તે એ પત્ર વાંચે અને જીવની જેટલી સમજણ હોય તેટલું સમજાય, પછી એનો અભ્યાસ વધતો જાય એટલે એની સમજણ વધતી જાય અને જેમ જેમ સમજણ વધતી જાય એમ એને અંતઃકરણની અંદર અહોભાવ ઉત્પન્ન થતો જાય કે કેવો આ પત્ર અદ્ભુત છે. એ પછી ફરી એને વિશેષ સમજણ આવે તો પછી એના અંતઃકરણની અંદર એમ થઈ જાય કે અહોહો ! આ પત્રની અંદર તો કેવી અદ્ભુત વાત છે ? કે જે મને અત્યાર સુધી તો જ્યાલમાં પણ નહોતી આવતી. એમ સ્થૂળતાથી કરી અને સૂક્ષ્મતાથી એ એકને એક પત્ર વધુ ઊંડાણથી સમજતો જાય અને એમ એમ એના અંતઃકરણથી ઉલ્લાસ આવતો જાય, આનંદ આવતો જાય અને એને પોતાને પણ જ્યાલ આવતો જાય કે આ પહેલું પદ કીધું કે ‘આત્મા છે’ તો એ એની જેમ જેમ સમજણ વધતી જાય, સૂક્ષ્મ થતી જાય એમ એમ એ વાત પર એને આનંદ આવતો જાય, ઉત્સાહ વધતો જાય. તો આ બહુ લાંબા સમય સુધી જીવને યથાર્થ બોધનો પરિયય થાય ને ત્યારે જીવની ભૂમિકા તૈયાર થાય છે. આંતરિક ભૂમિકા તૈયાર થાય છે. કેમ કે એ સમજણ એને પોતાના અંતઃકરણથી આવે છે. એટલે એના પોતાના જીવનની અંદર પરિવર્તનની ધારા શરૂ થાય અને એ રીતે પોતાના કષાયો પણ પાતળા પડવા મંડે અને વૈરાગ્યભાવ પણ વધવા મંડે. આમ આ રીતે જ્યારે જીવની ભૂમિકા તૈયાર

થાય પછી જ એને બોધબીજની પ્રાપ્તિ થાય. જેટલા સાધકો છે તેઓ તો જીણે જ છે કે બોધબીજ એટલે શું ? અને અત્યારે તો બધા સાધકો છે તેઓ તો આરાધના શિબિર ભરવાની છે એ લક્ષે જ ભેગા થયા છે. એટલે આવી ભૂમિકા તૈયાર થાય પછી એ જીવને જો બોધબીજની પ્રાપ્તિ થાય તો એ અંતમુખ થવાનો પુરુષાર્થ કરી શકે. એટલે કે ધ્યાન કરી શકે. હવે એ ધ્યાન કરતો જીવ, એ પોતે પોતાનું જે ચિત્ત છે કે જે સતત બહિર્ભાવમાં જ રખડતું હતું એ ચિત્તાને સમગ્રપણે બહિર્ભાવથી હટાવી અને અંતમુખ કરી અને સ્થિર કરવાનો પુરુષાર્થ એનો ચાલુ થઈ જાય. તો એ જે ધ્યાનની ભૂમિકા કે જેની શરૂઆત થઈ, એ શરૂઆત કરતાં કરતાં એની સ્થિરતા વધતી જાય, વધતી જાય અને પછી ખૂબ સારી સ્થિરતા આવે પછીથી એ ચિત્તનની ભૂમિકામાં આવે અને પછી એમ કરતાં કરતાં એ ભેદજ્ઞાનની ભૂમિકામાં આવે અને જ્યારે પોતાનો આત્મા અને આ શરીર, એનું જ્યારે ભેદજ્ઞાન કરવાની શરૂઆત કરે અને ખૂબ પુરુષાર્થી હોય અને સમ્યક્કદર્શન પ્રાપ્ત કરવાની અંદરથી તીવ્ર જિજ્ઞાસા હોય તો એવો કોક ભાગ્યશાળી જીવ કે એને પછી કોઈક ધન્ય પળ આવી જાય કે એને નિશ્ચય સમ્યકૃત્વની પ્રાપ્તિ થાય. એટલે કે પોતાના આત્માની ઓળખાણ થઈ જાય. આ કમ બતાવ્યો. અત્યારે તો બધા જ સાધકોનો લક્ષ શું છે ? તો કહે કે અજ્ઞાનને કાઢી જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરવી. તો એની અંદર યથાર્થ બોધ, બોધબીજ અને સમ્યક્કદર્શન એ ગ્રાણ્ય વસ્તુ આમાં વણી લીધી છે. આવી રીતે આરાધન કરતો જે જીવ એના માટે આગળ કહે છે કે જિને બાવીશ પ્રકારના પરિષહ કહ્યા છે, તેમાં દર્શનપરિષહ નામે એક પરિષહ કહ્યો છે, તેમજ એક બીજો અજ્ઞાનપરિષહ નામનો પરિષહ પણ કહ્યો છે. એ બન્ને પરિષહનો વિચાર કરવા યોગ્ય

છે; એ વિચાર કરવાની તમારી ભૂમિકા છે; અર્થાત્ તે ભૂમિકા (ગુણસ્થાનક) વિચારવાથી કોઈ પ્રકારે તમને યથાર્થ ધીરજ આવવાનો સંભવ છે. અત્યારે આપણે આ સ્વાધ્યાયની અંદર જે વાત કરીએ છીએ એમાં બધા મુમુક્ષુઓની અને સાધકોની અલગ અલગ ભૂમિકાએ બધાનો વિચાર કરીને આપણે અત્યારે સ્વાધ્યાય કરી રહ્યા છીએ. જીવ, જે કાંઈ પણ આરાધન કરે છે એમાં એને કાંઈ ને કાંઈ વિનો અને મુશ્કેલીઓ તો આવે જ છે. અને એ અનેક પ્રકારની જે મુશ્કેલી હોય એને આપણે પરિષહ કરીએ. કે વચ્ચે તકલીફ આવે અને પોતાને જેવી સાધના કરવી હોય એવી સાધના થઈ ન શકે, એટલે જીવને પુરુષાર્થની અંદર કોઈ વિન્દ કે અંતરાય વચ્ચે આવી જાય તો જીવને એમ થાય કે મારે આ જે પુરુષાર્થ કરવો છે તે બરાબર થતો નથી. તો આપણા જિન ભગવંતોએ બાવીશ પ્રકારના પરિષહ કર્યા છે. જીવ જે કાંઈપણ આરાધન કરતો હોય એમાં આવા અલગ પ્રકારના પરિષહ નહતા હોય અને એ બાવન પ્રકારના પરિષહમાં એક અજ્ઞાન પરિષહ અને બીજો દર્શન પરિષહ. આ બે પરિષહની વાત આની અંદર મૂકી તો જ્યાં સુધી જીવને અજ્ઞાન છે ને ત્યાં સુધી એને દુઃખ જ છે. અજ્ઞાન છે ત્યાં દુઃખ છે ને છે જ. અજ્ઞાની જીવને દુઃખને લીધે સતત ફૂલેષિત ભાવો થયા કરતા હોય છે. ઉદ્ઘોગ અને ઉચાટ થયા જ કરતા હોય છે. થયાં જ કરતાં હોય છે. જીવને એમ થાય કે મારે તો હવે આ બધા દુઃખથી ધૂટવું છે તો હું ક્યારે આ બધાથી ધૂટીશ? અને દુઃખથી ધૂટવા એ જેમ જેમ પુરુષાર્થ અને પ્રયત્ન કરે, એમ દુઃખ તો જતું નથી પણ એમ ને એમ જ સામે કોઈ ને કોઈ રીતે આવ્યા જ કરતું હોય છે. જીવને એમ થાય કે મારું અજ્ઞાન જાય અને મને આત્મદર્શન થાય એટલે બધી જ મારી

મુશ્કેલી દૂર થવાની. એ પુરુષાર્થ કરતો હોય છતાં એનું અજ્ઞાન જતું ન હોય તો જીવને અજ્ઞાન કાઢવું છે અને પોતાના આત્મસ્વરૂપમાં નિવાસ કરવો છે એટલે કે બધા દુઃખથી મુક્ત થવું છે. આમ એને અંદરથી તીવ્ર જંખના છે પરંતુ એ પુરુષાર્થ કરે છે જીવને એ જતું નથી તો અંદરથી ખૂબ ઉદ્ઘોગ, ઉચાટ છે. એટલે એમ કહીએ કે જીવ પુરુષાર્થ કરે છે અને છતાં એને પરિણામ મળતું નથી ત્યારે ધંધીવાર એની આંખમાંથી પાણી ચાલ્યા જાય કે મારું અજ્ઞાન જતું કેમ નથી? જ્યારે જીવને અંદરથી અજ્ઞાન દૂર કરવાની આવી જંખના જાગે અને એ અજ્ઞાન દૂર ન થાય તો એને અંદરથી શાંતિ ન લાગે. અને એને એમ જ થાય કે બદ્ધ, આમાં હું નીચે મને બેસી નથી શકતો. જીવની આવી તીવ્ર જંખના છતાં એનું કાર્ય ન સધાતું હોય તો કિસનદાસ છે ને એ એવા મુમુક્ષુ છે કે એને કૃપાળુદેવના દર્શનની જંખના છે અને એને પ.કૃ.દેવનાં દર્શન નથી થતાં તો એનાથી રહેવાતું નથી. એને એટલું બધું અંદરથી દુઃખ થાય છે, એટલું બધું દુઃખ થાય છે કે એની અસર એના શરીર પર પડે છે. બીજા બધા મુમુક્ષુને પણ એમ થાય છે કે આ કૃપાળુદેવ વગર રહી શકતા નથી. પ્રથમ તો જીવને જ્ઞાનીપુરુષના દર્શનની જંખના હોય અને એ જંખનાની સાથે સાથે જ્ઞાનીપુરુષ પ્રત્યે અહોભાવ હોય કેમ કે એ અજ્ઞાન એનું છે તે પણ જ્ઞાનીપુરુષ થકી જ જવાનું છે ને? એટલે પછી એ જ્ઞાનીપુરુષ એને જે રસ્તો બતાવે એ રસ્તાથી એ પુરુષાર્થ કરે અને પછી એનું અજ્ઞાન જો જતું ન હોય તો એને આત્મદર્શનની જંખના રહે. તો આ કિસનદાસની પરિસ્થિતિ આવી છે કે એ કૃપાળુદેવના દર્શન વગર રહી શકતા નથી. એટલા માટે એને હવે અજ્ઞાન પરિષહ અને દર્શન પરિષહનું સ્વરૂપ બતાવે છે. તેમને કહે છે કે તમે જો આના

પર ખૂબ વિચાર કરશો તો તમારામાં એક પ્રકારની ધીરજ ઊભી થશે. હવે આગળ કહે છે કે, કોઈપણ પ્રકારે પોતે કંઈ મનમાં સંકલ્પયું હોય કે આવી દશામાં આવીએ અથવા આવા પ્રકારનું ધ્યાન કરીએ, તો સમ્યકૃતવની પ્રાપ્તિ થાય, તો તે સંકલ્પેલું પ્રાયે (જ્ઞાનીનું સ્વરૂપ સમજાયે) ખોટું છે, એમ જણાય છે. જીવને હવે અજ્ઞાન કાઢવું છે પણ હકીકતમાં જ્ઞાન એટલે શું? એ તો ખબર નથી. એને એવી જ રીતે જે સાધકો છે એ સાધકો ધ્યાન કરે છે અને એમ ધ્યાન કરતાં કરતાં આત્માનું દર્શન થઈ જશે તો એને થાય કે ત્યારે એને શું દેખાશે? કેમ થશે? શું જણાશે? એવી અંદરથી કલ્પનાઓ ઊભી થતી હોય. એમાં વળી એવાં કોઈકનાં વચ્ચનો સાંભળેલાં હોય, ક્યાંય કંઈ વાંચેલું હોય તો જીવની કલ્પનામાં એ બધું આવ્યા કરતું હોય કે ભાઈ, હું ધ્યાન કરીશ તો મને ખૂબ પ્રકાર દેખાશે. એટલે મને આત્માની પ્રાપ્તિ થઈ જશે. કોઈકને એમ થાય કે મને ‘આવું’ થાય એટલે હું આગળ વધી જઈશ, અથવા તો મને આત્મદર્શન થશે. આવી રીતે થોડું થોડું ક્યાંય જાણેલું હોય અને જાણેલું હોય એ બરાબર જીવ સમજતો ન હોય અને મનથી કંઈક કલ્પનાઓ થઈ ગઈ હોય તો આ વાત છે એ એવી છે કે એની અંદર જીવનો સ્વચ્છંદ આવી જાય છે. અને એ સ્વચ્છંદ આવે ત્યારે એ જીવને અવરોધરૂપ થતો હોય છે. જીવને આગળ વધવા નથી દેતો. આગળ કહે છે કે, યથાર્થ બોધ એટલે શું તેનો વિચાર કરી, અનેક વાર વિચાર કરી, પોતાની કલ્પના નિવૃત્ત કરવાનું જ્ઞાનીઓએ કહ્યું છે. આના માટે થઈને યથાર્થ બોધ એટલે શું? એના ઉપર જીવ વિચાર કરવો જોઈએ એટલું જ નહીં પણ અનેકવાર વિચાર કરી અને પછી જીવ જે કંઈ આરાધના કરતો હોય એની અંદર કલ્પના તો હોવી જ ન જોઈએ. અને જે કંઈપણ પોતાના મનની

અંદર કલ્પનાના ઘોડાઓ ઊભા થયા હોય તે બધાને શમાવી દેવા જોઈએ. ઘણા બધા જીવો છે તેને આ વાતનો જ્યાલ ન હોય અને ક્યાંયને ક્યાંય પોતાની આરાધનાની અંદર અટકીને બેઠેલા હોય. આમ દાખલો આપીએ તો ઘણા સાધક એવા હોય કે જે ધ્યાન કરવા બેસે તો જે રેઝ્યુલર ધ્યાન કરતા હોય અને જરાક થોડી સ્થિરતા આવી અને એ સ્થિતિ જે એને ગમતી હોય ને એટલામાં અને એટલામાં જ એ રમ્યા કરે. પછી એનાથી આગળ એ જીવ પ્રગતિ ન કરી શકતો હોય અને એને પોતાને એમ લાગે કે પોતે ઘડી ઊંચી દશા સુધી પહોંચી ગયો છે. પણ એ પોતે જ્યાનની ભૂમિકામાં જે પગથિયે છે, પછી એ પહેલું હોય કે બીજું હોય. પણ એ પગથિયાંની અંદર એને એ સ્થિતિ ગમે છે એટલે એ એટલામાં જ રમે છે. અને આગળ વધવાનો પ્રયત્ન પણ નથી કરતો. એને જો આગળ વધવાનો પુરુષાર્થ કરવાનું કહેવામાં આવે તો એ પુરુષાર્થ કરે ત્યારે પોતે જે ભૂમિકામાં હોય એ ન રહેતી હોય તો એને એમ થાય કે આમાં મને મજા નથી આવતી. પણ પોતે પ્રગતિ કરે અને જરા વધુ સ્થિર થાય તો એને વિશેષ જ્યાલ આવે ને? એમ ઘણા સાધકો એવા છે કે પોતે અમુક લક્ષ સુધી પહોંચી એ લેવલથી આગળ વધવાનો પુરુષાર્થ જ ન કરતા હોય અને એમાં પોતાની કંઈ ને કંઈ કલ્પના જોડીને બેસી ગયા હોય તો એની પ્રગતિ અટકી જતી હોય છે. આમ બધાની અલગ અલગ ભૂમિકાએ અલગ અલગ મુશ્કેલીઓ હોય. કૃપાળુદેવ કહે છે એમાં જ્યાં પોતાની કલ્પના છે એ કલ્પના તો એણે છોક્યે જ છૂટકો છે. ‘અધ્યાત્મસાર’નું વાંચન, શ્રવણ ચાલે છે તે સારું છે. અનેક વાર ગ્રંથ વંચાવાની ચિંતા નહીં, પણ કોઈ પ્રકારે તેનું અનુપ્રેક્ષણ દીર્ઘકાળ સુધી રહ્યા કરે એમ કરવું યોગ્ય છે. તો હવે આ અધ્યાત્મસાર પુસ્તક વાંચે છે અથવા સાંભળે છે તો

કૃ.દેવ કહે છે કે એ સારું છે. પણ જીવ એક ને એક વસ્તુ અનેકવાર વાંચે એના કરતાં એણે જે કંઈ પણ વાંચેલું છે એના ઉપર સતત મનન, ચિંતન, અનુપ્રેક્ષણ કરે તો એ એને વધુ ફાયદાકારક છે. હવે કહે છે કે પરમાર્થ પ્રાપ્ત થવા વિષે કોઈ પણ પ્રકારનું આકુળવ્યાકુળપણું રાખવું—થવું—તેને ‘દર્શનપરિષહ’ કહ્યો છે. એ પરિષહ ઉત્પસ થાય તે તો સુખકારક છે; પણ જો ધીરજથી તે વેદાય તો તેમાંથી દર્શનની ઉત્પત્તિ થવાનો સંભવ થાય છે. તો હવે પરમાર્થ પ્રાપ્ત થવા વિષે કોઈ પ્રકારનું આકુળ-વ્યાકુળપણું રાખવું. જેમ આપણે વાત કરી કે જીવને અંદરથી એક એ કે મને ક્યારે જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થશે? એમ આકુળતા થતી હોય તો એ એની ભૂમિકાએ બહુ ઉપકારી છે. અથવા તો ક્યારે પ્રાપ્તિ થશે એની સતત અંદરથી જ્ઞાનસા રહ્યા કરવી એ ખૂબ ઉપકારી છે. બીજી રીતે કહીએ કે સતત પોતાને જે પદ સુધી પહોંચવું છે એ ત્યાં સુધી ન પહોંચાય ત્યાં સુધી આંખમાંથી આંસુ સુકાય નહીં, અથવા તો ‘નિશદિન નૈનનમેં નીંદ ન આવે.’ આવી પરિસ્થિતિ થાય ત્યારે ‘તબહી નર નારાયણ પાવે.’ આમ જીવે એકધારો સતત પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. આમ આ દર્શન પરિષહ સુખકારક છે એમ કહે છે. પણ એ આકુળવ્યાકુળતા જ્યાં છે ને એની સાથે ધીરજ જોઈએ, ધૈર્ય જોઈએ. અને એ ધીરજપૂર્વક જો દર્શન પરિષહ વેદવામાં આવે તો તેમાંથી દર્શનની ઉત્પત્તિ થાય છે. આમ જીવ સમ્યકુદર્શનની પ્રાપ્તિ કરી શકે. આપણે દરેક સાધકને લક્ષમાં રાખીને આ વાત કરી રહ્યા છીએ, જો કે દરેક સાધકની ભૂમિકા અલગ અલગ છે. શિબિર શરૂ થતી હોવાથી દરેક સાધકને અંદરથી એક વ્યાકુળતા ઉત્પન્ન થવી જોઈએ કે આ શિબિર જેમાં પાંચ કે છ દિવસનો જે કમ છે એ દરમ્યાન એવું આરાધન કરવું છે, એવું આરાધન કરવું છે કે મારે મારું કાર્ય ન થાય ત્યાં સુધી મારે મારા

શરીરના આરામનો કે ઊંઘનો કે એવો કાંઈ વિચાર જ નથી કરવો. સતત પુરુષાર્થ જ કરવો છે. ખાવું ન ભાવે, પીવું ન ભાવે, બીજું કાંઈ જ ગમે નહીં, બસ એક પુરુષાર્થ અને પુરુષાર્થ જ. મારે આ પાંચ દિવસની શિબિરમાં પસાર થતી એકેક પળનો બરાબર ઉપયોગ કરવો છે. આમ આવી અંદરથી એક જિજાસા ઊભી કરવી જોઈએ. અને જે કોઈપણ પુરુષાર્થ કરવાનો આવે એ ખૂબ સમજણપૂર્વક, વ્યવસ્થિત અને વૈર્યપૂર્વક હોવો જોઈએ. આમ જો જીવ કરે તો પોતે પોતાના લક્ષ સુધી પહોંચી જઈ શકે. તમે ‘દર્શનપરિષહ’માં કોઈ પણ પ્રકારે વર્તો છો, એમ જો તમને લાગતું હોય તો તે ધીરજથી વેદવા યોગ્ય છે; એમ ઉપદેશ છે. એટલે એમને અંદરથી ઉદ્ઘેગ, ઉચાટ થાય છે અને પછી જે આંતરિક ધીરજ હોવી જોઈએ એ નથી રહેતી. અને એમના શરીર પર અસર થાય છે. એટલે કૃપાળુદેવ કહે છે કે અંદરથી ધીરજ પણ જોઈએ. આટલું કહ્યા પછી પ.કૃ.દેવ એમને સર્ટિફિકેટ આપે છે કે દર્શન પરિષહમાં તમે પ્રાપ્તે છો એમ અમે જાહીએ છીએ. આમાં પ્રાપ્તે શબ્દ મૂક્યો છે. કોઈપણ પ્રકારની આકુળતા વિના વૈરાગ્યભાવનાએ, વીતરાગ્યભાવે, જ્ઞાની વિષે પરમભક્તિભાવે સત્તાસ્ત્રાદિક અને સત્તસંગનો પરિચય કરવો હાલ તો યોગ્ય છે. હવે આપણે શું કરવું? તે પ.કૃ.દેવ સમજાવે છે. એમને જે ખૂબ વધારે પડતી આકુળતા થઈ ગઈ છે ને કે જેમાં ધીરજની ખામી છે. કોઈપણ પ્રકારની આકુળતા વિના આમ એકેક શરત છે કે વૈરાગ્યભાવ જોઈએ આ એક વાત, પછી વીતરાગ્યભાવે એટલે કે રાગદ્રેષ ન થવા જોઈએ આ બીજી શરત. પછી જ્ઞાની વિષે પરમભક્તિભાવે-તો અંતઃકરણની અંદર ભક્તિ ઉત્પન્ન થવી જોઈએ અને એ પણ પરમભક્તિ કહે છે. પછી સત્ત-શાસ્ત્રાદિક અને સત્તસંગનો પરિચય કરવો. તો જે પણ શાસ્ત્રો, આમ

તો મુખ્યપણે જે આજી થઈ હોય એ શાસ્ત્રોનો પરિચય અને સત્સંગ એ કરવાનું એમને કહ્યું. એ કહે છે હાલ તમારા માટે આટલું યોગ્ય છે. કોઈપણ પ્રકારની પરમાર્થ સંબંધે મનથી કરેલા સંકલ્પ પ્રમાણે ઈચ્છા કરવી નહીં; અર્થાત્ કંઈ પણ પ્રકારના દિવ્યતેજયુક્ત પદાર્થો ઈત્યાદિ દેખાવા વગેરેની ઈચ્છા, મનઃકલ્પિત ધ્યાનાદિ એ સર્વ સંકલ્પની જેમ બને તેમ નિવૃત્તિ કરવી. તો પરમાર્થ સંબંધે એમ કે મનથી કરેલા સંકલ્પ પ્રમાણે ઈચ્છા કરવી નહીં. મનથી એવી ઈચ્છા કરી હોય કે બસ મને તો ખૂબ પ્રકાશ દેખાય અથવા તો મને આવું થાય, આવું થાય એવા બધા ભાવ અંદરથી ઉભા થયા હોય તો આવા જે ખોટી જાતના વિકલ્પો કરતો હોય અથવા કલ્પના કરતો હોય, એ કલ્પના અને એ કલ્પના પ્રમાણે થાય એ ઈચ્છા, એવી ઈચ્છા ન કરવી. એટલે હવે સ્પષ્ટ કરે છે. કંઈ પણ પ્રકારના દિવ્ય તેજયુક્ત પદાર્થો એટલે કે એ જ્યારે ધ્યાન કરવા બેસે તો એને આમ દિવ્ય અને તેજયુક્ત પદાર્થો એને દેખાય-એ વગેરેની ઈચ્છા અને મનકલ્પિત ધ્યાન એટલે પોતાના મનની કલ્પના કે ધ્યાનમાં આવું બધું થાય એ સર્વ સંકલ્પની જેમ બને તેમ નિવૃત્તિ કરવી. ‘શાંત-સુધારસ’માં કહેલી ભાવના, ‘અધ્યાત્મસાર’માં કહેલો આત્મનિશ્ચયાધિકાર એ ફરી ફરી મનન કરવા યોગ્ય છે. એ બેનું વિશેષપણું માનવું. પ.કૃ.દેવે તેમને બે ગ્રંથના આધારની વાત કરી. એક તો શાંત-સુધારસ જેની અંદર આપણી બાર ભાવનાઓ છે તથા એ ઉપરાંત બીજી ચાર ભાવનાઓ એમ કુલ મળીને સોળ ભાવનાઓ આપવામાં આવી છે. તો એ ભાવનાઓ અને અધ્યાત્મસારમાંથી આત્મનિશ્ચય અધિકાર વાંચવાની ભલામણ કરી. હવે આગળ કહે છે ‘આત્મા છે’ એમ જે પ્રમાણથી જણાય, ‘આત્મા નિત્ય છે’ એમ જે પ્રમાણથી જણાય, ‘આત્મા કર્તા છે’ એમ જે પ્રમાણથી

જણાય, ‘આત્મા ભોક્તા છે’ એમ જે પ્રમાણથી જણાય, ‘મોક્ષ છે’ એમ જે પ્રમાણથી જણાય, અને ‘તેનો ઉપાય છે’ એમ જે પ્રમાણથી જણાય, તે વારંવાર વિચારવા યોગ્ય છે. તો આ છ એ પદ એ જે પ્રમાણથી જણાય એ રીતે વારંવાર વિચાર કરવા યોગ્ય છે. એ ઉપરાંત અધ્યાત્મસાર કે બીજા કોઈ ગ્રંથમાં એ વાત હોય તો વિચારવામાં બધા નથી. કલ્પનાનો ત્યાગ કરી વિચારવા યોગ્ય છે કલ્પના ન જોઈએ. આ કલ્પના શબ્દનો પ.કૃ.દેવે આ પત્રની અંદર ત્રણથી ચાર વાર ઉપયોગ કર્યો છે. એનો ત્યાગ કરી વિચારવા યોગ્ય છે. વળી એમણે કંઈ પૂછાવેલું હશે અથવા તો પત્ર દ્વારા જણાવેલું હશે તો કહે છે કે, જનક વિદેહીની વાત હાલ જાણવાનું ફળ તમને નથી. બધાને અર્થે આ પત્ર છે.

આ રીતે આપણે જે આ એક પત્ર જોયો કે જેની અંદર બધા સાધકોએ પોતે જે કંઈ પણ આરાધના કરે ને તેમાં અંતરાયો કે પરિષહ તો આવવાના જ. તો એણે એ પરિષહને દૂર કરી, અને પોતાનો પુરુષાર્થ કરી કોઈપણ રીતે પ્રગતિ કરવાની છે. એ પ્રગતિ માટે થઈને આ પુરુષાર્થ એક જ એવો છે કે જે ગમે તે તકલીફ કે કોઈપણ પ્રકારની મુશ્કેલી હોય તો પણ એણે જે પુરુષાર્થ કરવો છે ને એ તે પોતે કરી શકે છે. કઈ રીતે ? તો કહે કે જીવને કંઈ શારીરિક મુશ્કેલી હોય, તો અને એમ થાય કે મારાથી બેસી પણ શકતું નથી અથવા તો બેસું ધૂં તો કોઈ ને કોઈ જગ્યાએ કાંઈ દરદ થતું હોય છે. અથવા કંઈ મુશ્કેલી થતી હોય છે. એમ શારીરિક તકલીફ અનેક પ્રકારે જીવને નડતી હોય અને જ્યાં સુધી એનું ધ્યાન સરખું થાય જ નહીં. એને એમ થાય કે માંનું શરીર એવું છે કે માંડ દશ મિનિટ બેસું ને ત્યાં ફરી તકલીફ ચાલુ કરી દે.

ॐ

॥ સહજાત્મસ્વરૂપાય નમઃ ॥

“ગ્રંથિના બે ભેદ છે. એક દ્વાય—બાધ ગ્રંથિ, બીજી ભાવ—અભ્યંતર ગ્રંથિ. સભ્યકુ પ્રકારે બન્ને ગ્રંથિથી નિવર્ત્ત તે નિર્ગ્રથ.”

અભ્યંતર ગ્રંથિમાં મોહનીય કર્મની, દર્શન મોહનીય તથા અનંતાનુબંધી કષાયની ચોકડી અને પણ ગ્રંથિ કહેવામાં આવે છે. આ ગ્રંથિ જ્યાં સુધી છેદાય નહીં ત્યાં સુધી બાકીની ગ્રંથિને કષ્ય કરવાનો પુરુષાર્થ કરવામાં આવે તો પણ મૂળ ગ્રંથિ ઊભી છે ત્યાં સુધી તેમાં સફળતા મળતી નથી. આ મૂળ ગ્રંથિમાં દર્શન મોહનીયની, મિથ્યાત્વ મોહનીય, મિશ્ર મોહનીય અને સભ્યકૃત્વ મોહનીય તથા ચારિત્ર મોહનીયની અનંતાનુબંધી—કોષ, માન-માયા-લોભ એમ સાત પ્રકૃતિની એક નિબિડ ગાંઠ પડેલી છે. અને અનાદિ કાળથી જીવ તેનાથી ઘેરાયેલો છે. બીજી રીતે કહીએ તો અગૃહિત મિથ્યાત્વની જ ગ્રંથિ છે. પૂર્વ આપણે અનંતવાર બાધ ગ્રંથિ છોડીને સર્વ સંગ પરિત્યાગ કરીને સાધુપણું સ્વીકાર્ય છે. પણ અગૃહિત મિથ્યાત્વને ક્યારેય છોડ્યું નથી. તેથી બધો જ પુરુષાર્થ નિષ્ફળ ગયો છે. તો આ મોહનીય કર્મની સાત પ્રકૃતિની ગ્રંથિ શું છે? તે કેમ છૂટી શકતી નથી? તેના પર વિચારણા કરીએ.

પ્રથમ પગાંક ૪૭માં ૫.૩.૬૨ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી કહે છે કે — “અનંતાનુબંધ કોષ, અનંતાનુબંધી માન, અનંતાનુબંધી માયા, અનંતાનુબંધી લોભ એ ચાર તથા મિથ્યાત્વ મોહિની, મિશ્ર મોહિની, સભ્યકૃત્વ-મોહિની—એ ત્રણ એમ સાત પ્રકૃતિ જ્યાં સુધી ક્ષયોપશમ, ઉપશમ કે કષ્ય થતી નથી ત્યાં સુધી સભ્યકૃદાણ થવું સંભવતું નથી. એ સાત પ્રકૃતિ જેમ જેમ મંદતાને પામે તેમ તેમ સભ્યકૃત્વનો ઉદ્ય થાય છે... તત્ત્વજ્ઞાનીઓએ એ જ ગ્રંથિને ભેદવાનો ફરી ફરીને બોધ કર્યો છે. ‘જે

આત્મા અપ્રમાદપણે તે ભેદવા ભડી દસ્તિ આપશે
તે આત્મા આત્મત્વને પામશ—એ નિઃસંદેહ છે.’

“જે કષાય પરિણામથી અનંત સંસારનો સંબંધ
થાય તે કષાય પરિણામને જીન પ્રવચનમાં
'અનંતાનુબંધી' સંજ્ઞા કહી છે. જે કષાયમાં
તન્મયપણે અપ્રશસ્ત (માઠા) ભાવે તીવ્રોપ્યોગે
આત્માની પ્રવૃત્તિ છે, ત્યાં 'અનંતાનુબંધી'નો સંભવ
છે....(૧) સત્રદેવ, સદ્ગુરુ અને સત્રધર્મનો જે
પ્રકારે દ્રોહ થાય, અવજ્ઞા થાય તથા વિમુખભાવા
થાય એ આદિ પ્રવૃત્તિથી (૨) તેમજ અસત્ર દેવ,
અસદ્ગુરુ તથા અસત્ર ધર્મનો જે પ્રકારે આગ્રહ
થાય, તે સંબંધી કૃતકૃત્યતા થાય, એ આદિ પ્રવૃત્તિથી
પ્રવર્તતા 'અનંતાનુબંધી કષાય' સંભવે છે અથવા
જ્ઞાનીના વચનમાં સ્ત્રીપુત્રાદિ ભાવોને જે મર્યાદા
પછી ઈચ્છતાં નિર્ધસ પરિણામ કર્યાં છે, તે
પરિણામે પ્રવર્તતાં પણ 'અનંતાનુબંધી' હોવા યોગ્ય
છે. (૫.-૬૧૩)

“અનંતાનુબંધીનો બીજો પ્રકાર (૫.-૬૧૩)માં
લઘ્યો છે તે વિષે વિશેષાર્થ નીચે લઘ્યાથી જણાશે;
ઉદ્યથી અથવા ઉદાસભાવ સંયુક્ત મંદ-પરિણામ
બુદ્ધિથી ભોગાદિને વિષે પ્રવૃત્તિ થાય ત્યાં સુધીમાં
જ્ઞાનીની આજ્ઞા પર પગ મૂકીને પ્રવૃત્તિ થઈ ન
સંભવે, પણ જ્યાં ભોગાદિને વિષે તીવ્ર તન્મયપણે
પ્રવૃત્તિ થાય ત્યાં જ્ઞાનીની આજ્ઞાની કંઈ અંકુશતા
સંભવે નહીં, નિર્ભયપણે ભોગ પ્રવૃત્તિ સંભવે. જે
નિર્ધસ પરિણામ કર્યાં છે, તેવાં પરિણામ વર્તે ત્યાં
પણ 'અનંતાનુબંધી' સંભવે છે. તેમ જ 'હું સમજું
છું', 'મને બાધ નથી', એ વાતે એવા બફ્મમાં
રહે, અને 'ભોગથી નિવૃત્તિ ઘટે છે અને વળી કંઈ
પણ પુરુષત્વ કરે તો થઈ શકવા યોગ્ય છતાં પણ
મિથ્યાજ્ઞાનથી જ્ઞાનદશા માની ભોગાદિકમાં
પ્રવર્તના કરે ત્યાં પણ 'અનંતાનુબંધી' સંભવે છે.”
(૫.-૬૨૨)

“ખોટી પ્રતીતિને અનંતાનુબંધીમાં સમાય...
અણપ્રતીતિ એ દોષ જુઓ તો મિથ્યાત્વ” (૩.૪૧.-૬)

“જે કોધાદિથી અનંત સંસારની વૃદ્ધિ થાય તે
અનંતાનુબંધી કષાય છે.” (વા.સા.-૧/૨૦)

“મોક્ષથી વિપરીત એવો જે અનંત સંસાર
તેની વૃદ્ધિ જેનાથી થાય છે તેને અનંતાનુબંધી
કહેવામાં આવે છે, અને છે પણ તેમજ.”
(વા.સા.૧/૨૧)

“જો કે કોધાદિભાવ લૌકિકે પણ અફળ નથી;
પરંતુ વીતરાગે પ્રરૂપેલ વીતરાગજ્ઞાન અથવા
મોક્ષધર્મ અથવા તો સત્રધર્મ તેનું ખંડન અથવા તે
પ્રત્યે કોધાદિભાવ તીવ્રમંદાદિ જેવે ભાવે હોય તેવે
ભાવે અનંતાનુબંધી કષાયથી બંધ થઈ અનંત એવાં
સંસારની વૃદ્ધિ થાય છે.” (વા.સા.-૧/૨૨)

“સંસારી પદાર્થોને વિષે જીવને તીવ્ર સ્નેહ
વિના એવાં (અનંતાનુબંધી) કોધ, માન, માયા અને
લોભ હોય નહીં, કે જે કારણે તેને અનંત સંસારનો
અનુબંધ થાય. જે જીવને સંસારી પદાર્થો વિષે તીવ્ર
સ્નેહ વર્તતો હોય તેને કોઈ પ્રસંગે પણ અનંતાનુબંધી
ચતુર્જમાંથી કોઈપણ ઉદ્ય થવા સંભવે છે, અને
જ્યાં સુધી તીવ્ર સ્નેહ તે પદાર્થોમાં હોય ત્યાં સુધી
અવશ્ય પરમાર્થ માર્ગવાળો જીવ તે ન હોય.”

“તીવ્ર પરિણામે, ભવભયરહિતપણે જ્ઞાનીપુરુષ
કે સમ્યગુદસ્ત જીવને કોધ, માન, માયા, લોભ
હોય નહીં. જે સંસાર અર્થે અનુબંધ કરે છે, તે
કરતાં પરમાર્થને નામે, ભાંતિગત પરિણામે
અસદ્ગુરુ, દેવ, ધર્મને ભજે છે, તે જીવને ધણ્યું કરી
અનંતાનુબંધી કોધ, માન, માયા, લોભ થાય છે,
કારણ કે બીજી સંસારની કિયાઓ ધણ્યું કરી અનંત
અનુબંધ કરવાવાળી નથી; માત્ર અપરમાર્થને
પરમાર્થ જાણી આગ્રહે જીવ ભજ્યા કરે, તે પરમાર્થ
જ્ઞાની એવા પુરુષ પ્રત્યે, દેવ પ્રત્યે, ધર્મ પ્રત્યે
નિરાદર છે, એમ કહેવામાં ધણ્યું કરી યથાર્થ છે. તે

સત્ગુરુ, સત્યદેવ, સત્યર્મ પ્રત્યે અસત્ત-ગુર્વાદિકના આગ્રહથી, માઠા બોધથી, આશાતનાએ, ઉપેક્ષાએ પ્રવર્તે એવો સંભવ છે. તેમ જ તે માઠા સંગથી તેની સંસાર વાસના પરિચ્છેદ નહીં થતી હોવા છતાં તે પરિચ્છેદ માની પરમાર્થ પ્રત્યે ઉપેક્ષક રહે છે; એ જ અનંતાનુબંધી કોધ, માન, માયા, લોભનો આકાર છે.” (પ.-૪૫૮)

“હું જાણું છું, એ મારું અભિમાન, કુળ ધર્મને અને કરતા આવ્યા છીએ તે કિયાને કેમ ત્યાગી શકાય એવો લોકભય, સત્પુરુષની ભક્તિ આદિને વિષે પણ લૌકિકભાવ, અને કદાપિ કોઈ પંચ વિષયાકાર એવાં કર્મ જ્ઞાનીને ઉદ્યમાં દેખી તેવો ભાવ પોતે આરાધવાપણું, એ આદિ ગ્રકાર છે”—તે જ અનંતાનુબંધી કોધ, માન, માયા, લોભ છે.” (પ.-૫૨૨)

જીવને પરેશાન કરતી મોહનીય કર્મની સાત પ્રકૃતિની ગાંઠ વિષે આપણે પ.કુ.દેવના શષ્ટોમાં જ્ઞેયું, એ જ પ્રમાણે શાસ્ત્ર પરિભાષા પણ સાખ પૂરે છે. આ ગ્રંથિ (ગાંઠ)ને તોડવા માટે સમ્યગ્રૂદ્ધર્ણન પ્રગટ કરવું જરૂરી છે. આ ગ્રંથિ તૂટતાં જીવ ચોથા ગુણસ્થાનકે આવે છે, જે અવિરતિ સમ્યગ્રૂદ્ધિપણું કહેવાય છે. અહીંથી જ જીવનો નિશ્ચય મોક્ષમાર્ગ શરૂ થાય છે.

જગતમાં સત્તપરમાત્માની ભક્તિ-સત્ગુરુ-સત્તસંગ-સત્તશાસ્ત્ર, અધ્યયન, સમ્યક્કદિપણું અને સત્તયોગ એ કોઈ કાળે પ્રાપ્ત થયા નથી અથવા થયા છે તો પણ તે પ્રત્યે વિમુખપણે વત્યો છે, તેથી ગ્રંથિભેદ કરી શકાયો નથી અને સંસાર પરિભ્રમણનો અંત આવ્યો નથી પણ હવે આ ભવમાં આ યોગ પૂર્વ પુણ્યના ઉદ્યે પ્રાપ્ત થયો છે તો યથાર્થ પરમાર્થમાર્ગ આરાધી ભવ ભ્રમણમાંથી પાર ઉત્તરવા પુરુષાર્થી બની જઈએ તે જ હિતાવહ છે, કલ્યાણકારી છે.

૧૦

વૃદ્ધાવસ્થા રૂપને હેઠે છે.

જ્યાં સુધી સદ્ગુરુના ઉપદેશ પ્રમાણે કે આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવાનો આગળ વધવાનો પુરુષાર્થ કરવામાં નથી આવતો ત્યાં સુધી આ ગ્રંથિ મોળી પડતી નથી.

આપણી પાસે વૈભવી સામગ્રી હોવી એ ગ્રંથિ નથી, પણ તેમાં એકત્વપણું એ ગ્રંથિ છે. વૈભવી સામગ્રી હોવા છતાં તેમાં એકત્વ ન થવું તે ગ્રંથિભેદ છે. આ માટે ‘યોગાનુયોગ’ પ્રાપ્તિ થવી જરૂરી છે. ‘યોગાનુયોગ’ એટલે કે કોઈપણ અસ્વાભાવિક રીતે નિમિત્ત પામીને અથવા તેવા નિમિત્તની હાજરીમાં જીવની પોતાના ઉપાદાન તરફ જે દસ્તિ જાય છે, તેવાં આંતરદસ્તિ થવાના નિમિત્ત જોગનું નામ ‘યોગાનુયોગ’ છે.

અનંતકાળથી જીવ સંસારમાં તેની અવળી માન્યતા કે સમજણાને કારણે પરિભ્રમણ કરી રહ્યો છે. અજ્ઞાનરૂપ ગાંઠ પરી ગઈ છે તે જ ગ્રંથિ છે. આ ગ્રંથિ છેદવા માટે સદ્ગુરુની નિશ્ચાની જરૂર પડે છે. પણ આ દુષ્મકાળની અસરના કારણે જીવ દિશા પકડવાને બદલે દિશા બતાવનારને જ વળગી પડે છે. ખરેખર તો દિશા બતાવનારની આંગળી જોઈ, દિશા તરફ નજર કરવી, એમાં જ સાધકનું શ્રેય કલ્યાણ સમાયેલું છે.

પ.કુ.દેવ વ્યા.સાર-૧/૧માં જણાવે છે કે :- “હિંમત કરી આગળ વધવા ધારે છે, પણ મોહનીયના કારણથી રૂપાંતર સમજાઈ પોતે ગ્રંથિભેદ કરે છે, તેમ સમજે છે અને ઊલટું તે સમજવારૂપ મોહના કારણથી ગ્રંથિનું નિબિડપણું કરે છે. તેમાંથી કોઈક જ જીવ, જોગાનુજોગ પ્રાપ્ત થયે, અકામ નિર્જરા કરતાં અતિ બળવાન થઈ તે ગ્રંથિને મોળી પાડી અથવા પોચી કરી આગળ વધી જાય છે.”

હિંમત બે પ્રકારની છે : સાંસારિક કાર્યની અને પારમાર્થિક કાર્યની. સાંસારિક કાર્યમાં હિંમત

સદ્ગુરુ પ્રસાદ માટેનાર - ૨૦૧૦

કરવી એટલે પોતાની તમામ તાકાતને ભેગી કરી એકી સાથે હુમલો કરવો. પણ પારમાર્થિક કાર્યમાં હિંમત ભેગી કરવાનું લક્ષ અને હુમલો કરવાનું લક્ષ, તે જ દિશા ચૂકી જવી તે છે. સાંસારિક હિંમત આવેશયુક્ત હોય છે, અને તેમાં પોતાની તાકાતનું ભાન રહેતું નથી, પણ પારમાર્થિક કાર્યમાં હિંમત એટલે સમતા-સમભાવને ધારણ કરવા તે છે, એટલે કે હિંમત કરી આગળ વધવું તે ‘સમતા’ને ધારણ કરી આગળ વધવું તેમ ગણવાનું છે. પારમાર્થિક સાધકની ખરી હિંમત એ છે કે તે કેટલો સમય સમતાભાવમાં, સામ્યભાવમાં કે સમાધિભાવમાં સ્થિતિ કરી શકે છે.

વળી ‘યોગાનુયોગ’ની હાજરીમાં અકામ નિર્જરાથી જીવને ગ્રંથિભેદની આગળની ભૂમિકાઓની પ્રાપ્તિ થાય છે. એટલે કે ગ્રંથિભેદની નજીક જવું, અતિ બળવાન થવું, ગ્રંથિને પોચી પાડવી અને ગ્રંથિનો ભેદ કરવો—આ પ્રકારની પાત્રતા પ્રાપ્ત થાય છે. પરમાર્થ માર્ગમાં અકામ નિર્જરાને જોગાનુજોગની પ્રાપ્તિ થયા પછી પણ શરૂઆતમાં જરૂરી ગણવામાં આવી છે. જોગાનુ-જોગની પ્રાપ્તિ થવાથી સકામ નિર્જરાની શરૂઆત થઈને પછી સકામ નિર્જરા મુખ્યપણે ભાગ ભજવે છે. અને અકામ નિર્જરાનું બળ કંપેક્શન કીણ થતું જાય છે.

અતિ બળવાન થવું એટલે પરમાર્થ માર્ગમાં કોઈ કરવાની કિયા તે પુરુષાર્થ નથી, પણ જેટલી સહજતા-સમતા-વીતરાગતા પ્રગટે તેટલો પુરુષાર્થ કહેવાય. આનો અર્થ એ થયો કે જેટલા પ્રમાણમાં સહજતા-સમતા-વીતરાગતા પ્રગટે એટલા પ્રમાણમાં અનંતાનુંબંધી કખાયનું જોર ઘટે અને તેનું જોર ઘટવાથી તેને આશ્રિત મિથ્યાત્વ-ભાંતિ-અજ્ઞાનનું જોર ઘટતું જાય છે. આમ થતાં ગ્રંથિ પોચી પડતી જાય છે અને સમતાનું જોર વધારવાથી-ગ્રંથિભેદ તરફ એકદમ આગળ વધી જવાય અને ગ્રંથિભેદ થઈ જાય.

મોહનીયના કારણે મૂળ લક્ષ ચૂકી જવું તે મોહનીયનું રૂપાંતર સમજાવું તે છે. મોહનીયના કારણે રૂપાંતર સમજાયા પછી તેને સાચું માનીને આગળ વધવું તે ગ્રંથિનું નિબિડપણું છે.

જવ જ્યારે ગ્રંથિને લેદવાની સાધના કરી રહ્યો હોય છે ત્યારે જીવને શુભભાવ અને સમતાને કારણે લાલ્યા રૂપે કેટલાક ચમત્કારો નજરમાં આવે છે અને માન-કખાયના લોભી આ જીવને થોડું પણ નિમિત્ત મળતાં તેમાં આકર્ષાઈ જાય છે, અને ઉપયોગ તે તરફ જતાં ગ્રંથિભેદનો પુરુષાર્થ મંદ પડી જાય છે, આત્મલીનતા ઘટી જાય છે. તેથી ગ્રંથિભેદ થવાને બદલે ગ્રંથિ બળવાન બની જાય છે કે નિબિડ થઈ જાય છે અને સંસાર વધી જાય છે.

એટલા માટે “એક ભવના સુખ માટે અનંત ભવનું અનંત હુઃખ નહીં વધારવાનો પ્રયત્ન સત્પુરુષો કરે છે.” (૫.-૪૭)

“જીવને શાનીપુરુષનું ઓળખાણ થયે તથા પ્રકારે અનંતાનુંબંધી કોથ, માન, માયા, લોભ મોળાં પડવાનો પ્રકાર બનવા યોગ્ય છે કે, જેમ બની અનુકૂમે તે પરિક્ષીણપણાને પામે છે. સત્પુરુષનું ઓળખાણ જેમ જેમ જીવને થાય છે, તેમ તેમ મતાભિગ્રહ હુરાગ્રહાદિ ભાવ મોળા પડવા લાગે છે કે જીગુખ્સા ઉત્પન્ન થાય છે.” (૫.-૫૨૨) સત્પુરુષને જાણ્યા પ્રથમ જેમ આત્મા પંચ વિષયાદિને વિષે અનિત્યાદિ ભાવ દર્શ કરે છે, તેમ તેમ પંચવિષયાદિને વિષે રક્તપણું મોળું પડે છે અને જીવ વૈરાગ્યભાવમાં આવે છે. જો તેમ થતું નથી તો એમ સમજવું કે તેને સત્પુરુષનો યોગ થતાં છતાં નહીં થવા બરાબર છે.

“જે પુત્રાદિ વસ્તુ લોક સંજ્ઞાએ ઈશ્વરવા યોગ્ય જણાય છે, તે વસ્તુ હુઃખદાયક અને અસારભૂત જાણી પ્રાપ્ત થયા પછી નાશ પામ્યાં છતાં પણ ઈશ્વરવા યોગ લાગતી નહોતી તેવા પદાર્થની હાલ

ઈચ્છા ઉત્પન્ન થાય છે અને તેથી અનિત્યભાવ જેમ બળવાન થાય તેમ કરવાની જિજ્ઞાસા ઉદ્ઘભવે છે, એ આદિ ઉદાહરણ સાથે લખ્યું તે વાંચ્યું છે.” (પ.-૬૧૩)

“જે પુરુષની જ્ઞાનદશા સ્થિર રહેવા યોગ્ય છે : એવા જ્ઞાનીપુરુષને પણ સંસાર પ્રસંગનો ઉદ્ય હોય તો જ્ઞગૃતપણે પ્રવર્તનું ઘટે છે, એમ વીતરાગે કહ્યું છે, તે અન્યથા નથી; અને આપણે સૌઅં જ્ઞગૃતપણે પ્રવર્તનું. તેમ કરવામાં કંઈ શિથિલતા રાખીએ તો તે સંસાર પ્રસંગથી બાધ થતાં વાર ન લાગે, એવો ઉપદેશ એ વચ્ચનોથી આત્મામાં પરિણામી કરવા યોગ્ય છે, એમાં સંશય ઘટતો નથી. પ્રસંગની સાવ નિવૃત્તિ અશક્ય થતી હોય તો પ્રસંગ સંક્ષેપ કરવો ઘટે, અને કમે કરીને સાવ નિવૃત્તિરૂપ પરિણામ આપણનું ઘટે, એ મુમુક્ષુ પુરુષનો ભૂમિકા ધર્મ છે.” (પ.-૬૧૩)

એટલે કે એકવાર આપણે નક્કી કર્યું કે, “આ પ્રકારનો નિયમ લીધો છે. માટે તે કાર્ય મારાથી ન થઈ શકે અને જો કરું તો મારાં પરિણામ નિર્ધારસ પ્રકારનાં થઈ જાય અને આમ થાય તો અનંતાનુંબંધી કષાય ઊભા થયા ગણાય. એટલે મિથ્યાત્વ જ ગાઢ થયું ગણાય. અર્થાત્ ગ્રંથિ જ મજબૂત બની ગણાય. માટે મારો પ્રયત્ન તો જ્ઞગૃતપણે અનંતાનુંબંધી કષાય ઊભા ન થઈ જાય તેમ જ હોવો જોઈએ. એટલે કે જેમ જેમ મારામાં તીવ્ર રાગદ્વેષની પરિણાતિમંદ થતી જવી જોઈએ તેથી વીતરાગભાવ દઢ થતો જાય. અનુકમે સમતા-સાભ્યભાવ દઢ થાય. તેથી ગ્રંથિની પ્રકૃતિઓ મંદ થતી થતી ક્ષય થવા તરફ જાય. તીવ્રતા-સમતા-વીતરાગભાવ આવવાથી ગ્રંથિ પોચી થાય અને જ્ઞગૃતિ વધતાં ગ્રંથિભેદ થઈ જાય.

પત્રાંક-૬૧૪માં પ.કૃ.દેવ જણાવે છે કે : “પુત્રાદિ પદાર્થની પ્રામિમાં અનાસક્તિ જેવું થયું હતું પણ તેથી હાલ વિપરીત ભાવના વર્તે છે. તે

પદાર્થને જોઈ પ્રામિ સંબંધી ઈચ્છા ઉદ્ઘભવે છે, તેથી એમ સમજાય છે કે કોઈ સામર્થ્યવાન મહાપુરુષો સિવાયના સામાન્ય મુમુક્ષુએ તેવા પદાર્થનો સમાગમ કરી તથારૂપ અનિત્યપણું તે પદાર્થનું સમજાને, ત્યાગ કર્યો હોય તો તે ત્યાગનો નિર્વાહ થઈ શકે. (પ.-૬૧૪)

એટલે અહીં પણ એ ચેતવણી આપી છે કે જે કોઈ નિયમ સ્વીકાર્યો હોય તેનો જો ભંગ કરવાની ઈચ્છા થાય તો તે અનંતાનુંબંધી કષાયનો ઉદ્ય થઈ જાય માટે સાધક મુમુક્ષુએ તો સતત જ્ઞગૃતિ સાથે ‘સમતાભાવ’ રૂપ હિંમત એકઠી કરી અનંતાનુંબંધી કષાયને હઠાવવાનો જ પુરુષાર્થ કરતા રહેવું જોઈએ.

સામાન્યપણે “દુઃખની નિવૃત્તિને સર્વ જીવ ઈચ્છે છે, અને દુઃખની નિવૃત્તિ દુઃખ જેનાથી જન્મ પામે છે એવા રાગદ્વેષ અને અજ્ઞાનાદિ દોષની નિવૃત્તિ વિના, થવી સંભવતી નથી..” એટલે કે વીતરાગતાથી રાગદ્વેષની તીવ્રતા ઘટતી જાય અને અનુકમે અજ્ઞાન મંદ થતું જાય. તેનો અર્થ એ થયો કે તીવ્ર રાગદ્વેષ અથવા અનંતાનુંબંધી કષાયની જેમ જેમ મંદતા થતી જાય તેમ તેમ અજ્ઞાન એટલે મિથ્યાત્વની મંદતા થતી જાય અને અનુકમે તેનો નાશ થઈ શકે. તેનો ક્ષય થતાં આત્માની અનુભૂતિ- સ્વાનુભૂતિ થાય. જેને આત્મજ્ઞાન કહેવામાં આવેલ છે.

ઉપસંહાર : ગ્રંથિભેદ કરવા માટે મોહનીયની સાત પ્રકૃતિમાંથી અનંતાનુંબંધી કષાયની જેટલી મંદતા થતી જાય તેટલા પ્રમાણમાં અજ્ઞાનની નિવૃત્તિ એટલે મિથ્યાત્વ-દર્શનમોહની મંદતા થઈને અનુકમે સાતેય પ્રકૃતિનો ઉપશમ, ક્ષયોપશમ કે ક્ષાયિક થવાથી આત્મજ્ઞાન પ્રગટે.

- પ્રેષક : બ્રહ્મનિષ શ્રી રસિકભાઈ

❖ ❖ ❖

અમેરિકાની ધર્મયાત્રાનાં સંસ્મરણો

સાધક માટે યાત્રા એટલે પરદ્રવ્ય અને પરક્ષેત્રથી પાછા વળી સ્વદ્રવ્ય અને સ્વક્ષેત્ર તરફની મુસાફરીનો આરંભ. આપણું જીવન જ એક સંઘર્ષમય યાત્રા છે. સદ્ગુરૂએ ભાઈશ્રી જેવા સંત એ યાત્રામાં સહ પ્રવાસી ભોમિયા છે. માર્ગદર્શક સાચા હોય તો દિશા સાચી પ્રાપ્ત થાય છે. પછી ભલે માર્ગ મથે ખાડા-ટેકરા કે કંટકો આવે છતાંયે સુખેથી નિર્વિદ્ધે ઉદ્વિષ્ટ સ્થાને પહોંચી શકાય એમ છે.

યાત્રા દરમ્યાન સારા કે નરસા અનુભવો કરતાં તે યાત્રાની પ્રભાવકતા કે પરિણામકારકતાનું વધુ મહત્ત્વ છે. દરેકે યાત્રાની પૂર્ણાઙ્ગિતાએ હું કેટલો ઘડાયો, બદલાયો એ વિચારવું અગત્યનું છે. વિમાનમાં બેઠા હોઈએ ત્યારે “ગતિ, ઝડપ” જેવા શબ્દો પર મન કેન્દ્રિત થાય છે. નિર્ધારિત લક્ષે સંવેગે પહોંચી જઈએ એવા મનોરથો અંતરમાં સેવાતા હોય છે. પણ જ્યારે ભાઈશ્રી વિમાનની અંદર બાજુમાં જ બેઠા હોય ત્યારે એમની સાથેનો પ્રવાસ એ જ અંતિમ નિર્દિષ્ટ સ્થળ અથવા તો લક્ષ્ય બની જાય છે. સાનફાન્સિસ્કો એરપોર્ટ પર તા. ૨૭ મે, ૨૦૧૦ના રોજ ભાઈશ્રી, મિનાળબેન, વિકમભાઈ તેમજ લંડનથી આવેલ જ્યાસુખભાઈને આવકારવા ડો. મહેશભાઈ, ડૉ. ૨૪નીભાઈ શાહ પરિવાર હાજર હતા. ત્યાંના થોડાક સ્થાનિક પરિચિત વ્યક્તિઓ પણ સ્વાગત કરવા ઉપસ્થિત હતા.

વિમાન મથુરેથી અમો બધાં સીધાં જ શ્રી રમણભાઈ પટેલના ઘરે ગયાં. વર્ષોથી પ.કૃ.દેવના ભક્તિ રંગે રંગાયેલા શ્રી રમણભાઈ તથા તેમના પુત્ર શ્રી પ્રમોદભાઈએ અમારી રહેવાની તથા ભોજનની બધી જ વ્યવસ્થા કરી આપી હતી. તેઓએ ખૂબ કાળજીપૂર્વક અમારું ધ્યાન રાખ્યું હતું.

૪૬ Square માઈલમાં પથરાયેલું સાનફાન્સિસ્કો શહેર અમેરિકાનું એક ઉત્તમ આનંદ પર્યટનનું સ્થળ ગણાય છે. ભૂતકાળમાં ધરતીકંપ તેમજ અભિની જવાળાઓથી ધ્વંસ થયેલા આ શહેરને ત્યાંની પ્રજાએ ધૈર્ય, હિંમત અને ઉત્સાહ વડે તેનું નવનિર્માણ કર્યું. આપણા આધ્યાત્મિક જીવનનો વિચાર કરીએ તો ઘડીવાર એવું બને છે કે પૂર્વ કર્મનો જબરજસ્ત આંચકો આવે અને આપણે અંદરથી ખળભળી જઈએ. આપણા ચારિચ્ચની ઈમારત ખડી પડે ત્યારે ભાઈશ્રી જેવાનું સાધુત્વ અને સંતપ્તિ આપણામાં નવું બળ સંચારિત કરી આપણી સંકલ્પ શક્તિને જાગૃત કરે છે. તેમનો નિર્ઝામ પ્રેમ, તેમનું ધૈર્ય, તેમની દોરવણી ફરી એ જ દશામાં આપણા આત્માને પ્રતિષ્ઠિત કરે છે.

ભાઈશ્રીની સાથે મુમુક્ષુઓએ આ શહેરનાં દર્શનીય સ્થળોને જોઈ આત્માની સર્જનાત્મક શક્તિનો પરિચય પ્રાપ્ત કર્યો. શક્તિના નિયંત્રણ અને વિનિયોગમાં વિજ્ઞાનનો ઉપયોગ કરી યંત્રો દ્વારા માનવીએ જે નવનિર્માણ કર્યું છે તે જોઈ દેવોને પણ કદાચ આશ્રય થતું હશે. ગોલ્ડન ગેઈટ બ્રિજ એ સાનફાન્સિસ્કોની અંતરરાષ્ટ્રીય પ્રતિકાત્મક ઓળખ છે. હવામાં અધ્યર લટકતા ૨૩૦ મીટરની ઊંચાઈ ધરાવતા આ પડછંદ સેતુ કેટલાંયે વાહનોનો ભાર વહન કરી અનેક માર્ગનુસારીઓને પેલે પાર પહોંચાડે છે. ભાઈશ્રી આવા જીવંત સેતુ છે. ભવસાગર પાર કરાવી

આપે એવા લોખંડી મહાપુરુષ છે.

લોમ્બાર્ડ અથવા કુકેડ સ્ટ્રીટ તરીકે ત્યાનું આ બીજુ સ્થળ જગ પ્રખ્યાત છે. કુંગરના ઢાળ પર વાંકાચૂંકા રસ્તાની બન્ને બાજુ લોકોના ઘરોની મધ્યે સાવચેતીપૂર્વક મોટી ગાડીઓ ચલાવવી એ તે સ્થળનું આકર્ષણી છે. આવા વિકટ માર્ગ આત્માના ઉપયોગને સતત કેળવી રાખવો પડે છે, નહીં તો અક્સમાત કે દુર્ઘટનાનો પૂરો સંભવ છે. આપણું જીવન આવું જ અટપટું છે, પણ જે એનો દોર ભાઈશ્રીને સોંપી દઈએ તો અનઅપેક્ષિત અનેક મુશ્કેલીઓથી આપણે બચી જઈએ છીએ.

Fisherman's Wharf, Bay Bridge, Coit Towers જેવા અનેક જોવાલાયક સ્થળોએ ભાઈશ્રી સાથે જવાનું થયું. દરેક જગ્યાની પોતાની જુદી યોગ્યતા, ઈષ્ટતા છે. તેવી જ રીતે દરેક મુમુક્ષુમાં પણ આવી જ રીતે પૃથ્વી પૃથ્વી કાર્યક્ષમતા તેમજ સ્વાભાવિક ગુણ ગરિમા રહેલી છે. ભાઈશ્રી તુલનાત્મક રીતે મુમુક્ષુમાં રહેલી એ તમામ શક્તિઓને સકારાત્મક રીતે આધ્યાત્મિકતા પ્રદાન કરી અનેક કાર્યોમાં જોડે છે.

સાનફાન્સિસ્કોમાં જૈન સમાજે સુંદર શિખરબંધ જિનાલય બાંધ્યું છે. સાથે સાથ પુસ્તકાલય, બાળકો તેમજ મોટાઓ માટે પાઠશાળા, આધ્યાત્મિક તેમજ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો કરી શકાય એવા સાર્વજનિક હોલ, ભોજનાલય આવી ઘણી વ્યવસ્થાઓની જોગવાઈ કરી આપી છે. ધાર્મિક અને સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ આખા વર્ષ દરમ્યાન સતત ચાલુ રહે અને ધર્મસંસ્કાર વારસો પેઢી દર પેઢી જવંત રહે એ તેનો મુખ્ય આશય છે.

તા. ૨૭ મેથી ૧ જૂન, ૨૦૧૦ સુધી આ જિનાલયમાં ભાઈશ્રીએ પ્રશસ્ત અને પ્રભાવશાળી સ્વાધ્યાયો આપી પ.કૃ.દેવના પત્રાંક : ૪૭, પરર તેમજ રરતમાંથી મોકનો માર્ગ સ્પષ્ટ કરી આપ્યો. ત્યાં રહેલ જૈન સમાજને ખૂબ લાભ થયો. ત્યાંના જિનાલય માટે પૂજાની સાધન સામગ્રી ભાઈશ્રી ભારતથી પોતાની સાથે લાવ્યા હતા તે ભેટ તરીકે આપી.

પાંચ દિવસના રોકાણ દરમ્યાન ત્યાંના સ્થાનિક મુમુક્ષુઓ તેમજ પરિચિતો સાથે ખૂબ નજીકનો પારમાર્થિક નાતો બંધાઈ ગયો હતો. તેમાંના એક હતા વિકમભાઈના માસીના દીકરા ચંદુભાઈ દેસાઈ. એક વિરલ, અનોખું યાદ રહે એનું વ્યક્તિત્વ. સ્વાધ્યાય અર્થે બે વાર તેઓના ઘરે જવાનું થયું હતું. ફેફસાંની જીવલેણ બીમારીથી પીડાતા ચંદુભાઈ સંદેહિત આનંદી રહેતા. પ્રતિકૂળ સંજોગો, શારીરિક નાદુરસ્તી છતાં તેમના ચૈતન્યની તેજસ્વિતા યથાવત્ બરકરાર હતી. પોતે બી.ફાર્મ.ની ડિગ્રી ધરાવે છે, સાથે ચંદુભાઈ એક સારા ચિત્રકાર અને કવિ પણ ખરાં. એમના ઘરની દીવાલ ઉપર રંગબેરંગી તૈલચિત્રોમાં પોતાની પવિત્ર ધર્મભાવનાઓ તેમજ વર્ષોના આધ્યાત્મિક ચિંતનને સુંદર રીતે રેખાંકિત કરી છે. ભાઈશ્રીને મળી પોતે એટલી બધી ધન્યતા અનુભવી કે તેઓએ શીધપણે કવિતાઓ રચી ભાઈશ્રી સાથેના પુણ્યાત્મક સંયોગનો હર્ષ વ્યક્ત કર્યો. ચંદુભાઈને અંત સમયે ઉપકારી થાય એવી અનિત્ય ભાવના લઈ ભાઈશ્રીએ ભેદજાનવર્ધક સ્વાધ્યાય કરાવ્યો હતો. એકાગ્ર ચિંતા સાંભળનારા ચંદુભાઈને આ સ્વાધ્યાયોમાંથી ઉચ્ચતમ સમભાવ કેળવવા શક્તિ મળી હતી.

સાનફાન્સિસકો શહેર પેસિફિક મહાસાગરના દરિયાકાંઠે સ્થિત છે. દરિયાકાંઠનો એક ભાગ સોસેલીટો તરીકે ઓળખાય છે. પ્રકૃતિ અને પર્યાવરણની સુંદરતા, ભાઈશ્રી સાથેની વિતતી નિરાંતની પવિત્ર ક્ષણો ખૂબ શાંતિદાયક હતી. પાણીના હિલોળા વડે સાગર પોતાનો આનંદ બક્ત કરી અમને આવકારતો હતો. ભાઈશ્રી સાથે હોઈએ ત્યારે આપણું મન અને દાસ્તિ બન્ને સ્થિર બની જાય છે. અસીમ અને અગાધ સમુદ્ર, વિશાળ અને વિરાટ આભ બન્નેને જોડતી ક્ષિતિજ કોઈ જુદી જ ભાવદુનિયામાં લઈ જાય છે. આકાશ અને સમુદ્રની વિશાળતા આત્માની જ્ઞાન વ્યાપકતાનો અનુભવ કરાવે છે. દરિયાદિલ ભાઈશ્રીની ઉદારતા, ક્ષમાશીલતા આભ જેવી જ વિસ્તૃત છે. અહીં સાગર કિનારે બગીચાની સુંદર ઘાસવાળી હરિયાળી જમીન સરસા પર વૃક્ષોની છાયા તળે બધાંએ ભોજન લીધું. વિકમભાઈના માસીની દીકરી સુવર્ણબહેન, તેમનો તરવરિયો પુત્ર જગર અને જગરની સૌભ્ય પત્ની હેમાલી અમારા માટે ઘરેથી જ બધું બનાવીને લાવ્યા હતાં જેથી અમો બધાં જ વનભોજનની ઉજાણીનો આનંદ માણી શક્યાં. ભાઈશ્રીની સંગાથે આવી રીતે ભોજન લેવાની કોઈ જુદી જ મજા છે.

રાજકોટથી આવી સાનફાન્સિસકોમાં સ્થાયી થયેલા ડૉ. વિશાલ અને તેમનાં પત્ની રિદ્ધિને મળવાનું થયું. વિશાલભાઈએ કોમ્પ્યુટર એન્જિનિયરિંગમાં પીએચ.ડી કર્યું છે. પરદેશમાં રહેવા છતાં આ યુવાન દંપતી જૈનધર્મ સિદ્ધાંતોનું પૂર્ણ પાલન કરી નિત્યમેવ દહેરાસરજીમાં પૂજા કરે છે. ભાઈશ્રી પ્રત્યે પ્રેમાદર ધરાવતા આ યુગલને સતત અમારી સુખ સગવડની ફીકર રહેતી. તેમનું સાત્ત્વિક ધર્મચરણ જોઈ ભાઈશ્રીને ખૂબ પ્રમોદભાવ થયો તેથી તેમના ઘરે સુમતિનાથ ભગવાનની સ્થાપના કરવાનો ભાવ જાગ્યો. ભક્તિના ઉલ્લાસ અને દેવ-ગુરુ-ધર્મ પ્રત્યે અવિચલ શ્રદ્ધા સાથે તે સ્થાપના વિધિ સ્વાર્પણભાવથી પૂર્ણ થઈ.

વિશ્વની એક વિઝ્યાત વિદ્યાપીઠ Berkeley University સાનફાન્સિસકોમાં આવેલી છે. તેના એક માનદ નિવૃત્ત બુદ્ધિજ્ઞમ પરના પ્રખર વ્યાખ્યાતા પ્રોફેસર ડૉ. પદ્મનાભ જૈનીનું નામ દુનિયાભરના સાક્ષર સમાજમાં સારી પેઠે જાણીતું છે. જ્યસુખભાઈ એમની સાથે અંગત સંબંધ ધરાવતા હોવાથી જ્યસુખભાઈના આમંત્રણને સ્વીકારી તેઓ ભાઈશ્રીના સ્વાધ્યાય અને દર્શનનો લાભ લેવા જિનાલયમાં પદ્ધાર્ય હતા. આવા તત્ત્વજ્ઞ પુરુષ ખરા અંતઃકરણપૂર્વક ભાઈશ્રીનો આદર કરે ત્યારે ભાઈશ્રી પ્રત્યેની આપણી ભક્તિ અનેકગણી વધી જતી હોય છે. ભાઈશ્રીએ એવો જ પ્રતિ આદરભાવ દાખવી પરસ્પરની સ્મૃતિ રહે તે માટે તીર્થકર ભગવાનની કાચની પ્રતિમા સન્માન સહ ડૉ. જૈનીને ભેટ આપી. ડૉ. જૈની સાહેબે અતિ વિનિત ભાવે ભગવાનની ભેટનો સ્વીકાર કર્યો. પ્રેમની લાગણીઓથી એમનું હંદ્ય એટલું ભરાઈ આવ્યું કે, આંખમાંથી અશ્વ સર્યાં ને થોડીક ક્ષણો માટે કાંઈ જ બોલી ન શક્યા. મહાન જ્ઞાની અને મહાન ચિંતક આ બે આત્માઓ વચ્ચે આદાનપ્રદાન થતાં પ્રેમ પૂજયતાના પુનિતભાવમાં અમે સહુ સાક્ષી આત્માઓ પવિત્ર બન્યા. વિદ્ધતા અને બુદ્ધિમતા જ્યારે વિનભ્રતાને ઘારણ કરી જ્ઞાનીનાં ચરણોમાં નત મસ્તક થાય છે ત્યારે મુક્તિ અવશ્ય નજીકમાં રહેલી છે.

સાધારણ બુદ્ધિ ન કળી શકે એવી એક ગૂઢ અને રહસ્યમય જગ્યાએ મારે જવાનું થયું. તે જગ્યા Mystery Spot તરીકે ઓળખાય છે. ત્યાં ભૂમિ એવી છે કે, દશ ફૂટના અંતરે ગુરુત્વાકર્ષણ જુદું અનુભવાય છે. તેથી માનવી ઉભો હોય-ચાલતો હોય તો પોતાનું સંતુલન જળવી શકતો નથી. જમીનની વિષમતા માનવીને ડગાવી દે અને પાણી જેવા પદાર્થો પોતાના સ્વભાવની વિરુદ્ધ જઈ નીચેથી ઉપર વહેવા લાગે. બસ આ જ રીતે કર્મસત્તા ઉદ્ય ભાવને અનુસરી ચિત્રવિચિત્ર સંજોગો ઉભા કરે જ રાખે છે. તેનાં ગૂઢ રહસ્યોના તાગને અજ્ઞાની મનુષ્ય પામી શકતો નથી. તેથી જ દ્વંદ્વોની વચ્ચે વિચારો ઝોલાં ખાય છે. ભાઈશ્રી જેવા વીતરાગના વિજ્ઞાનને પામેલા જ્ઞાની પુરુષનો સધ્યર આધાર આપણો ટેકો બની રહે છે-સંસારી વિષમ પરિસ્થિતિઓમાં પડતા ધરી રાખે છે.

સાનફાન્સિસકોમાં પાંચ દિવસ દરમ્યાન ભાઈશ્રીની સંગાથે જાણવાની, સમજવાની અને ગ્રહવાની શક્તિ વધુ સૂક્ષ્મ બનતાં વિચારો મૌલિક બન્યા, હૃદય પવિત્ર થયું ને આત્મા સપ્રમાણ ઉજ્જવળ બન્યો. પ.કૃ.દેવનું એ વચન “સત્પુરુષનું યોગબળ જગતનું કલ્યાણ કરો.” એનો સાક્ષાત્ અનુભવ થયો.

મંદિરમાં જઈને દર્શન કેવી રીતે કરવા ?

વીતરાગ જિનેન્દ્ર પ્રતિમાને જોઈને નમસ્કાર કરનાર, નમસ્કાર કરવા આવનાર જીવ પોતાના સ્વસંવેદનસ્વરૂપ વીતરાગ સ્વરૂપને સંભાળે છે, સંભારે છે. વીતરાગદેવની પ્રતિમા ઉપરથી લક્ષ ઉઠાવીને પોતાના સ્વરૂપ ઉપર લક્ષ લઈ જાય છે અને જેવું વીતરાગદેવનું સ્વરૂપ છે એવું જ અંદરમાં મારું શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપ છે એમ લક્ષમાં લ્યે છે. એવી રીતે પોતાના સ્વસંવેદનભાવનો આવિર્ભાવ કરવા માટે જેમાં સ્વસંવેદન પ્રસિદ્ધ છે એવા વીતરાગને એ નજરથી જોવે છે. એમના સ્વસંવેદનને જોવે છે, એમની વીતરાગતાને જોવે છે અને એમની અંતર્મુખતાને લક્ષમાં લ્યે છે કે, તેઓ નિરવશેષ અંતર્મુખ થયાં છે. સંપૂર્ણ અંતર્મુખ રહ્યાં છે. મારું પણ અંતર્મુખ થવાનું વલાણ છે. એમના દર્શનથી હું મારા એ વલાણ પર્યે જવા માગું છું. એવા વલાણને હું અંગીકાર કરવા માગું છું. આખું વલાણ બદલવા માટે, એક Attitude બદલી નાખવો. એ વીતરાગદર્શનનો, જિનેન્દ્રદર્શનનો એની પાછળ અભિગ્રાય છે.

(અધ્યાત્મસૂધા ભાગ-૨માંથી)

ચાલો એક પ્રયોગ કરીએ...

મુગુષ્ણ એ જ કે જેને મોષ્ટે જવાની ઈરછા હોય. તો આજથી નક્કી કરીએ કે રોજ ઓછામાં ઓછું પાંચ વાર લખવું કે - ‘મારે તો મોષ્ટે જવું જ છે.’ આમ લખતાં લખતાં ખ્યાલમાં આવશો કે હું જે શીતે લુવન પચાર કરી રહ્યો છું, તેનાથી મોષ્ટે તો પહોંચાશો ને !

કેરલા આધ્યાત્મિક ટુર

પ્રકૃતિ એટલે પરમાત્માની જીવંત અનુભૂતિ. પ્રકૃતિના વિવિધ પર્યાયો જાણો પરમાત્માનાં જ વિધ વિધ સ્વરૂપો હોય એવું લાગે. પ્રકૃતિનું નિર્દ્દિષ્ટ, સહજ અને સૌખ્ય સ્વરૂપ પરમાત્માના જ સહજ સ્વભાવનો આવિર્ભાવ કરાવે છે અને જાણો કુદરત પોતાના નિર્મણ સ્વરૂપમાં ઈશ્વરનાં દર્શન કરવા સૌને આવકારી રહી હોય એવો ભાસ થાય છે. એટલે જ વર્ષથી ભારતના ઋષિ-મુનિઓએ કુદરતના ખોળે જ તપશ્ચર્યા કરી બાધ્ય અને આંતરરાજ્યાત્મક સમન્વય કરવા સાધના કરી છે.

તા. ૧૭-૮-૧૦ થી ૨૫-૮-૧૦ દરમ્યાન કેરલાની ટુરમાં અંદાજે પચાસેક મુમુક્ષુઓએ પૂ.ભાઈશ્રીની નિશ્રામાં આવો જ આત્મપુરુષાર્થ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો.

“ધરતી પરનું સ્વર્ગ” ગણાતા અને “પરમાત્માની પોતાની ભૂમિ” કહેવાતા કેરલાના કોચિન વિમાન મથકે ઉત્તરાંશ કર્યું ત્યારે સૌના હૃદયમાં પૂ.ભાઈશ્રીના સહવાસમાં રહી શકવાનો આનંદ અને ઉત્સાહ હતાં. કોચિનથી “કોકોનટ લગુન” (કુમારકોમ બેકવોટર્સ) જવાનો રસ્તો પ્રાકૃતિક સૌંદર્યથી ભરપૂર હતો. ચારે બાજુ પાણીથી ઘેરાયેલા “કોકોનટ લગુન”નું વાતાવરણ સાચે જ બહારની દુનિયાથી અલિપત કરનારું હતું. સાંજના થયેલ સ્વાધ્યાયમાં પૂ.ભાઈશ્રીએ આ ટુરને “આધ્યાત્મિક ટુર” તરીકે ઓળખાવતાં સમગ્ર ટુર દરમ્યાન સ્વજાગૃતિ રાખી બાધ્યમાં પથરાયેલ પ્રાકૃતિક સૌંદર્ય માણવાનો આનંદ પોતાની આત્મસાધનામાં વેગ આપનાર બને તેવું સૂચન કર્યું હતું. પૂ.ભાઈશ્રીએ સ્વાધ્યાયમાં “ઝિંડાદિલી”, “તેજ અને તરવરાટ” જેવા પાયાના ગુણો ઉપર સૂક્ષ્મતાથી વિવેચન કર્યું હતું અને એ ગુણોનો વિકાસ આત્મ-ઉન્નતિ કરવા અનિવાર્ય છે એવો બોધ આખ્યો હતો. પોતાનો આત્મ-આનંદ અને આત્મવિશ્વાસ વધારવા પોતાની આત્મશક્તિ પર ભરોસો રાખવો, નકારાત્મક વાતો અને વિચારોને ત્યાણી, જીવનના ધ્યેયને સતત નજર સમક્ષ રાખવું તેમજ જીવન જીવવાના દણ્ઠિકોણને વિશાળ બનાવી સમગ્ર સમાજના હિત અને કલ્યાણને ધ્યાનમાં રાખવું; સામે આવતી આફતો અને મુસીબતોથી દૂર ભાગવા કરતાં પોતાના પર અતૂટ વિશ્વાસ રાખી તેની સામે અડગ ઊભા રહી, સામનો કરી પોતાનો આત્મવિશ્વાસ વધારવા પર સૌંનું ધ્યાન દોર્યું હતું. સૂર્યસત્તના સમયે પ્રકૃતિના રંગમંચ પર બદલાતાં અદ્ભુત નયનરમ્ય દશ્યોને નિહાળવા પૂ.ભાઈશ્રી સાચે “કમારકોમ-બેકવોટર્સ”માં સૌંનું નૌકાવિહાર કર્યો. વાદળોની પાછળ છુપાઈ જઈ ક્યારેક ફરી દર્શન આપતા સૂર્યદિવતા કર્મથી આવરિત પરમાત્માની પ્રતિકૃતિ કરી રહ્યા હતા. બેકવોટર્સની અસીમ વિશાળતા અને તેનાં ઊંડાણમાંથી સપાટી પર ઊભરી આવતી શાંત સૌખ્યતા પૂ.ભાઈશ્રીના આત્મપ્રદેશોમાં વસેલી ગહન આધ્યાત્મિકતાનાં દર્શન કરાવતી હતી.

“કોકોનટ લગુન”માં “આધ્યાત્મિક ટુર”નો શુભારંભ થયા બાદ ગરમ મસાલાઓ માટે પ્રયોગ-ઠેકડી-હિલ સ્ટેશન જવા રવાના થયા. વહેલી સવારે સુંદર વાતાવરણમાં પ્રાકૃતિક સૌંદર્યથી ભરપૂર “પેરિયાર વાઈલ લાઈફ સેન્ચ્યુરી”માં કૃત્રિમ રીતે બનાવેલ “પેરિયાર લેક”માં નૌકાવિહાર કરવાનો અવસર મળ્યો. નૌકાવિહારના કારણે પાણીમાં ઉત્પન્ન થતા તરંગો એ આપણી ચપળ મનઃસ્થિતિ અને તરંગો શમી ગયા બાદનું શાંત, સ્થિર પાણી પૂ.ભાઈશ્રીની અતૂટ એકાગ્રતાનો

અહેસાસ કરાવતાં હતાં. અચળ, સ્થિર અને શાંત પાણીમાં દેખાતા કિનારાનાં કુંગરાઓ અને જાડોનાં પ્રતિબિંબ એ પરમાત્માની નિર્દેષતા, નિર્લોપતા અને નિર્મળતાનાં દર્શન કરાવતાં હતાં. પૂ.ભાઈશ્રીની દિવ્ય ચેતનાની પ્રેરણાથી જ્ઞાણે આસપાસની સમગ્ર જીવસૃષ્ટિ અને પ્રકૃતિ પણ ચેતનવંત બની ગઈ હતી.

કુદરતના ખોળે ચાલી રહેલી “આધ્યાત્મિક ટુર”નાં ઉત્સાહ અને ઉમંગ મુન્નારના અપ્રતીમ સૌદર્યમાં વધુ પ્રબળ બન્યા. ચારે બાજુ ચાના બગીચાઓનું વાવેતર એવું હતું કે નજર પહોંચે ત્યાં સુધી જમીન પર લીલા રંગની ‘કારપેટ’ પાથરી હોય તેવું લાગતું. મુન્નાર અને તેની આસપાસના આખા વિસ્તારમાં પ્રકૃતિ જ્ઞાણ એની બધી જ કળાઓમાં ઉત્તમ રીતે ખીલેલી જોવા મળી. દરિયાથી ૮૫૦૦ ફૂટની ઊંચાઈએ આવેલ ચાના બગીચાઓ જોતી વખતે અને પૂ.ભાઈશ્રીની નિશ્ચામાં વાદળો અને ધુમમસની વચ્ચે દિવ્ય વાતાવરણમાં ગરબા રમતી વખતે સાચે જ સ્વર્ગમાં હોઈએ તેવો ભાસ થતો હતો. ઊંચા ઊંચા કુંગરાઓ પર પથરાયેલી લીલી ચાદરો, રસ્તામાં આવતાં નાનાં જરણાંઓ તથા વિશાળ ધોખ, રંગબેરંગી ફૂલોના બગીચા અને નિર્મળ શાંત પાણીના કુંડ પરમાત્મ-તત્ત્વની રમણીયતાને પોકારી પોકારીને ગાઈ રહ્યા હતાં. જ્ઞાણ કે બિનજરૂરી આધિ-વ્યાધિથી ભરેલાં આપણાં વસ્ત અને તંગ જીવન પર હસી રહ્યાં હતાં. પરમાત્માનું મૂળ સ્વરૂપ એવી પ્રકૃતિ, તેમાં પથરાયેલી નીરવ શાંતિ અર્થવિહીન વસ્ત જીવન જીવી રહેલ આપણાને ચોક્કસ કંઈક મોટી ભૂલ કરી રહ્યાનો સ્પષ્ટ અહેસાસ કરાવી રહી હતી. જીવન જીવવાનો કંઈક નવો દાઢિકોણ શીખવી રહી હતી. પૂ.ભાઈશ્રીએ ‘એકલક્ષની ઉપલબ્ધિ’ પર સ્વાધ્યાય કરાવતાં કહ્યું હતું કે “જો જીવન જીવવાનું લક્ષ્ય સ્પષ્ટ હોય અને તે મેળવવા એકાગ્રતાપૂર્વકનો મક્કમ પુરુષાર્થ કરવામાં આવે તો દુનિયાની કોઈ તાકાત આપણાને આપણા લક્ષ્યથી વંચિત નહીં રાખી શકે.”

મુન્નારમાં બે રાતના વિરામ બાદ કોચિનમાં ‘ધર્મનાથ સ્વામી’ના દેરાસરમાં ચૈત્યવંદન, ભક્તિ, દર્શન કરી બીજે દિવસે યાત્રાના છેલ્લા મુકામ ‘મરારી બીચ રિસોર્ટ’ જવા રવાના થયા હતા. દરિયાકિનારે આવેલ બીચ પર પૂ.ભાઈશ્રી સાથે ભક્તિ ગીતો ગાતાં ગરબા રમવાનો આનંદ માણયો હતો. પૂ.ભાઈશ્રીએ અહીં કરાવેલ સ્વાધ્યાયમાં પરમાત્મા પ્રત્યેના સમર્પણભાવનું મહત્વ સમજાવ્યું હતું. પ્રકૃતિ અને પરમાત્માનો સમન્વય કરી આપણી ચારે તરફ ફેલાયેલી જીવસૃષ્ટિ અને કુદરતમાં જ પરમાત્મદિષ્ટ રાખી આંતરિક વિકાસ સાધવાનો માર્ગ દર્શાવ્યો હતો. “આધ્યાત્મિક ટુર”ના છેલ્લા ચરણમાં ભારતના “નાયગરા ફોલ્સ” તરીકે ઓળખાતા ‘અરિયાપલ્લી’ વોટર ફોલ્સની મુલાકાત લઈ કોચિન એરપોર્ટથી મુંબઈ પાછા ફર્યા હતા. પ્રકૃતિ એટલે કે પરમાત્માને અત્યંત નિકટથી માણવાનો સુઅવસર અને એ પણ પૂ.ભાઈશ્રીની સંગાથે ખરેખર અવિસમરણીય અને અવર્જનીય હતો. ટુરમાં જોડાયેલ દરેક આત્માને માટે પૂ.ભાઈશ્રીની નિશ્ચા જીવન જીવવાનો દાઢિકોણ બદલાવનાર અને ધ્યેય આપનાર બની રહી. પૂ.ભાઈશ્રીએ આપેલા બોધને અમલમાં મૂકી શકીએ અને તેઓશ્રીએ દશાવેલ માર્ગ પર ચાલી શકીએ એ ભાવના ભાવતા સૌ મુંબઈ એરપોર્ટથી છૂટા પડ્યા. સમગ્ર ટુર દરમ્યાન ભાઈશ્રી સાથે બ્ર.મિનળબેન, બ્ર.વિકમભાઈ, બ્ર.વિનુભાઈ તથા બ્ર.ભૂપતભાઈએ હાજરી આપી હતી.

એકાંત મૌન આરાધના તથા આરાધના શિબિર

“જ્ઞાની પુરુષની આજ્ઞા છે તે, ભવમાં જવાને આડા પ્રતિબંધ જેવી છે.”

પ.પુ.ભાઈશ્રીની નિશ્ચામાં દર મહિને આરાધના શિબિર અને એકાંત મૌન આરાધના શિબિર યોજવામાં આવે છે. આ શિબિરોથી સાધકના જીવનમાં આમૂલુલ પરિવર્તન સર્જતું હોય છે. અને સાથે સાથે સાધનામાં પણ ખૂબ જ પ્રગતિકારક પરિણામ જોવા મળે છે.

જુલાઈ માસની આરાધના શિબિર

જુલાઈ માસમાં તા. ૨૮-૭-૨૦૧૦ થી ૧-૮-૨૦૧૦ સુધી એકાંત મૌન આરાધના શિબિર તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવેલ. એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં ઉચ્ચ શ્રેણીના-૨૦ પૂર્ણપ્રાપ્તિના-૨૮, અર્ધપ્રાપ્તિના ૧૫ એમ કુલ હતું સાધકોએ ભાગ લીધો.

આરાધના શિબિરમાં ૪૭ સાધકોએ ભાગ લીધો જેમાં ચિંતનના ૨, ઉચ્ચ શ્રેણીના ૮, પૂર્ણપ્રાપ્તિના ૧૪, અર્ધપ્રાપ્તિના ૨૩ જેમાં રાજમાર્ગ યોગારોહણમાં જોડાયેલા ૮ સાધકો હતા.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરના પ્રશિક્ષણમાં પ.પુ.ભાઈશ્રીનો વિષય “સાભ્યશતક” શ્રી વિજયસિંહ સૂરી કૃત “આત્મ સંવેદનના સાધનો” પુસ્તકમાંથી લીધેલ. પ.પુ.ભાઈશ્રીએ આ વિષય ખૂબ જ અધરો હોવા છતાં સરળ અને સુંદર શૈલીથી ઊંડાખૂબું સમજાવેલ. આની અસર સાધકો ઉપર ખૂબ જ ઉંડી થઈ.

આરાધના શિબિરમાં પ.પુ. ભાઈશ્રીનો વિષય ‘પરિગ્રહાષક’ શ્રી યશોવિજયજી વિરચિત “જ્ઞાનસાર પુસ્તક”માંથી લીધેલ. પ.પુ.ભાઈશ્રીએ આ વિષય ખૂબ જ સરળ રીતે અને સર્વ સાધકોનાં હદ્યમાં પેસી જાય તેવી રીતે દષ્ટાંત કથાઓ સાથે સમજાવેલ.

બ્ર.રસિકભાઈનો વિષય “શ્રીમદ્ રાજચંદ્ પ્રાણીત મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશ તથા શ્રીમદ્ રાજચંદ્ના પરમ સખા “શ્રી સૌભાગ્યભાઈ અને સાયલા” પુસ્તકમાંથી “પત્રો” સમજાવેલ.

ઉપરોક્ત બન્ને શિબિરમાં લંડન, નાઈરોબી, દુબઈ, મુંબઈ, કલક્તા, અમદાવાદ, ઈંડોર, કોટા, રાજકોટ, વડોદરા, જામનગર, બોટાદ, પેટલાવદ, સાયલા, મોટાદહીંસરા એમ જુદા જુદા ક્ષેત્રોથી આવેલા સાધકોએ ભાગ લીધો.

ઓંગસ્ટ માસની આરાધના શિબિર

ઓંગસ્ટ માસમાં તા. ૨૧-૮-૨૦૧૦ થી ૨૫-૮-૨૦૧૦ સુધી એકાંત મૌન આરાધના શિબિર તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવેલ. એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં ઉચ્ચ શ્રેણીના-૧૧, પૂર્ણપ્રાપ્તિના ૨૦, અર્ધપ્રાપ્તિના ૮ એમ કુલ ૪૦ સાધકોએ ભાગ લીધો.

આરાધના શિબિરમાં ૧૫ સાધકોએ ભાગ લીધો, જેમાં ચિંતનના-૧, ઉચ્ચ શ્રેણીના-૨, પૂર્ણપ્રાપ્તિના-૩, અર્ધપ્રાપ્તિના ૮, જેમાં રાજમાર્ગ યોગારોહણમાં જોડાયેલા ૪ સાધકો હતા.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરના પ્રશિક્ષણમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીનો વિષય પૂ.સૂરિપુંગવ શ્રી હરિભક્તસૂરીશરજ વિરચિત સ્વોપણટીકા સંયુક્ત “શ્રી યોગશતક” (અનુવાદક : ધીરજલાલ ડાવ્યાલાલ મહેતા) પુસ્તકમાંથી લીધેલ. પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ આ વિષય ખૂબ જ અધરો હોવા છતાં સરળ અને સુંદર શૈલીથી ઉંડાણપૂર્વક સમજાવેલ.

આરાધના શિબિરમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીનો વિષય કલિકાલસર્વજ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય વિરચિત “યોગશાસ્ત્ર ભાષાંતર” દ્વિતીય પ્રકાશ “સમ્યકૃત્વ અને મિથ્યાત્વનું સ્વરૂપ તથા પાંચ આશુગ્રત” પુસ્તકમાંથી લીધેલ. પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ આ વિષય ખૂબ જ સરળ રીતે અને સર્વ સાધકોનાં હદ્યમાં પેસી જાય તેવી રીતે દણાંત કથાઓ સાથે સમજાવેલ.

બ્ર.રસિકભાઈનો વિષય “શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર પ્રણીત મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશ તથા શ્રીમદ્ રાજચંદ્રના પરમ સખા “શ્રી સૌભાગ્યભાઈ અને સાયલા” પુસ્તકમાંથી “પત્રો” સમજાવેલ.

ઉપરોક્ત બન્ને શિબિરમાં લંડન, મુંબઈ, કલકત્તા, અમદાવાદ, ઈંડોર, રાજકોટ, બોટાદ, પેટલાવાદ, મોટાદહીસરા, સુરેન્દ્રનગર, જોરાવરનગર અને ભુજ એમ જુદા જુદા ક્ષેત્રથી આવેલા સાધકોએ ભાગ લીધો.

એકાંતમૌન આરાધના શિબિર-જુલાઈ, ૨૦૧૦ના સાધકોની ફળશ્રુતિ

- ધ્યાનમાં ચિંતન જાગૃતિ સાથે ધારું થતું જાય છે તેમ તેમ આત્માની પરમશાંતિનો અનુભવ થતો જણાય છે. ગઈકાલે ચિંતન કરતાં થોડીવાર માટે ચિંતન બંધ થયું ત્યારે ઉપયોગ સાવ જુદો છે તેમ અનુભવ થયો. આત્મા અને ઉપયોગ એકરૂપ જણાવાથી આનંદ થયો. હજ તે આનંદ વેદાય છે. ચિંતન સાથે સુવિચારણા થાય છે ત્યારે નિશ્ચય બળવાન થતો જાય છે. ત્યારે ખૂબ જ આનંદ થાય છે. – ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ગ્રંથિભેદ કરવા માટે જે સામર્થ્ય જોઈએ, તે સામ્યભાવથી જ આવી શકે. સામ્યભાવની અપૂર્વ મહત્ત્વ બતાવતા શ્રી વિજયસિંહસૂરી મહારાજ સાહેબ વિરચિત ‘સામ્યશતક’ ફરીથી લઈને મોટો ઉપકાર કર્યો છે. – ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ચિંતન કરતાં કરતાં ધ્યાનમાં જવાય છે. તેમાં થોડીવારમાં નિરાકૃતા, શાંતિ અને રાગદ્વેષ વગરની દશા રહે છે. – ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ધ્યાન સાધનામાં પ્રફુલ્લિત ચિત્તે સ્વરૂપની મજનતા વેદાતી હોય છે. જ્ઞાયકભાવમાં લીનતા, રમણતા તેમજ શાંતિ અને નિરાકૃત આનંદનો અનુભવ રહે છે. ઉપયોગથી ઉપયોગમાં એકાગ્રતા, લીનતા હોય છે. જ્ઞાનનું જ્ઞેય અને જ્ઞેયમાં જ્ઞાન વેદાતું હોય છે, જ્ઞાતું હોય છે. જાગૃતિ વખતે કર્મધારા પસાર થતી હોય તેમાં બળવાપણું નથી, ઉદાસીનતા હોય છે. – ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી

- આત્માના ગુણોનું નિદિધ્યાસન કરતાં અંતરથી બેદજ્ઞાનથી બન્ને ધારા સ્પષ્ટ ભાસે છે. ધ્યાન વખતે જ્ઞાનધારામાં મુખ્ય પણે સ્વપર પ્રકાશક એવી ચૈતન્ય સત્તા હું છું તે વેદન રહે છે. આ પ્રકારના વેદનમાં જ્ઞાન, આનંદ સાથે વિતરાગતા વેદાય છે. જે ‘હું’ છું ની અસ્તિના ભાવમાં જેમ વધારે સ્થિરતા આવતી જાય છે, ત્યારે ‘હું’ માત્ર પોતાની સત્તામાં એકાકાર તન્મય બની જવાય છે. ત્યારે દેહાદિ કે બીજુ કંઈ પણ જણાતું નથી. — ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- અમુક ધ્યાનમાં ભળવા પણું થોડું ધાણું થઈ ગયું. અમુક ધ્યાનમાં તો એકદમ જ શાંત થઈ ગયું હતું. બધા પ્રદેશો શાંત થઈ ગયા હતા, શરીર જ ન હોય એવું લાગ્યું. અંદરમાં શાંતિનો અનુભવ થયો. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ઈસ એકાંત મૌન આરાધના શિબિર મેં ભી મુજે નિશ્ચિત લાભ હુआ હૈ. યહાં પર પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુદેવ પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રી કે દર્શનકા લાભ કરનેકા, ઉનકે આશીષ વ કરુણાકા લાભ મિલતા હૈ. ઘર પરિવારસે બહુત દૂર એકાંત સાધના કા લાભ મિલતા હૈ. ઘર પરિવારકો ભૂલ જાતે હૈ. મોહ એકદમ કમ હો જાતા હૈ. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- આ વખતે ભાઈશ્રીનો વિષય સમાધિ શતકનો હતો. જીવનમાં સમત્વનું કેટલું મહાત્મ્ય છે તેનો સ્પષ્ટ, સચોટ જ્યાલ આપશ્રીએ આપ્યો તે પ્રાપ્ત કરવામાં જીવને નડતર રૂપ એવા કષાયો, રાગદ્રોષ, બહિરાત્મપણું, પુદ્લાનંદિપણું વગેરેની છણાવટ ભરી સાચી સમજજ્ઞ અને તેના ઉપાયો ખૂબ જ સરળ ભાષામાં સમજાવ્યા. સમયની મર્યાદા હોવા છતાં આપશ્રીએ ખૂબ જ પરિશ્રમ લઈ અમ પામર જીવો પર ધણી જ કૃપા કરી. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- પૂજ્ય ગુરુદેવનો સરળ સુગમ બોધ વિષયવાર આટલો મુશ્કેલ હોવા છતાં હૃદયમાં એટલી સૂક્ષ્મતાથી સ્પર્શી ગયો, મારા જેવા મૂઢ પામર જીવ પર આટલી કરુણા કરીને એવો ઉચ્ચ કોટીનો સાભ્યભાવનો બોધ વર્ણાવ્યો એના માટે હું એટલું જ વિચારી શકું કે આનો ઉપકાર કરવા માટે આ જ ભવમાં સ્વ-સ્વરૂપ પ્રગટ કરીને એમનાં ચરણોમાં ધૂરું તો જ ગુરુદક્ષિણા આપી કહેવાશે. — અર્ધપ્રાપ્તિ
- ચેતતો નર સદા સુખી. ધર્મ ધર્મ થઈને પરિણમે એ જ સાચો ધર્મ. ડગલે ને પગલે ક્ષણિક સુખ અને દુખ નથી ભોગવવાં, માટે જરૂરથી સદ્ગુરુદ્વિથી સુવિચારણા કરીશ તો ચોક્કસ સાધના યથાર્થ રીતે થશે. ભાઈશ્રી આપની મુખાકૃતિમાં જે સૌભ્યતા ભાવ, કોમળતા, સંતોષ, નાન્દતા, પ્રેમભાવ, નિર્દોષતા, સમતાભાવ—તેને પરમ પ્રેમે પૂજ્યવા યોગ્ય છે. ભક્તિ કરવા યોગ્ય છે. બીજું કંઈ ખાસ ઊંડાણપૂર્વક જ્ઞાન નથી. — અર્ધપ્રાપ્તિ

❖ ❖ ❖

એકાંતમૌન આરાધના શિબિર-ઓગસ્ટ, ૨૦૧૦ના સાધકોની ફળશુદ્ધિ

- ચિંતન સાથે સુવિચારણા થાય છે. તેથી આત્મનિશ્ચય ભળવાન થતો જાય છે. ધ્યાન સિવાયના સમયમાં આત્મલક્ષી સુવિચારણા ચાલુ રહે છે. વિચારોનો અવકાશ રહેતો નથી.

— ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી

- મારી શિબિર ઘણી જ પ્રગતિમય રહી. ઘણી વખત આનંદની હેલી ચઢે છે. આત્મા જુદો હાથવેંતમાં હોય તેમ જણાય છે. આત્માનો અહેસાસ રહે છે પણ અશાતાના ઉદ્યમાં લાંબો ચાલે તો ઢીલાશ જણાય છે તે ખામી પણ દેખાય છે. – ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- આપના ઉત્તમ અને સરળતાથી સમજજીવેલ સ્વાધ્યાયથી આ ગ્રંથ ગૂઢ હોવા છતાં અંતરમાં ઉત્તરી ગયેલ છે. સ્વઅવલોકન કરીને વિચારવાનું કે હું ક્યા પગથિયે છું. આગળ જવા માટે સ્વભાવ અને પ્રકૃતિનો ઊંડો અભ્યાસ કરીને ગુરુ આજ્ઞાએ ચાલવાનું છે. હું તે માટે પુરુષાર્થ કરીશ. – ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ગ્રણોક પ્રસંગો મારા જીવનમાં એવા બન્યા કે સામાન્ય રીતે તેમાં ઉચાટ કે દ્રેષ્ટ કર્યા વિના ન રહી શકાય પણ આ વખતે મારા મનમાં કોઈ વિહુવળતા આવી નહોતી. મન પણ શાંત હતું. જે થવાનું હશે તે થઈને રહેશે એમ વિચાર આવતા હતા. હું શાંત રહી શક્યો. આ ફેરફાર મારામાં જણાયો તે એકાંત મૌન આરાધના શિબિરનો જ ફાયદો છે. – પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ગઈ એકાંત મૌન શિબિરમાં ધ્યાન અંગે જે પ્રગતિ થયેલ તે અંગેનું અનુસંધાન આ શિબિરમાં અનુભવમાં આવેલ. એકાંતમાં રહેવાને કારણે તે ઉપરાંત સુવિચારણાને કારણે આત્મા પ્રાપ્ત કરવાની દઢતા વધી છે. – પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- અભી તક મુજે કિસી ન કિસી ધ્યાનમેં વિચારોકા હલ્લા હો જાતા થા. ઈસ શિબિરમે કિસીભી ધ્યાનમેં વિચારોકા હલ્લા નહીં આયા. ઈસ શિબિરમે મુજે જાગૃતિ રખનેકી પ્રવૃત્તિ બની હૈ. – પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- એકાંત મૌન શિબિરમાં સુવિચારણા અને સ્વઅવલોકન કરવાની સારી તક મળે છે. સ્વઅવલોકનથી સૂક્ષ્મ દોષો જણાઈ આવે છે. સાધનામાં બળ મળે છે. નિયમિતતા આવે છે. સુવિચારણા એકાંત હોવાથી થઈ શકે છે અને એકાગ્રતા વધે છે. – પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- સાધનામાં ધ્યાન, પ્રશિક્ષણ, ચિંતન, મનના સુવિચારણા સ્વાધ્યાય વિગેરે કમો કરવાના હોવાથી બહારના વાતાવરણથી મુક્ત રહી સાધના થતી હોઈ સાધનાને વેગ મળે છે. – અર્ધપ્રાપ્તિ
- વ્યવહાર યોગ કેવી રીતે પાળવો અને આજ્ઞાસહિત કેવી વિચારણા તથા કેટલી શુદ્ધતા તથા કર્મ, રાગ, દ્રેષ્ટ, મોહનું સ્વરૂપ બહુ જ સૂક્ષ્મરીતે સમજમાં આવ્યું. આવો અદ્ભુત બોધ અને વિષય સાંભળવાનો અપૂર્વ લહાવો મળ્યો. – અર્ધપ્રાપ્તિ
- ધ્યાનમાં ભળવાપણું સાવ ઓદ્ધું હતું. વિચારોના દ્રષ્ટ રહેવાતું હતું. પહેલાં કરતાં સાધનાનાં પરિણામ સારાં થયાં છે. સંસારી વિચારો તો નથી આવતા. મૌનથી ઘણો જ મોટો ફાયદો થાય છે. તેમાં પણ પાછું એકાંતમાં રહેવાનું. – અર્ધપ્રાપ્તિ

❖ ❖ ❖

શ્રી રાજ - સોભાગ આશ્રમના પરિસરમાં બંધાઈ રહેલ નૂતન સ્વાધ્યાય હોલ

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ સંચાલિત શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ, સાયલામાં મુખ્ય પ્રવેશદ્વારની સામે દેવવિમાન આકારનો સુંદર સ્વાધ્યાયખંડ “કલ્યાણ હોલ” નામે બનાવવામાં આવેલ. લગભગ ૨૫ વર્ષ પહેલાં બનેલ આ સ્વાધ્યાયખંડ સ્વાધ્યાય-ભક્તિ-ધ્યાન તેમ જ અન્ય કાર્યક્રમોનો સાક્ષી છે. અહીં મુમુક્ષુઓનો પ્રવાહ અવિરત વહી રહેલ છે. સંખ્યામાં દિનમતિદિન વધારો થઈ રહેલ છે. જ્યારે સદ્ગુરુદેવ પ.પુ.બાપુજીના જન્મદિન નિમિત્તે—ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવ નિમિત્તે—પર્વાધિરાજ પર્યુષણપર્વ નિમિત્તે—દીપાવલીના તહેવાર નિમિત્તે યોજાતા કાર્યક્રમાં મુમુક્ષુઓનો સમાવેશ આ કલ્યાણ હોલમાં કરવામાં પ્રશ્નો સર્જીતા જોવા મળે છે. આ પરિસ્થિતિ હવેનાં વર્ષોમાં વિકટ બનશે એમ છેલ્લાં બે-ત્રણ વર્ષથી અનુભવ થવા લાગતાં કેવી રીતે આ પ્રશ્નનો ઉકેલ કરવો એ અંગે વિચારણા શરૂ થયેલ.

સૌ પ્રથમ તો એવો વિચાર ઉદ્ભબ્યો કે હાલના આ સ્વાધ્યાયખંડને વિસ્તૃત કરવો. એ માટે ચિંતન શરૂ થયેલ. પણ એમ કરવાથી પણ પ્રશ્નનો ઉકેલ નહિ આવે તેમ લાગ્યું. કારણ આ સ્વાધ્યાયખંડની આસપાસ જમીન-ખુલ્લી જમીન વધારે નથી તેથી વિસ્તૃત કરવા પછી પ્રશ્ન તો રહેશે જ. હાલના સ્વાધ્યાયખંડમાં વધુમાં વધુ ૩૦૦ની સંખ્યાનો સમાવેશ થાય છે. વિસ્તૃતીકરણ બાદ ૫૦૦ની સંખ્યાનો સમાવેશ થાય. વર્તમાનકાળની પ્રવાહી પરિસ્થિત જોતાં પ.પુ.ભાઈશ્રીને એવું જણાયું કે, ભવિષ્યમાં સંખ્યા વધારે થવા સંભવ છે. પરિણામે વિસ્તૃતીકરણને બદલે તદ્દન નવી જગ્યાએ વિશાળ અને અધતન સ્વાધ્યાયખંડ બાલ્કની સહિત ઉ૧૧૬૮ ચો.ફૂટ બાંધી શકાય એમ છે. તેથી ત્યાં બાંધવા નિર્ણય લેવાતાં તે અંગેના નકશાઓ તૈયાર થયા. આગામી ૧૫ થી ૨૦ વર્ષનો વિચાર કરી આ સાઈઝ નક્કી કરેલ છે.

૧.	સ્વાધ્યાય હોલ	૮૬૨૩	ચો.કૂટ
૨.	સ્ટેજ	૨૮૦૫	ચો.કૂટ
૩.	સ્ટેજ પાછળ સ્ટોર	૧૮૨૪	ચો.કૂટ
૪.	પ્રવેશ માટે કોરિડોર	૭૬૬૮	ચો.કૂટ
૫.	બેઝમેન્ટ	૪૪૮૦	ચો.કૂટ
૬.	બાલ્કની	૪૭૬૮	ચો.કૂટ
		૩૧,૧૬૮	ચો.કૂટ

૩૫૨ પ્રમાણે વિશાળ અને અધતન સુવિધાઓ સાથે સજજ સ્વાધ્યાયખંડ બનાવવો આ અંગેની વિચારણાની જહેરાત થવાથી દેશ અને પરદેશના મુમુક્ષુઓ દ્વારા જબ્જર પ્રતિસાદ સાંપડ્યો. સારા પ્રમાણમાં ફંડ એકત્ર થયેલ છે. મોટી રકમ ન આપી શકનાર મુમુક્ષુગણની સહયોગ આપવાની ઈચ્છાનો ખ્યાલ આવતાં ઈંટની ઘોઝના જહેર કરવામાં આવેલ. એક ઈંટના રૂ. ૫૦૦૦ નકરા રૂપે રાખવામાં આવતાં, શુરૂપૂર્ણમાં મહોત્સવ સમયે હાજર ઘણા મુમુક્ષુઓ એક ઈંટથી લઈને પોતાની શક્તિને ગોપવ્યા વિના પોતાની ઉચ્ચતમ ભાવના સાથે વધુમાં વધુ ઈંટ લખાવવા સદ્ગ્ભાગી થયા છે. ઘણા મુમુક્ષુઓએ તો પોતાના વ્યવસાયી તથા અન્ય મિત્રવર્ગ, સગા-સંબંધીઓને પણ આ અંગેની વાત કરીને તેઓને આ કાર્યમાં સહભાગી કર્યું છે. હજુ પણ ઘણા મુમુક્ષુ-સાધક-દાનવીરો તેમજ સંસ્થાને ઉપયોગી થઈને પુણ્ય ઉપાર્જન કરવાની ભાવનાવાળાને જેમ જેમ ખબર પડતી જાય તેમ તેમ પોતાના નામે અને કુટુંબના દરેક સત્યને વ્યક્તિગત રીતે પુણ્ય ઉપાર્જનની ભાવનાથી કુટુંબના દરેક સત્યના નામે એક અથવા તેથી વધુ ઈંટોનો સહયોગ મોકલી રહ્યા છે. સર્વેનો ખૂબ ખૂબ આદરપૂર્વક આભાર.

અતે આ લેખ દ્વારા કોઈ માંગણીની વાત રજૂ કરવાનો કોઈ પ્રયાસ નથી. પરંતુ ઘણા એવા

શક્તિશાળી હોય અને તેઓની ઈચ્છા પોતાની ધનરાશિ આવાં કાર્યોમાં વાપરવાની હોય, પરંતુ કોઈ ખ્યાલ ન હોવાથી આ કાર્યમાં સહભાગી ન થઈ શકે કે અન્ય તેવાં કોઈ કારણથી આ કાર્યની રજૂઆત તેઓ પાસે પહોંચે તે લક્ષે અહીં કરેલ છે.

સાથે સાથે આ કામ ખૂબ જ વિશાળ છે અને અવશ્ય સૌના સાથ-સહકારથી અને ગુરુવર્યોના આશીર્વાદ અને પ્રેરણાબળથી ખૂબ જ સારી રીતે સંપન્ન થશે તેવો આત્મવિશ્વાસ પણ છે. સૌને ખૂબ ખૂબ ધ્યાનાં.

આ ઉપરાંત આ હોલ બાંધકામ માટે જરૂરી મટિરિયલ્સના સપ્લાયર્સ પણ રૂબરૂ અને ફોનથી પોતાની ભાવના રજૂ કરે છે કે - અમને જણાવશો અમે નહીં નફાના ધોરણે ઉત્તમ ફ્રોલિટીનું મટિરિયલ સપ્લાય કરવા તત્પર છીએ. જેમ કે અમદાવાદના નિબિલભાઈ પરીખ કે જેઓ લોખંડના વહેપારી છે તેઓએ ખાતમુહૂર્તના બીજા જ દિવસે જણાવ્યું કે અમે નહીં નફાના ધોરણે ઉત્તમ ફ્રોલિટીનું લોખંડ સપ્લાય કરીશું. સૌને અભિનંદન.

આવો સહુ સાથે મળીને નવનિર્ભિત સ્વાધ્યાય હોલના કામની પૂર્ણાંહૃતિ અને સ્વયં અંદર બેસીને સ્વાધ્યાય કરતાં હોય એ દશ્યને મનોમન અંતરના ચક્ષુથી રોજ ઓછામાં ઓછું એક વખત નિહાળીએ. લાગણી અને ઉર્મિઓને પાંખો આપીને એ દિવસને આજથી જ અંતર અનુભવમાં લાવીએ. એમ થવાથી Universe માં એક Positive Vibration ફેલાશે અને એ દ્વારા ખૂબ જ ઉત્તમ રીતે આ કાર્ય પૂર્ણ થશે. અને વર્ષોવર્ષ સુધી અનેક મુમુક્ષુ-સાધક-આત્માઓ પોતાની સાધનામાં આગળ ને આગળ વધતાં રહે.

સૌનો ફરી ફરીને અંતઃકરણપૂર્વક આભાર અને ઋણ સ્વીકાર કરીએ છીએ. અને આપ સૌને

આ કાર્યમાં વધુમાં વધુ ઉપયોગી થાઓ રીતે અનોખો બની રહેશે. એન્જિનિયર દ્વારા બનાવવામાં આવેલ ખાન અનુસાર આશરે ૧૨૦૦ વ્યક્તિઓનો સમાવેશ થઈ શકશે પણ ખૂબ જ સરળતાથી ૧૫૦૦ માણસોનો સમાવેશ થઈ શકે એટલો વિશાળ હોલ થશે. નીચે બેઝમેન્ટમાં લાયબ્રેરી—

પ.પૂ.દેવના જીવનના પ્રસંગો દર્શાવતું કાયમી પ્રદર્શન ગોઠવવા વિચારેલ છે. ઉપરાંત એક નાનું શિયેયર પણ બનાવવા વિચાર છે કે જેશી જરૂરી ફિલ્મ ત્યાં દર્શાવી શકાય. સમગ્ર સ્વાધ્યાયખંડમાં લાઈટ-માઈક-અન્ય આધુનિક સામગ્રી ગોઠવવામાં આવશે. પ.પૂ.ભાઈશ્રીની દૂરંદેશીનો અનુભવ આપણને સર્વને થાય છે. આધુનિક સ્વાધ્યાયખંડ આપણને સૌને પ્રેરણાનું પાન કરાવશે એ નિશ્ચિત છે. શ્રી ગુરુપૂર્ણિમા તા. ૨૬-૭-૨૦૧૦ના રોજ શિલારોપજવિધિ ભવ્ય રીતે કરાવવામાં આવેલ. થોડા વખતમાં બાંધકામ હાથ ધરાશે. આ ખંડ આપણા સૌ માટે ઉપકારી બનશે એ નિર્વિવાદ છે.

**શ્રી રાજ - સોભાગ આશ્રમના પવિત્ર
પરિસરમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીના સાંનિધ્યમાં
પ્રેમની પરબનો વાર્ષિક ઉત્સવ**
તારીખ ૨૮ અને ૩૦, જાન્યુઆરી
૨૦૧૧, શનિવાર અને રવિવાર
એમ બે દિવસ દરમ્યાન પ્રેમની પરબનો
વાર્ષિક ઉત્સવ ઉજવવામાં આવશે.
આપ સર્વને આ આનંદ પર્વમાં હોંશભેર
ભાગ લેવા હદ્યપૂર્વકનું આમંત્રણ છે.

સદગુરુ પ્રસાદ માટેએમબર - ૨૦૧૦

‘હું’ અને ‘મારું’ એ ચીજો જીવન બગાડી નાખે છે.

પ.પૂ. ભાઈશ્રી સાથે યુવા મુમુક્ષુઓની વર્ષાત્મતુમાં “આધ્યાત્મિક ઉજાણી”

બાહ્યથી મંદ મંદ વરસતો વરસાદ અને ભીતરમાં સદગુરુની અસીમ કૃપાની વર્ષા આમ બાહ્યઅભ્યંતર રીતે ભક્તિરસથી ભીજતા યુવા મુમુક્ષુઓએ તા. ૧૧-૭-૨૦૧૦ના રોજ પ.પૂ. ભાઈશ્રીની નિશામાં લોનાવલાની એક-દિવસીય આધ્યાત્મિક ઉજાણીનો આસ્વાદ માણયો.

સવારના ૨૫-૩૦ જેટલા યુવા મુમુક્ષુઓ પોતપોતાની ગાડી લઈને લોનાવલા જવા રવાના થયા. સૌ પ્રથમ જાલાવાડી સેનિટોરિયમમાં ચાનાસ્તો કર્યા બાદ પાવના તેમ તરફ રવાના થયા. ત્યાં એક સુંદર મજાના આઢલાદ ઉપજાવે એવી જગ્યાએ ગાડીઓ પાર્ક કરીને બધા ભેગા મળી તળાવ પાસે બેસી ગયા. પ.પૂ.ભાઈશ્રી સાથે નૈસર્જિક સૌંદર્ય અને જરમર વરસતા વાતાવરણમાં ભક્તિ કરી અને પછી ત્રણ Instant નાટ્યપ્રયોગની પ્રસ્તુતિ થઈ. જુગાર અને હર્ષિલે એક જોડ ઉપર સૌને હાસ્ય ઉપજાવે એવું રમૂજ નાટ્ય રજૂ કર્યું. ત્યારબાદ એ લોકોએ ઋષભ અને શ્રેયને સાથે લઈ અને બીજો પણ નાનો ડ્રામા કર્યો. આ જોઈને ડો. સુહાબહેને, ડો. કોમલ અને મિનળબેનની સાથે એક હાસ્ય-પ્રસ્તુતિ કરી. જેમાં સ્ત્રીઓનું મહત્વ બતાવ્યું. યુવાન મુમુક્ષુઓએ મન મૂકીને પ.પૂ.ભાઈશ્રી સાથે પોતપોતાની વાતો કરી અને ગુરુમુખેથી તેનો પ્રતિસાદ સાંભળી આનંદ કિલ્લોલ કર્યો. પછી તો મેઘરાજ ગાજ્યા એટલે સૌ પાવન જાલાવાડી સેનિટોરિયમ પહોંચી ગયા. ત્યાં ભોજન લીધા બાદ બપોરના પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ ખૂબ જ અસરકારક સ્વાધ્યાય કરાવ્યો. ભરત ચક્કવર્તી અને સુંદરીની કથા કહી. યુવાનોને દેહ પ્રત્યેનું મમત્વ ઘટે અને શરીરનો સ્વભાવ જ છે કે સડી જવું, પરી જવું, ગળી જવું એ ભાવો સ્થિર કરાવ્યા.

૨૫

આવા અનુપમ સ્વાધ્યાય અને ભક્તિના કાર્યક્રમ બાદ બધા ચા-નાસ્તો કરી મુંબઈ તરફ પાછા વળ્યા. દરેકના ચેહરા પર અનેરો આનંદ છવાયેલો હતો.

આખો દિવસ નિર્દોષ સુખ, નિર્દોષ આનંદમાં વીતી ગયો. આ જ છે પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુની બલિહારી !!

❖ ❖ ❖

**શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર આધ્યાત્મિક સાધના કેન્દ્ર,
કોબા આયોજિત આદિગુરુ શ્રી ગૌતમ
સ્વામી અને આચાર્યવર શ્રી કુંદુંદસ્વામીની
પ્રતિમાઓનો પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ**

તા. ૨૭-૭-૨૦૧૦ના પ.પૂ.ભાઈશ્રી, બ્ર.લલિતાબેન, બ્ર.વિક્રમભાઈ, બ્ર.મિનળબેન, આ. અરુણભાઈ તથા આ. પુનિતબેન દોશી સાયલાથી કોબા જવા રવાના થયાં. બ્ર. લલિતાબેનને ઘરે જમ્યા બાદ કોબા આશ્રમ રાતના પહોંચ્યાં અને તરત જ આ. શ્રી જયભાઈ તથા વિધિબેનની સુંદર ભાવવાહી ભક્તિમાં જોડાઈ ગયાં.

ભક્તિના અંતે પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવમાં સહભાગી બનનાર સંતો, વિદ્વાનો, સ્વાધ્યાયકારો વિગેરેનું સન્માન કરવામાં આવ્યું. પ.પૂ.ભાઈશ્રીની સાથે બ્ર. વિક્રમભાઈ તથા બ્ર. મિનળબેનનું પણ અભિવાદન કરવામાં આવ્યું. ત્યારબાદ પરમ શ્રદ્ધેય શ્રી આત્માનંદજી સાથે મુલાકાત કરી.

બીજે દિવસે વહેલી સવારે પ્રતિષ્ઠા વિધિની પૂજામાં સૌએ ભાગ લીધો.

પૂજા સંપન્ન થતાં સંતોના સ્વાધ્યાયનો સમારંભ હતો. જેમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ કહ્યું કે “પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પ્રસંગે ભક્તિભાવનો ઉત્ખાન ઉદ્ઘળી રહ્યો છે. આપણે મહાપુરુષોના સાનિધ્યમાં આત્મકલ્યાણ કરવાની અપેક્ષા રાખીએ છીએ

કારણ કે તે આત્માને ઓળખી સહજ સ્વરૂપે સ્થિતિ કરવી છે.

ભેદજ્ઞાન પ્રગટ કરવા પૂ.શ્રી કુંદુંદાચાર્યનો બોધ અત્યંત ઉપયોગી છે. અત્મા સુંદર આયોજન કરવા બદલ કાર્યકર્તાઓને અભિનંદન આપ્યા તેમજ પૂજય શ્રી આત્માનંદજીના સાનિધ્યમાં અનેક લોકો આત્મશ્રેય સાથે એવી ભાવના ભાવી.

આમ પૂજાવિધિ અને સ્વાધ્યાય બાદ સૌ શોભાયાત્રામાં જોડાય ગયા. પ.પૂ.ભાઈશ્રી પરમ શ્રદ્ધેય આત્માનંદજી સાથે પ્રતિમાજીના રથમાં બેઠા અને બીજા બધા મુમુક્ષુઓ પાછળ ચાલતા હતા. ખૂબ જ ઉત્ખાસપૂર્ણ વાતાવરણ હતું.

બરોબર ૧૨-૫ર કલાકે વિજયમુહૂર્તે વિધિ સહિત પ્રતિમાજીઓની જિનમંદિરમાં સ્થાપના કરવામાં આવી. આખી વિધિ દરમ્યાન પૂ.ભાઈશ્રી, બ્ર. વિક્રમભાઈ તથા બ્ર. મિનળબેન જિનમંદિરમાં પૂજય શ્રી તથા પૂ. શર્મિષ્ઠાબેન સાથે જ હતાં.

ત્યાર બાદ ભોજનનો લાભ લઈ પાછા સાયલા જવા રવાના થયા.

❖ ❖ ❖

ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવ, ૨૦૧૦

મુમુક્ષુગણ માટે જો કોઈ મહાન પર્વ હોય તો તે છે ગુરુપૂર્ણિમા. ગુરુ ગ્રત્યેની ભક્તિ વ્યક્ત કરવાનો ઉત્સવ. સદ્ગુરુદેવની અપાર કરુણા વેદ જીવ સંસાર સાગર પાર પામવાને શક્તિમાન બને છે. અશરણ એવા આ સંસારમાં એક શ્રી સદ્ગુરુદેવ જ અનન્ય શરણના આપનાર સમર્થ પુરુષ છે. તેઓ ગ્રત્યેનું ઋણ અદા કરવાના આ અવસરને માટે મુમુક્ષુ ઉત્કંઠિત હોય એ સ્વાભાવિક છે. દર વર્ષ શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમમાં આ ઉત્સવ ભારે ઉત્સાહપૂર્વક-ભાવથી ઉજવવામાં આવે છે.

આ વર્ષે પણ દર વર્ષની માફક આ મહોત્સવ ત્રિદિવસીય મહોત્સવરૂપે તા. ૨૫-૨૬-૨૭ જુલાઈ,

૨૦૧૦, રવિ-સોમ-મંગળવાર દરમ્યાન ઊજવવામાં આવેલ. પ.પૂ.સદ્ગુરુદેવ ભાઈશ્રીની શુભ નિશામાં ઊજવાયેલ આ મહોત્સવ ચિરસ્મરણીય બની ગયેલ છે. કારણ કે મહોત્સવના પ્રથમ દિવસે એટલે કે રવિવાર, તા. ૨૫-૭-૧૦ના રોજ દૈનંદિન નિત્ય યોજાતા કાર્યક્રમ ઉપરાંત સવારે ૧૨ કલાકે બધાં જ મુમુક્ષુઓ સાયલા ગામમાં આવેલ શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ સંચાલિત નેત્ર ચિકિત્સા માટેની હોસ્પિટલના નીચેના ભાગમાં જ્યાં પહેલાં સત્સંગ મંડળ સંચાલિત સાર્વજનિક દવાખાનું ચાલતું હતું ત્યાં દાંતની ચિકિત્સા માટે દવાખાનાના ઉદ્ઘાટનના પ્રસંગ નિમિત્તે એકત્ર થયેલ. આ દવાખાનાનું ઉદ્ઘાટન મંત્રોચ્ચાર સહ પ.પૂ.ભાઈશ્રીની શુભ ઉપસ્થિતિમાં તેઓશ્રી ઉપરાંત મુંબઈથી આ પ્રસંગ માટે ખાસ પધારેલ નાયર હોસ્પિટલનાં ડીન શ્રીમતી સુહાસિનીભેન નાગડા તેમજ ડૉ. જીતુભાઈ નાગડાના વરદ્દ હસ્તે યોજાયેલ. આમ સાયલા ગામ અને આસપાસના વિસ્તારના પ્રજાજનો માટે શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ દ્વારા નવી સુવિધા પ્રદાન કરતી ઉત્તમ ભેટ-ઉપહાર રૂપે ગ્રાપ થયેલ છે.

સોમવાર તા. ૨૬-૭-૨૦૧૦ના રોજ મુમુક્ષુઓ આધુનિક સુવિધાઓથી સજજ વિશાળ સ્વાધ્યાય-ખંડમાં મોક્ષમાર્ગ પ્રગતિ સાધી શકે એવા હેતુથી નૂતન સ્વાધ્યાયખંડ માટે સવારના ૮ થી ૧૨-૩૦ દરમ્યાન શિલાન્યાસવિધિનો કાર્યક્રમ પ.પૂ.ભાઈશ્રીની શુભ નિશામાં સંપન્ન થયેલ. શ્રી કપિલભાઈ સહ સાત બ્રાહ્મણો દ્વારા શુદ્ધ મંત્રોચ્ચાર દ્વારા આ વિધિમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રી ઉપરાંત તમામ બ્ર.નિ.ભાઈ- બહેનો તેમજ મોટું દાન આપનાર દ્વારા આ વિધિ ખરેખર ભવ્ય રીતે કરવામાં આવેલ. જૈન વિધિ પણ કરવામાં આવેલ. સોનાના દાળીના-ચાંદીની લગડીઓથી ભરપૂર કુંભ

સ્થાપન વિધિ અને તાપ્રાપત્ર પર આ પ્રસંગ વિષેનું લખાણ પણ ઊંડા બનાવેલ ખાડામાં મૂકવામાં આવેલ. ખૂબ જ વ્યવસ્થિત રીતે શાંત વાતાવરણમાં આ આખો કાર્યક્રમ ભવ્ય રીતે-યાદગાર કહી શકાય એવી રીતે પરિપૂર્ણ થયેલ. વિધિમાં બેસનાર દાતાઓ અને બ્રાહ્મણોનું બહુમાન કરવામાં આવેલ. પેંડાની પ્રભાવના કરવામાં આવેલ.

રવિવાર તા. ૨૫-૭-૨૦૧૦ના રોજ ૮ થી ૧૨ દરમ્યાન બ્ર.નિ.શ્રી મિનળબેન દ્વારા મુંબઈ ખાતે યુવાનો માટે જે વાઈબ્રાન્ટ યૂથની પ્રવૃત્તિ ચાલે છે તેના યુવામુક્ષુઓ દ્વારા શાંતિવનમાં બહુ જ સુંદર સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રજૂ કરવામાં આવેલ. તેમાં નૃત્ય-નાટક-પદોનું ગાન અને અંતમાં રાસ-ગરબાની પ્રસ્તુતિ સરસ રીતે કરવામાં આવેલ. મંગળવાર તા. ૨૭-૭-૨૦૧૦ના રોજ શ્રી યાદવભાઈના નેતૃત્વ હેઠળ આશીર્વાદ સેન્ટરનાં બાળકો દ્વારા પ્રાર્થના ગીત નૃત્ય દ્વારા સવારના ૧૧ કલાકે સ્વાધ્યાય પહેલાં રજૂ કરવામાં આવેલ.

સોમવાર તા. ૨૬-૭-૨૦૧૦ના રોજ બપોરે ૪ થી ૬-૩૦ દરમ્યાન ગુરુપૂર્ણિમાની સભાનો કાર્યક્રમ થયેલ. તેમાં બ્ર.નિ.શ્રી મિનળબેન અને અન્ય બહેનો દ્વારા શ્રી ગુરુભક્તિનું પદ રજૂ થયેલ. બ્ર.નિ.શ્રી રસિકભાઈ દ્વારા લખાયેલ પુસ્તક “શ્રી સદ્ગુરુ, સત્યુરૂપ, સંત-શાની પુરુષોનું માહાત્મ્ય”નું વિમોચન પ.પૂ.ભાઈશ્રીના વરદ્દ હસ્તે થયેલ. આ પુસ્તક કુંબ દીઠ એક પ્રભાવના રૂપે અપાયેલ તો શ્રી જગર મેતલીયા દ્વારા પ.પૂ.ભાઈશ્રીના ટેબલ ઉપર રાખી શકાય એવા ચિત્રપટનું વિતરણ પણ પ.પૂ.ભાઈશ્રીના શુભ હસ્તે કરવામાં આવેલ. આ ચિત્રપટની પ્રભાવના થયેલ. સંદેશાવાંચન બ્ર.નિ. શ્રી ભૂપતભાઈએ કરેલ. “પ્રેમની પરબ”ના ડાયરેક્ટર તથા ગર્લ્સ હાઈસ્ક્વુલ-કોલેજના આચાર્યશ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ વ્યાસે તેમજ પ્રો. શ્રી ચંદ્રકાબહેન

પંચાલીએ ગુરુપૂર્ણિમાના મહત્વ વિષે વિચારો વ્યક્ત કરેલ. પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ આશીર્વચન ઉચ્ચારતાં સર્વ ગુરુજનોને યાદ કરી અપૂર્વ અંજલિ અર્પેલ. શ્રીકૃષ્ણ- અર્જુન સંવાદ તેમજ અન્ય દાણાંતો દ્વારા સમર્પણ-ભાવ વિષે જણાવી પ્રગતિશીલ થવા અનુરોધ કરેલ.

ગુરુપૂર્ણિમાના મહોત્સવમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રી ઉપરાંત બ્ર.નિ.ભાઈ-બહેનો સર્વશ્રી મિનળબેન, વિકમભાઈ, રસિકભાઈ, વિનુભાઈ, લલિતાબેન, દીપકભાઈ, કરશનભાઈ ઉપસ્થિત રહેલ. સંસ્થાના ટ્રસ્ટી શ્રી વજુભાઈ શાહ ઉપરાંત નૈરોબી, લંડન, કલકત્તા, મુંબઈ, અમદાવાદ, રાજકોટ, સુરેન્દ્રનગર, ઈન્દોર, ભૂજ-કચ્છ, કોટા, વગેરે સ્થળોએથી મુમુક્ષુભાઈ-બહેનો ત૩૦૦ થી વધારે સંખ્યામાં હાજર રહેલ.

સમગ્ર કાર્યક્રમ આનંદપૂર્વક-શિસ્તબદ્ધ રીતે પૂર્ણ થયેલ હતો. નૂતન સ્વાધ્યાયખંડ માટે મોટા દાનની જાહેરાત થયેલ હતી. નાની રકમ આપી સહયોગી થવાની ભાવનાવાળા માટે ઈંટની જાહેરાત કરવામાં આવેલ. એક ઈંટના રૂપિયા ૫૦૦૦ નકરા તરીકે નક્કી થયેલ. આ જાહેરાત થતાં લગભગ ૧૬૫ જેટલી ઈટો નોંધાયેલ હતી. શ્રી ગુરુપૂર્ણિમાના શુભદિન નિમિત્તે પ.પૂ.શ્રી ગુરુદેવના ચરણોમાં શુભ કાર્યો માટે મુમુક્ષુઓ દ્વારા રૂ. ૧,૬૨,૦૦૦ અર્પણ કરવામાં આવેલ.

સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન બ્ર.નિ.શ્રી વિકમભાઈએ બહુ જ સુંદર રીતે કરેલ હતું. નવા રૂમો બાંધવા અંગે જાહેરાત કરેલ. વાંકાનેરના દેવદયા ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ તરફથી નેત્ર ચિકિત્સા માટે તમામ સાધન-સામગ્રીથી સજજ એમ્બ્યુલન્સવાન ભેટ મળવાની જાહેરાત કરેલ. આ પ્રસંગે સંઘ પૂજન પણ કરવામાં આવેલ.

પ. શ્રી સોભાગ દેહવિલય દિન

જેઠ વદ ૧૦ તા. ૭-૭-૧૦ પૂ.સોભાગભાઈનો દેહવિલય દિન દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ ઉજવવામાં આવ્યો.

રાજકોટથી બે બસમાં ૧૧૦ મુમુક્ષુભાઈઓ-બહેનો તથા મોરબીથી પણ મુમુક્ષુભાઈઓ-બહેનો સવારે ૮-૦૦ વાગે આશ્રમમાં આવી ગયાં હતાં. સર્વેએ સાથે નોકારશી કરી અને બધા સાયલા ગામમાં આવેલ શ્રી રાજ-સોભાગ વિશ્રાંતિ ધામમાં પહોંચ્યો ગયાં.

શરૂઆતમાં એક કલાક ભક્તિ કરવામાં આવી તે પછી રાજકોટના સ્વાધ્યાયકાર માન. શ્રી સુધીરભાઈએ પચાસ મિનિટનો સ્વાધ્યાય શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃત પત્ર નં.-૨૨૭ના આધારે કરાવ્યો. આ પછી પૂ.ભાઈશ્રીનો પરમ સત્તસંગ શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃત પત્ર નં.-૪૮૮ના આધારે થયો.

બપોરનો સ્વાધ્યાય ૩-૩૦ થી ૫-૪૫ શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમના કલ્યાણ હોલમાં થયો. શરૂઆતમાં મોરબીના પ્રો. હસુભાઈ સંઘવીએ સ્વાધ્યાય કરાવ્યો અને તે પછી પૂ.ભાઈશ્રીનો પરમ સત્તસંગ વચનામૃત પત્ર નં.-૨૧૭ના આધારે થયો. અંતમાં આત્માથી વજુભાઈ શાહે સર્વેને આશ્રમની આધ્યાત્મિક તથા જનહિતની પ્રવૃત્તિની માહિતી આપી આભાર વ્યક્ત કર્યો.

સર્વેને માટે બન્ને સમયના ભોજનની તથા ચા-નાસ્તાની વ્યવસ્થા સુંદર રીતે ગોઈવવામાં આવેલ હતી.

સર્વે મળી કુલ ૨૫૦ મુમુક્ષુઓએ આ દિવસ ખૂબ જ આનંદ તથા ભક્તિભાવપૂર્વક ઉજવેલ હતો.

પ્રતિમાજ તથા ચિત્રપટ સ્થાપના વિધિ

મુમુક્ષુ શ્રી શશીકંત ભાલાણી અને તેમના સુપુત્રો ચિ. હિરેન તથા ચિ. હેમલે મેડિકલ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટનો વેપાર થોડાં વર્ષોથી ચાલુ કરેલ છે. તેમનો ધંધો ઘણો વધતો જાય છે. અને નવી નવી કંપનીઓ સ્થાપતા જાય છે તેમની કંપની ભાલાણી મેડિસર્જ માટે તેઓએ તેમની દાદરની ઓફિસ પાસે એક નવી ઓફિસની જગ્યા લીધી અને તેમાં ૨૮-૪-૨૦૧૦ના (૧) પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિમાજ (૨) પ.કૃ.દેવ તથા (૩) પૂ.બાપુજી + પૂ.ગુરુમા તથા પૂ.ભાઈશ્રીના ચિત્રપટની સ્થાપના વિધિ રાખવામાં આવેલ. આ વિધિ પ.પૂ.ભાઈશ્રીની નિશ્રામાં બ્ર.મિનળબેન, બ્ર.વિકમભાઈ, બ્ર.રસિકભાઈ, બ્ર.વિનુભાઈ તથા બ્ર.દિપકભાઈની હાજરીમાં ખૂબ જ આનંદ તથા ઉલ્લાસપૂર્વક સંપન્ન થઈ. ભાલાણી પરિવારના સભ્યો તથા મુમુક્ષુઓ તથા આમંત્રિતો આ પવિત્ર વિધિ વખતે હાજર રહ્યા હતાં. ઓફિસ ઘણી સુંદર બનાવેલ છે. ભાલાણી પરિવારને અભિનંદન.

— — —

મુમુક્ષુ કિંજલ, પરાગ તથા પિતાશ્રી ચંદુભાઈ સંઘવીએ ઘાટકોપરમાં ૬૦ ફૂટના રસ્તા પર ઘણો મોટો તથા વિશાળ બ્લોક લીધો અને તેને ખૂબ જ સુંદર રીતે સજાવ્યો. બ્લોકના એક નાના રૂમમાં મંદિર બનાવ્યું. મંદિરમાં (૧) મહાવીર સ્વામીની પ્રતિમા (૨) પ.પૂ.બાપુજી (૩) પૂ.ગુરુમા તથા (૪) પૂ.ભાઈશ્રીના ચિત્રપટની સ્થાપના તા. ૧૮-૭-૨૦૧૦, રવિવારે સવારે ૧૦-૦૦ વાગે રાખવામાં આવેલ. ખૂબ જ ઉલ્લાસ તથા ભક્તિ-ભાવપૂર્વક આ વિધિ સંપન્ન થઈ.

આ પછી પૂ.ભાઈશ્રીનો સ્વાધ્યાય રાખવામાં આવેલ. સ્વાધ્યાયમાં પૂ.ભાઈશ્રીએ દ્રવ્ય તથા ભાવપૂજાનું માહાત્મ્ય એક વાતની આધારે સમજાવ્યું

હતું. પૂ.ભાઈશ્રીને હસ્તે સ્થાપના વિધિ કરવામાં આવેલ અને આ પ્રસંગે બ્ર.મિનળબેન, બ્ર.વિકમભાઈ, બ્ર.દિપકભાઈ, ચંદુભાઈ સંઘવી પરિવારના સભ્યો તથા મુમુક્ષુઓની હાજરી હતી. સ્વાધ્યાય પછી ભોજનની સુંદર વ્યવસ્થા રાખવામાં આવેલ હતી.

❖ ❖ ❖

પર્યુષણ પર્વ આરાધના

સર્વે પર્વોમાં મહાનમાં મહાન પર્વ પર્યુષણ પર્વ છે. સર્વે પાપદોષોની ક્ષમાપના કરી કર્મની નિર્જરા કરવાનું પર્વ છે.

જગતના સર્વે જીવો પ્રત્યે મૈત્રીભાવ વિસ્તરવાનું પર્વ પર્યુષણ છે.

પૂ.ભાઈશ્રીની પરમ નિશ્રામાં તા. ૪ થી ૧૧ સપ્ટેમ્બર-૨૦૧૦ પર્યુષણ પર્વની આરાધના સુંદર રીતે કરવામાં આવી. શરૂઆતના ગ્રાણ દિવસ દરમ્યાન આશ્રમના દૈનિક નિત્યકમ કરતા પૂ. ભાઈશ્રીએ સ્વાધ્યાયમાં “વંદીતુ સૂત્ર”ની સમજણ આપી. ‘વંદીતુ’ એટલે શ્રાવક પ્રતિકમણ. આમાં બાર પ્રત તથા આચાર વિગેરેનો ૧૨૪ અતિચાર આવે છે.

બ્ર.રસિકભાઈએ સકલાહર્તા, અજીતશાંતિ, બૃહદશાંતિ, ઉવસગહરં....સ્તોત્ર, લોગસ્સ, નમુદ્યુણં, સ્તવ... વિ. અર્થ સાથે સમજાવેલ.

ચોથા-કલ્પધરના દિવસે “કલ્પસૂત્રજી”નો ભવ્ય વરઘોડો આખા આશ્રમમાં ફર્યો અને તેની પધરામણી કલ્યાણહોલમાં થઈ. બ્ર.વિનુભાઈને તે વહોરાવવામાં આવ્યું અને પછી તેનું વાંચન બ્ર. વિનુભાઈએ કર્યું. મુમુક્ષુઓએ સમૂહમાં કલ્પસૂત્રની બોલી મોટી રકમમાં લીધેલ. દરરોજ સવારે શાનપૂજન તથા વાસક્ષેપ પૂજન પછી વાંચનની શુભ શરૂઆત કરવામાં આવતી.

છેલ્યે દિવસે કલ્યસૂત્રનું વાંચન પૂરું થયા પછી “કલ્યસૂત્રજી”નો વરધોડો કાઢવામાં આવ્યો અને પ.પૂ.બાપુજીની કુટીરમાં તે પૂરો કરવામાં આવ્યો.

દર વર્ષની જેમ બ્ર.વિનુભાઈએ કલ્યસૂત્રનું સુંદર વાંચન કરેલ. તેમનું ઓપરેશન થયે થોડાંક જ દિવસ થયા હોવા છતાં સ્પષ્ટ અક્ષર ઉચ્ચાર સાથે તેમણે વાંચન પૂરું કરેલ.

સંવત્સરીના મહાન દિવસે ૨૦૦૩ી વધુ મુમુક્ષુઓએ સમૂહમાં પ્રતિકમણ કરી—પૂ.ભાઈશ્રી, સર્વે બ્રહ્મનિષ્ઠો તથા એકબીજાને અંત:કરણપૂર્વક ખમાવેલ.

પર્યુષણ દરમિયાન પાંચ અઙ્ગ, સળંગ એકસણા તથા બીયાસણા, છુટક ઉપવાસ તથા એકસણા મોટી સંઘ્યામાં થયેલ.

સંઘપૂજન તથા પ્રભાવના સારા પ્રમાણમાં કરવામાં આવી.

સંવત્સરી પ્રતિકમણની બોલી બોલવવામાં આવેલ. મુમુક્ષુઓએ તેનો સુંદર લાભ પ્રાપ્ત કરેલ હતો. દરરોજ દહેરાસરજીની પૂજા તથા આરતી અને મંગળદીવાની બોલી બોલવવામાં આવતી. શાનપૂજા તથા જીવદ્યામાં સારી એવી રકમ મુમુક્ષુઓએ વાપરેલી.

આ દિવસો દરમિયાન બ્ર.મિનળબેન, બ્ર. વિકમભાઈ, બ્ર.રસિકભાઈ, બ્ર.લલિતાબેન, બ્ર. વિનુભાઈ તથા બ્ર.કરશનભાઈનું સાનિધ્ય મુમુક્ષુઓને પ્રાપ્ત થયેલ હતું.

તા. ૧૨-૮-૨૦૧૦, રવિવારે સમૂહ પારણાં રાખવામાં આવેલ હતાં.

પર્યુષણ પર્વની આરાધના ખૂબ જ શાંતિપૂર્વક ઉત્સવસ અને આનંદની ધારા સાથે પૂર્ણ થયેલ હતી.

દિવાળીબા

બાળપણથી જ સદાચાર અને ગાંધીયન સંસ્કાર ધરાવતાં દિવાળીબા જ્યારે પૂ.બાપુજીના સમાગમમાં આવ્યાં ત્યારથી તેમના જીવનની પરિવર્તન ધારા શરૂ થઈ ગઈ. પૂ.બાપુજીને સમર્પિત થયા પછી તેઓ તેમની આજાનું આરાધન દઢ શ્રદ્ધા તથા નિષ્ઠાપૂર્વક કરવા લાગ્યાં. સંસારી પ્રવૃત્તિ ઘટાડતાં ગયાં અને પૂ.બાપુજીના શરણમાં વધુ ને વધુ રહેવા લાગ્યાં. એમ કરતાં કરતાં તેમણે આશ્રમમાં જ કાયમી નિવાસ શરૂ કર્યો. પૂ. બાપુજીની સેવા તથા ભક્તિ તે તેમનું મુખ્ય આરાધન બની ગયું. તેના ફળરૂપે તેમની પ્રગતિ સહજ રીતે થવા લાગી. આમ દિવાળીબાએ પૂ. બાપુજીની સેવાનો ઉત્તમ લાભ પૂ.બાપુજીના જીવનના અંત સુધી લીધો.

પૂ.ભાઈશ્રી પ્રત્યેનો તેમનો સેવા તથા ભક્તિભાવ એવો ને એવો જ રહ્યો. આ ઉપરાંત પૂ.ગુરુમા, બ્ર.મિનળબેન તથા બ્ર.વિકમભાઈ પ્રત્યેનો ભાવ પણ ખૂબ જ સુંદર રહ્યો.

દિવાળીબા સરળ સ્વભાવનાં, નિડર તથા સ્પષ્ટવક્તા હતાં. નિખાલસતાપૂર્વક પોતાની વાતો રજૂ કરી શકતાં. આશ્રમમાં આવતા મુમુક્ષુઓની સંભાળ રાખતાં, આશ્રમના કર્મચારીઓને તેની ભિડમાં મદદરૂપ બનતાં, ગામના દુઃખી લોકોની જરૂરિયાત તેઓ પૂરી કરતાં. તેમનું શરીર સ્વાસ્થ્ય ઘણું સારું રહેતું. પણ છેલ્યે નિકાયિત કર્મ ઉદ્યમાં આવ્યું અને તેમને અસાધ રોગ લાગુ પડ્યો. તેઓ રોગની સામે ઝૂંઝી અને આંતર જાગૃતિ રાખવાનો પુરુષાર્થ કરતાં. તા. ૨૦ જૂન, ૨૦૧૦ના તેમણે સમાપ્તિપૂર્વક દેહ છોડ્યો. દઢ શ્રદ્ધામૂર્તિ દિવાળીબાનું મોક્ષમાર્ગ તરફનું પ્રયાણ સતત ચાલુ રહે તેવી ભાવના સાથે તેમના આત્માને પ્રણામ હો.

ચારુબહેન કામદારનું સમાધિમરણ

લંડન સ્થિત મુમુક્ષુ ચારુબહેન કામદાર કે જે ખૂબ સારાં આરાધક મુમુક્ષુ હતાં શારીરિક સ્થિતિ નબળી હોવા છતાં જ્યારે જ્યારે તેમને મોકો મળે ત્યારે આશ્રમમાં આવી શિબિરનો લાભ લઈ જતાં. તેમનાં માતુશ્રી રંજનબહેન કામદારની શારીરિક પરિસ્થિતિ તેમનાં કરતાં પણ વધુ નબળી હોવાથી-તેઓ ઘરનાં બધાં કામો કરતાં હોવા છતાં પોતાનાં બધાં જ આધ્યાત્મિક કમ નિયમિત કરતાં મોકશમાર્ગ પ્રત્યે તેમને અતૂટ શ્રદ્ધા હતી અને આત્મવિશ્વાસ-પૂર્વક તેમનું આરાધન ચાલતું. છેલ્લે છેલ્લે તો મા-દીકરી બન્નેનું સ્વાસ્થ્ય વધુ નબળું થતું ગયું તેવે વખતે તેમના પિતાશ્રી ચિમનભાઈ કામદારનો દેહવિલય થયો. આથી ચારુબહેન, તેમનો ભાઈ દીપક તથા રંજનબહેનને ચિમનભાઈ પાછળનાં થોડાં કામો પૂરા કરવા ભારત આવવું પડ્યું. તેઓ સાયલા આવીને રહી શકે તેમ ન હોવા છતાં પૂ.ભાઈશ્રીએ તેમને આગ્રહ કર્યો આથી તેઓ સાયલા આવ્યાં. ચારુબહેન એકાંતમૌન આરાધના શિબિરમાં બેઠાં. અને રંજનબહેનની તબિયત એકદમ ખરાબ થઈ. તેમને રાજકોટની વોકાર્ડ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવાં પડ્યાં અને તેમને ઓપરેશન કરવાની જરૂરત પડી. ભારતનું તેઓનું રોકાણ વધી ગયું. ચારુબહેને પણ વોકાર્ડના નિષ્ણાત ડોક્ટરોને તેમની તબિયત બતાવી. ડોક્ટરોએ સ્નાયુની બાયોપ્સી મુંબઈ કરાવવા જણાવ્યું. રંજનબહેનને હોસ્પિટલમાંથી રજી આપતાં તેઓ મુંબઈ આવ્યાં. ચારુબહેન બોઝે હોસ્પિટલમાં બાયોપ્સી માટે ગયાં પણ બાયોપ્સી પછી થોડા દિવસ રોકાણું પડે તેમ હોવાથી ડોક્ટરે તેમને તે લંડન જઈને કરાવવા જણાવ્યું. પૂ. ભાઈશ્રી આ વખતે મુંબઈથી સાયલા જઈ રહ્યા હોવાથી રંજનબહેનની ખબર કાઢવા ગયા. પૂ.ભાઈશ્રીએ

જોયું કે રંજનબહેન તો ઘણાં સારાં લાગતા હતાં પણ ચારુબહેન શરીરથી ખૂબ જ નબળા લાગતાં હતાં. ઊઠવા બેસવામાં તેમને ઘણો જ શ્રમ પડતો હતો. ચારુબહેને પોતાની સાધના અંગે ઘણા સવાલો પૂ.ભાઈશ્રીને પૂછ્યા અને પૂ.ભાઈશ્રીએ તેનું સમાધાન કરી આપ્યું. તેઓએ પોતાને હાથે ચા બનાવી પૂ.ભાઈશ્રીને પીવડાવી અને પછી ભાઈશ્રી સાયલા જવા રવાના થઈ ગયા. ભાઈશ્રી બીજે દિવસે સવારે સાયલા પહોંચી ગયા ત્યાં તેમને સમાચાર મળ્યા કે ચારુબહેને રાત્રે નિદરમાં જ દેહત્યાગ કરી દીધો છે.

જેઓ દફ શ્રદ્ધા-પ્રતીતિ અને વિશ્વાસ ધરાવે છે, સાધનામાં સારી એવી પ્રગતિ કરી છે, અને છેલ્લે જેમને પૂ.ભાઈશ્રીના દર્શનનો લાભ પ્રાપ્ત થયો છે તેવા ચારુબહેને સમાધિમરણ પ્રાપ્ત કર્યું.

વવાણિયા-મોરબી-રાજકોટ-ધર્મયાત્રા

ગયા વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ સંવતસરી દિવસમાં ફરક હોવાથી એક દિવસની ધર્મયાત્રાનું આયોજન કરવામાં આવેલ હતું.

પ.પૂ.ભાઈશ્રીની નિશ્રામાં તા. ૧૩-૮-૨૦૧૦ સોમવાર સવારે ૫-૩૦ વાગ્યાથી ધર્મયાત્રાની શુભ શરૂઆત આશ્રમથી કરવામાં આવી. સવારે ૮-૩૦ વાગ્યે બધા વવાણિયા પ.કૃ.દેવના જન્મસ્થળે પહોંચી ગયા. ભવ્ય વિશાળ નૂતન હોલમાં બધાએ સર્વ સ્થળે દર્શન કર્યો તથા પ.કૃ.દેવના ભવ્ય જીવંત ચિત્રપટ સામે ભક્તિ કરવામાં આવી. મા. શ્રી મનુભાઈ મોદીના સુપુત્ર શ્રી ભરતભાઈ મોદી આ સમયે ત્યાં હાજર હતા. સવારનો ચા-નાસ્તો વવાણિયા કરવામાં આવ્યો. વવાણિયાથી ૧૦-૩૦ વાગે રવાના થઈ બધા ૧૨-૦૦ વાગે મોરબી પ્રેમલક્ષ્મી હોલમાં આવ્યા. ત્યાંના ટ્રસ્ટીઝ તથા કાર્યક્રમોએ બધાનું સ્વાગત કર્યું. અહીંયાં આગળ

દર્શન પછી ૧૫ થી ૨૦ મિનિટ ભક્તિ કરવામાં આવી. સંસ્થા તરફથી અહીંયાં ચા-બિસ્કિટની વ્યવસ્થા રાખવામાં આવેલ.

મોરબીથી રવાના થઈ બપોરે ૨-૩૦ વાગે રાજકોટ અમિત મહેન્દ્રભાઈ બાવીસીને ઘેર પહોંચ્યા. અહીંયાં બપોરના ભોજનની સુંદર વ્યવસ્થા રાખવામાં આવેલ. સમગ્ર બાવીસી પરિવારના બધા જ સત્યો હાજર હતા અને બધાને ખૂબ જ પ્રેમ તથા ભક્તિભાવથી જમાડ્યા.

આ પછી (૧) શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર જ્ઞાનમંદિરમાં દર્શન તથા ભક્તિ કરવામાં આવી. જ્ઞાનમંદિરના ટ્રસ્ટીઝ તથા કાર્યકરો આ સમયે હાજર હતા. બધા મુમુક્ષુઓ માટે ચાની વ્યવસ્થા રાખવામાં આવેલ. (૨) આ પછી ૫.૫. દેવે દેહ જે જગ્યાએ છોડેલ તે સમાધિ સ્થળનાં દર્શન કર્યા (૩) ત્યાર પછી ૫.૫. દેવના દેહના અંતિમ સંસ્કાર જે સ્થળે થયેલ અને ત્યાં આગળ ભવ્ય સમાધિ મંદિર બનાવવામાં આવ્યું છે તે સમાધિ મંદિરમાં બધાએ દર્શન ભક્તિ કરી.

આ ધર્મયાત્રાનો લાભ કુલ પઢ મુમુક્ષુઓએ લીધો હતો. બ્ર. મિનબહેન, બ્ર. વિક્રમભાઈ, બ્ર. વિનુભાઈ તથા બ્ર. ભૂપતભાઈ આ યાત્રામાં જોડાયાં હતાં.

યાત્રા પછી મુંબઈના મુમુક્ષુઓએ મુંબઈ તરફ તથા સાયલાના મુમુક્ષુઓએ સાયલા તરફ પ્રયાણ કરેલ હતું.

શ્રી મહેન્દ્રભાઈ બાવીસી તથા તેમના સુપુત્ર ચિ. અમિતે સાંજના ભોજનના પેકેટની પણ સુંદર વ્યવસ્થા ગોઠવેલ હતી.

ગાગોદર-કચ્છ કુમાર ધાત્રાલયનું ઉદ્ઘાટન

સમર્થ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટે કચ્છના રાપર તાલુકાના ગાગોદર ગામે જનહિતની ઘણી જ પ્રવૃત્તિ છેલ્લાં

થોડાં વર્ષોથી ચાલુ કરેલ છે. ખૂબ જ પછાત ઈલાકો છે અને વરસાદનું પ્રમાણ ઘણું જ ઓછું. પાણીની સખત અછત અને રેતાળ જમીન. રોજ-રોટી માટે અહીંના લોકોને સતત સ્થળાંતર કરવું પડે. અને શોષણખોરી મોટા પ્રમાણમાં હોવાથી ત્યાંના લોકો ઊંચા આવી શકે નહીં. આવાં કારણોથી ભણતરનું પ્રમાણ તો ઘણું જ નીચું રહેતું હોય છે. શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ તેમની આ પ્રવૃત્તિને સહાય કરે છે. તળાવો બનાવવા, કૂવા ગાળવા, વિકલાંગોને સાધન સહાય કરવી, ભણતર માટે જરૂરી મદદ કરવી વિગેરે કાર્ય મુમુક્ષુઓના યોગદાનથી કરવામાં આવે છે.

મુમુક્ષુની સહાયથી તેઓને કુમાર ધાત્રાલયની જરૂરત હોવાથી તે મકાન બનાવી દેવામાં આવ્યું. અને તેનું શુભ ઉદ્ઘાટન પૂ. ભાઈશ્રીના શુભ હસ્તે તા. ૨-૮-૨૦૧૦ના રાખવામાં આવેલ. એક નાના સમારંભમાં તેઓએ કરેલ કામગીરીની માહિતી આપેલ અને પૂ. ભાઈશ્રીએ તેમની કામગીરી માટે શુભ આશિષ આપેલ.

મુમુક્ષુઓની સહાયથી બનાવેલ તળાવ તથા કૂવા જોવા બધા સાથે ગયા હતાં. આશ્રમમાંથી કુલ ૧૪ જણાની ટીમ ગાગોદર ગયેલ. મુમુક્ષુ આત્માર્થી અરુણાભાઈ દોશી આ કાર્યમાં કરુણાભાવથી જોડાયેલ છે.

ચિ. સ્વ. રૂપલના સ્મરણાર્થે થતાં સત્કાર્યો

ચિ. રૂપલ નૈરોબીના મુમુક્ષુ આત્માર્થી શ્રી મનુભાઈ તથા આત્માર્થી હેમીબેન ધનાનીની સુપુત્રી છે.

રૂપલના હૃદયમાં ગરીબ તથા નિરાધાર પ્રત્યે અત્યંત દ્યાભાવ તથા કરુણાભાવ હતો. તે હમેશાં સત્કાર્યો માટે ઉત્સુખ હતી. તેના માતાપિતાને પણ

તે પ્રેરણાંશોત્ર હતી. હમેશાં વધુ ને વધુ પરોપકારનાં કાર્યો કરવા માટે તેમને પ્રોત્સાહિત કરતી.

આવા સુંદર ભાવો તથા ઉમદા જીવન જીવનાર રૂપલનું આકસ્મિક મોત આખા ધનાની કુટુંબને હુંઘી કરી ગયું. પરંતુ જેના માથે સદગુરુ હોય તે હમેશાં વિષમ પરિસ્થિતિમાં પણ સમતુલન રાખી પાર ઊતરી શકે છે.

આમ ધનાની પરિવારે પણ પ.પુ.ભાઈશ્રીના બોધને અનુસરી પુત્રીના મોહનો ત્યાગ કરી તેના ગુણોને યાદ રાખી શાંતિનો અનુભવ કર્યો. તેમણે રૂપલના નિમિત્ત નૂતન સ્વાધ્યાય હોલમાં માતબર રકમનું દાન આપ્યું. તદ્વારાંત રૂપલની જીવનાઓને લક્ષમાં રાખી ઘણાં બધાં કપડાં ભેગાં કરી લગભગ ૭૦ જેટલા થેલાઓ દાનમાં આપ્યા. સાયલા આશ્રમ તે બધા કપડાંનું ગરીબોમાં વિતરણ કરશે.

ખરેખર તો રૂપલ દૂર ગઈ જ નથી. પરંતુ આપણા સૌના હદ્યમાં પરોપકારના ગુણ રોપી સદા માટે અમર બની ગઈ છે.

સંસ્થા આ તકે મનુભાઈ તથા હેમીબેનનો આભાર માને છે.

દાંતનું દવાખાનાનું

સાયલા ખાતે આરોગ્ય સુવિધામાં થયેલ વધારો

સાયલા (જિ. સુરેન્નગર) તા. ૪-૮-૨૦૧૦ ભગતના ગામ સાયલા ખાતે તા. ૩૧-૧૨-૧૯૭૯-થી કાર્યરત શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ દ્વારા આધ્યાત્મિક પ્રવૃત્તિઓ માટે શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ ચાલે છે. આ આશ્રમ આધ્યાત્મિક પ્રવૃત્તિ ઉપરાંત માનવ સેવાનાં વિવિધ કાર્યો પણ જનહિત અર્થે કરી રહેલ છે. જેમાં શિક્ષણ-આરોગ્ય-ગરીબી રેખા નીચે આવનાર ભાઈ-ભણોને અનાજ-કપડાં-

છાશ વિતરણ જેવા કાર્યક્રમો ચાલે છે.

આરોગ્ય ક્ષેત્રે સાયલા તેમજ આજુબાજુના વિસ્તારના લોકો માટે કોન્ફ્યુન્ડી હેલ્થ સેન્ટરની ઉપયોગી સેવાઓના સંચાલનની જવાબદારી સ્વીકારેલ છે. નેત્ર ચિકિત્સા માટે અલગ જ હોસ્પિટલ ચલાવવામાં આવે છે. દાંતની સારવાર સારી રીતે લોકોને ગ્રાસ થાય એ હેતુથી શ્રી શુકુપૂર્ણિમા મહોત્સવના પ્રથમ દિવસે એટલે કે રવિવાર, તા. ૨૫-૭-૨૦૧૦ના રોજ પ.પુ.ભાઈશ્રી નલિનભાઈ કોઠારીના વરદ્દ હસ્તે તેમજ આ પ્રસંગ માટે ખાસ મુંબઈથી પધારેલ નાયર હોસ્પિટલના ડીન ડૉ. શ્રીમતી સુહાબહેન નાગડા તેમજ ડૉ. જતુભાઈ નાગડાના શુભહસ્તે દાંતના દવાખાનાનું ઉદ્ઘાટન કરવામાં આવેલ છે. આધુનિક સાધન-સર્જણ આ દવાખાનાને કારણે લોકોને ઘણી જ રાહતનો અનુભવ થશે એ સ્વાભાવિક છે.

પ.પુ. ભાઈશ્રીની એવી ઈચ્છા છે કે સાયલાના લોકોને ઘર આંગણે જ તમામ આરોગ્ય વિષયક સેવાઓ ઉપલબ્ધ થાય. હાલની આર્થિક પરિસ્થિતિ, મૌંઘવારીથી ત્રસ્ત પ્રજાને આશીર્વાદ સમાન આવી પ્રવૃત્તિઓને લોકોએ વધાવી લીધેલ છે.

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ પ્રેરિત

આશીર્વાદ વિકલાંગ કેન્દ્ર - સાયલા

ક્ષમતા કેન્દ્ર - લીંબડી

ઉપાસના તે કેર સેન્ટર - જોરાવરનગર

જુલાઈ થી સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૦-કાર્ય અહેવાલ

નવા સત્રના પ્રારંભે આશીર્વાદ સેન્ટરમાં પ.પુ.ભાઈશ્રીના વરદ્દ હસ્તે બાળકોને સ્કૂલબેગ આપવામાં આવી. સ્કૂલબેગ દાતાશ્રી સ્વ. અમરબાના સ્મરણાર્થે માનસંગભાઈ તથા તેમના

સુપુત્ર મનુભાઈ રાજ્યૂતે હાજરી આપી વિતરણ કર્યું તેમજ પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ સ્ટાફને નવા સત્રની શુભેચ્છા પાઠવી.

ઉપાસના તે કેર સેન્ટર, જોરાવરનગરમાં દાતાશ્રી સ્વ. વિપુલભાઈ મણીભાઈ પટેલના સ્મરણાર્થે સ્કૂલબેગનું વિતરણ શ્રી અરુણભાઈ દોશી, શ્રી વિનાયકભાઈ શાહના હસ્તે કરવામાં આવ્યું અને સ્ટાફને નવા સત્રની શુભેચ્છાઓ પાઠવી.

ગુરુપૂર્ણિમા ઉત્સવ નિમિત્તે શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળના સ્વાધ્યાય હોલમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રી, શ્રી વિક્રમભાઈ તથા શ્રી મીનળબેન શાહ તથા મુમુક્ષુગણની હાજરીમાં બાળકોએ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રજૂ કર્યો.

આશીર્વાદ તે કેર સેન્ટર, સાયલામાં રક્ષાબંધન પર્વની ઉજવણી ૧૦૮ એભ્યુલન્સના ડોક્ટર તથા સ્ટાફ મેભરોને આશીર્વાદની બાળાઓએ રાખડી બાંધી અને સ્ટાફ મેભરોએ બાળકોને ચોકલેટ ખવડાવી અને ૧૦૮ એભ્યુલન્સમાં લઈ જઈ તેમાં રહેલ સાધનો અને તેના ઉપયોગ વિષે જાણકારી આપી.

ક્રમતા કેન્દ્ર, લીંબડીમાં રક્ષાબંધનની ઉજવણી લીંબડી વિકાસ ટ્રસ્ટ (એમ.બી.એ., એમ.સી.એ., બી.બી.એ., બી.સી.એ.) કોલેજના મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી શ્રી પ્રકાશભાઈ સોની, શ્રી મહાદેવભાઈ પટેલના સાનિધ્યમાં કરવામાં આવી. વિકલાંગ બાળાઓએ મહાનુભાવોને રાખડી બાંધી અને મહાનુભાવોએ ઉપરોક્ત ટ્રસ્ટ દ્વારા રૂપ બાળકોને સ્કૂલબેગ આપી રક્ષાબંધનની શુભેચ્છાઓ પાઠવી.

ઉપાસના તે કેર સેન્ટર, જોરાવરનગરમાં રક્ષાબંધન પર્વની ઉજવણી કરવામાં આવી તે નિમિત્તે જોરાવરનગરમાં દાતાશ્રી રોનકભાઈ ઠાકર દ્વારા ૨૦ બાળકોને બૂટ-મોજાનું વિતરણ કરી

રક્ષાબંધન પર્વની શુભેચ્છાઓ પાઠવી.

તા. પ ઓગસ્ટે પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ આઈ ચેકઅપ માટે મોબાઈલ વાનને ગ્રસ્થાન કરાવ્યું અને હાજર રહેલાને મોં મીઠાં કરાવી આઈ ચેકઅપમાં જનાર ડોક્ટર તથા સ્ટાફને શુભેચ્છા પાઠવી અને સપ્ટેમ્બરના અંત સુધીમાં પાંચ ગામની પ્રાથમિક તેમજ માધ્યમિક નવ શાળાઓનાં તેમજ આંગણવાડીનાં ૨૨૦૦ જેટલાં બાળકોનું આઈ ચેકઅપ કરવામાં આવ્યું.

રાષ્ટ્રીય અંધજન ધ્વજદિન નિમિત્તે આશીર્વાદનાં ૭ તથા ક્રમતા કેન્દ્રનાં ૮ બાળકોએ અંધજન મંડળ વસ્ત્રાપુર, અમદાવાદ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમમાં ભાગ લીધો તેમજ શિવ-શક્તિ ચ્રૂપ સાયલા આયોજિત ગણેશ ઉત્સવ કાર્યક્રમમાં આશીર્વાદનાં ૭ બાળકોએ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ ૨જૂ કર્યો.

કેમ્પ તથા સાધન વિતરણ

આશીર્વાદ વિકલાંગ કેન્દ્રમાં જિલ્લા સમાજ સુરક્ષા અને આરોગ્ય વિભાગ દ્વારા વિકલાંગ વ્યક્તિઓ માટે મેડિકલ સર્ટિફિકેટ કેમ્પનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. જેમાં જુદી જુદી વિકલાંગતા ધરાવતી ૩૧૬ વિકલાંગ વ્યક્તિઓને સુરેન્દ્રનગર સિવિલ હોસ્પિટના ડોક્ટરો દ્વારા ચેકઅપ કરી વિકલાંગતા સર્ટિફિકેટ આપ્યાં.

આશીર્વાદ વિકલાંગ ટ્રસ્ટ દ્વારા મૂળી તાલુકાના ૬૦ ગામમાં સ્ટાફ દ્વારા વિકલાંગોનું સર્વેક્ષણ કરવામાં આવ્યું. અંદાજે ૧૨૦૦ વિકલાંગો મળ્યા તેમના માટે મેડિકલ સર્ટિફિકેટ કેમ્પનું આયોજન મૂળી સરકારી દવાખાનામાં કરવામાં આવ્યું અને ૪૦૬ જેટલા વિકલાંગોએ તેનો લાભ લઈ સર્ટિફિકેટ મેળવ્યાં.

ધી ગુજરાત કલેક્ટ એન્ડ કેનિયો ફેસિયલ રિસર્ચ ઇન્સિટટ્યુટના સહયોગથી ફાટેલા હોઠ અને

તાળવાની જન્મજાત ખોડનો નિદાન કેમ્પ રાખવામાં આવ્યો. જેમાં તુ વ્યક્તિઓ આવી અને તેમનું નિદાન કરી અમદાવાદ ઓપરેશન માટે બોલાવ્યા તેમજ ઓપરેશન સફળ થયાં હોસ્પિટલમાં શ્રી અરુણભાઈ દોશ્ઠીએ ગ્રાણેય વ્યક્તિની મુલાકાત લીધી તેમજ લીબડી તાલુકાના બોરડા ગામના ૨૦ દિવસના બાળકને પણ ઉપરોક્ત હોસ્પિટલમાં ઓપરેશન માટે મોકલ્યું.

તા. ૮ સપ્ટેમ્બરના રોજ એક વિકલાંગ ભાઈને ટ્રાયસિકલ પ.પૂ.ભાઈશ્રી અને ટ્રાયસિકલના દાતાશ્રી મૂકેશભાઈ પન્નાલાલ ભાઈયાના વરદુ હસ્તે આપવામાં આવી.

ગુજરાત સરકાર આયોજિત ગરીબ કલ્યાણ મેળો સાયલામાં યોજાયો. તેમાં ૧૦ વિકલાંગ વ્યક્તિઓને સાયકલ, ૪ ટ્રાયસિકલ, ૧ વ્હીલચેર અને ૧ છિયરિંગ એઈડનું વિતરણ ગુજરાત રાજ્ય શિક્ષણમંત્રી શ્રી રમણલાલ વોરા, સામાજિક અને શૈક્ષણિક રીતે પછાત વર્ગના કલ્યાણ મંત્રીશ્રી વાસણભાઈ આહીર, વન અને પર્યાવરણ મંત્રીશ્રી કિરીટસિંહ રાણાના હસ્તે કરવામાં આવ્યું.

આ ગણ માસમાં ડુટીન કાર્ય મુજબ દર મહિનાના ગ્રીજા શનિવારે સાઈકિઆટ્રીસ્ટ ડોક્ટર દ્વારા જેંચ આવતાં બાળકોનું ચેકઅપ કરી ડોક્ટરની સલાહ મુજબ દવાઓ આપવામાં આવી તેમજ ગ્રાણેય સેન્ટરના નોર્મલ સ્કૂલમાં જતા બાળકોના વર્ગશિક્ષક અને વાલીઓની મુલાકાત કરી આગામી ૭ તારીખથી શરૂ થતી છ માસિક પરીક્ષા વિષે માહિતી આપી.

વોકેશનલમાં આવતા વિકલાંગોએ નવરાત્રી અને દિવાળી માટે માટીના દીવડાંને કલર પૂરી રંગબેરંગી દીવડા બનાવવાની શરૂઆત કરી થોડા દિવસોમાં તેનું વેચાણ ગ્રાણેય સેન્ટરોમાં શરૂ કરવામાં આવશે.

૧૪ સપ્ટેમ્બર રાષ્ટ્રીય અંધજન દિન નિમિત્ત વિકલાંગો માટેના સમાન તક અને હક માટે શ્રી સાયલા તાલુકાની ૨૦ વિકલાંગ વ્યક્તિઓએ ગાંધીનગર રેલીમાં ભાગ લીધો.

સાયલા ગામની વિકલાંગ બહેનોનું સિદ્ધિ સ્વ-સહાય જૂથની મીટિંગ રાખવામાં આવી. વિકલાંગ બહેનોને તેમના હક અને રક્ષણ વિષે માહિતી આપી.

માનસિક બીમારી ધરાવતી વ્યક્તિઓ માટેની સંકલિત સામુદ્દરિક પુનર્વસન યોજના અંતર્ગત લીબડી તાલુકાના ૬૧ ગામમાં સર્વેક્ષણ કર્યું તેમાં ૫૭૮ માનસિક બીમારી ધરાવતી વ્યક્તિઓ મળી.

અંધજન મંડળ દ્વારા ચોટીલા તાલુકામાં માનસિક બીમારી ધરાવતી વ્યક્તિઓ માટેની સંકલિત સામુદ્દરિક પુનર્વસન યોજના અમલમાં મૂકી તે અંતર્ગત ૨ સ્ટાફ મેમ્બરોની ભરતી કરી તેમને પ્રથમ અંધજન મંડળમાં તાલીમ આપી ચોટીલા તાલુકામાં સર્વેક્ષણ શરૂ કર્યું, જેમાં હાલ ૨૦ ગામનું સર્વેક્ષણ થયું તેમાં અંદાજે ૧૦૬ જેટલાં માનસિક બીમારી ધરાવતી વ્યક્તિઓ મળી.

મીટિંગ તથા સેમિનાર

સી.બી.એ.મ. ઓસેડ પ્રોજેક્ટ અંતર્ગત સાયલા તાલુકાના પઢ લીડરોની મીટિંગ રાખવામાં આવી અને ૧૨ ગામની અંદર રાત્રી શો તેમજ વાલી મીટિંગો યોજવામાં આવી.

સેન્સ ઇન્ટરનેશનલ ઇન્ડિયા આયોજિત અભિપ્રેરણા ટીચર નેટવર્ક અને પ્રયાસ ફેમિલી નેટવર્ક વાર્ષિક જનરલ મીટિંગમાં અડાલજા ગીતા અને બધિરાંધ મોરી શીતલના વાલીએ અમદાવાદમાં ભાગ લીધો.

સેન્સ ઇન્ટરનેશનલ ઇન્ડિયા અને અંધજન મંડળ આયોજિત લીડરશિપ વર્કશોપમાં ચૌહાણ

દિપકભાઈએ અમદાવાદમાં ભાગ લીધો.

ઓસેડ પ્રોજેક્ટની સમીક્ષા મીટિંગમાં અમદાવાદ ખાતે આર.એસ.જાદુવ તથા સ્ટાફ મેભરે ભાગ લીધો.

સેન્સ ઈન્ટરનેશનલ ઈન્ઝિયા દ્વારા ડેફબ્લાઇન્ડ પ્રોજેક્ટ પાર્ટનર તેમજ ચેઈન્જ મેનેજમેન્ટનો સેમિનાર અમદાવાદ ખાતે યોજાયો. જેમાં યુ.પી., રાજ્યસ્થાન, કેરાલા, તામિલનાડુ, મહારાષ્ટ્ર અને ગુજરાતના મેભરો તેમજ આશીર્વાદ વિકલાંગ ટ્રસ્ટના આર.એસ.જાદુવે ભાગ લીધો.

ગુજરાતના પ્રખ્યાત તરણેતરના મેળામાં ઉદ્ઘાસ જિલ્લા માનસિક આરોગ્ય કાર્યક્રમ અંતર્ગત જનજાગૃતિ કાર્યક્રમ તેમજ પ્રદર્શન અને વ્યવસાયલક્ષી તાલીમ સેન્ટરમાં વિકલાંગ વ્યક્તિઓએ બનાવેલ વસ્તુનું વેચાણ કર્યું.

તાલીમાર્થી

ટાટા ઈન્સિટિયુટ મુંબઈથી ૧૮ તાલીમાર્થીઓ આવ્યા તેમને ગ્રામ્ય કક્ષાએ મુલાકાત કરાવી તેમને જરૂરી માહિતી આપી.

અંધજન મંડળમાં રાજ્યસ્થાન, મહારાષ્ટ્ર અને ગુજરાતના ૨૮ વ્યક્તિઓ ડેફબ્લાઇન્ડ રિફેશર વર્કશોપની તાલીમમાં આવ્યા તેમને સુરેન્દ્રનગર જિલ્લાના જુદા જુદા ગામમાં રહેતા ડેફબ્લાઇન્ડ વ્યક્તિઓની મુલાકાત કરાવી અને ગ્રામ્ય કક્ષાએ થતા પુનર્વસન વિશે માહિતી આપી.

❖ ❖ ❖

“પ્રેમની પરબ”-પ્રવૃત્તિ અહેવાલ

માહે જુલાઈ થી સપ્ટેમ્બર-૨૦૧૦

માહે જુલાઈ-૧૦ થી સપ્ટેમ્બર-૨૦૧૦ દરમ્યાન મુખ્યત્વે જી.વિ. કેન્દ્ર અંતર્ગત ડિસ્કવરી સાયન્સ રિસર્ચ ચ્યુપ-વડોદરાના સહકારથી ગ્રા.શાળાના વિજ્ઞાન શિક્ષકો માટે વિજ્ઞાન શિબિર સંપન્ન થઈ. તજ્જ્વા તરીકે સ્વાતિ બેઠેગર અને અન્ય સહાયકોએ પ્રાયોગિક શિક્ષાણ દ્વારા વિજ્ઞાન વિષયની અગત્યની સંક્લયનાઓ શીખવી. આ શિબિરમાં કુલ મળી-૬૦ શિક્ષકોએ હાજરી

સેમિનાર, સ્ટાફ નિમણૂક માટે ભરતી ઈન્ટરવ્યુ, ગ્રા.શાળાનાં નબળાં બાળકોમાં પાયાના કૌશલ્યોનો વિકાસ-કાર્યક્રમનું આયોજન અને શિક્ષક પ્રેરક ભરતીની કાર્યવાહી વચ્ચે અનેકવિધ નાના-મોટા કાર્યક્રમો સંપન્ન થયા.

- “પ્રેમની પરબ” પ્રોજેક્ટ નીચે છેલ્લા એક વર્ષથી સાયલા તાલુકાની માધ્યમિક શાળાઓનો સમાવેશ કરાયો છે. સબબ પરિણામ સુધારણા કાર્યક્રમ અંતર્ગત તા.૬-૭-૧૦ના દિવસે સાયલા સરકારી હાઇસ્કૂલના વિદ્યાર્થીઓ સાથે શ્રી સી.કે.વાસે વિચારગોઠી કરી અને વિદ્યાર્થીઓને તેમના ઊજળા ભવિષ્ય માટે પ્રોત્સાહિત કર્યા.
- જી.વિ. કેન્દ્ર અંતર્ગત શૈક્ષણિક વર્ષ ૨૦૧૦-૧૧ના પ્રથમ સત્રના કેન્દ્રની મુલાકાત માટેનું શેડ્યુલ બનાવવા અને આનુષંગિક મુદ્દાઓની ચર્ચા માટે તા.૧૨-૭-૧૦ના દિવસે પાયલોટ પ્રોજેક્ટ નીચેની દશ (૧૦) શાળાના આચાર્યોની બેઠક સંપન્ન થઈ.
- તા. ૩-૮-૧૦ના રોજ સાયલા ગામની સ્થાનિક શાળાના ધોરણ-હના ૧૫૦ વિદ્યાર્થીઓએ પે.સે.નં.-૧ ખાતે પ્રખ્યાત ખગોળશાસ્ત્રી શ્રી ડૉ. જે. જે. રાવલે બ્રહ્માંડનો પરિચય આપ્યો, જ્યારે પ્રાદેશિક લોક વિજ્ઞાન કેન્દ્ર-રાજકોટના ડાયરેક્ટર શ્રી ડૉ. રમેશભાઈ ભાયાણીએ વિદ્યાર્થીઓને વિજ્ઞાન અંગેની કેટલીક રોચક વાતો સંભળાવી.
- તા. ૩/૪-૮-૧૦ દરમ્યાન જી.વિ.કેન્દ્ર અંતર્ગત ડિસ્કવરી સાયન્સ રિસર્ચ ચ્યુપ-વડોદરાના સહકારથી ગ્રા.શાળાના વિજ્ઞાન શિક્ષકો માટે વિજ્ઞાન શિબિર સંપન્ન થઈ. તજ્જ્વા તરીકે સ્વાતિ બેઠેગર અને અન્ય સહાયકોએ પ્રાયોગિક શિક્ષાણ દ્વારા વિજ્ઞાન વિષયની અગત્યની સંક્લયનાઓ શીખવી. આ શિબિરમાં કુલ મળી-૬૦ શિક્ષકોએ હાજરી

- આપી. આ કાર્યક્રમની શરૂઆત પૂજ્ય ભાઈશ્રીના આશીર્વચનથી થઈ. બ્રહ્મનિષ શ્રી કરશનભાઈ અને અન્ય મુમુક્ષુગણે હાજરી આપી. પ્રથમ સેસનમાં ડૉ. જે. જે. રાવલ, ખગોળશાસ્ત્રીએ બ્રહ્માંડ, પૃથ્વી, મનુષ્ય અને ધર્મ વચ્ચેનો સંબંધ સ્પષ્ટ કર્યો.
- સાયલા જેવા આર્થિક અને સામાજિક રીતે પદ્ધત તાલુકામાં શાળામાં નોંધાયેલ બાળકો પૈકી ઘો.-૩ થી ઉમાં નબળાં બાળકોનું પ્રમાણ અન્ય તાલુકાઓ કરતાં વિશેષ રહે છે. તાલુકા પંચાયત સાયલાએ કરાવેલ સર્વ મુજબ વર્ષ ૨૦૧૦-૧૧માં સાયલા તાલુકામાં આવાં બાળકોની સંખ્યા ૪૨૮૦ છે. જેમના પાયાના કૌશલ્યોના વિકાસ માટે જિલ્લા પ્રા.શિક્ષણ અધિકારીશ્રી સુરેન્દ્રનગર સાથે થયેલ પરામર્શ બાદ “નબળા વિદ્યાર્થીઓમાં પાયાના કૌશલ્યોનો વિકાસ કાર્યક્રમ” તા. ૧૩-૮-૧૦થી લોન્ચ કરવામાં આવ્યો. આ માટે પી.ટી.સી. લાયકાત ધરાવતા કુલ-૪૭ ઉમેદવારોને શિક્ષણ પ્રેરક તરીકે જુદી જુદી પ્રા.શાળાઓમાં નિમણૂક આપવામાં આવી. તા. ૧૩-૮-૧૦ના દિવસે શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ ખાતે નવનિયુક્ત શિક્ષણ પ્રેરકો માટેની એકદિવસીય તાલીમ રાખવામાં આવી. જેમાં શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ વ્યાસ, બી.આર.સી. કોર્નિટરશ્રી મનીષભાઈ પટેલ અને કેળવણી નિરીક્ષક ‘વહીવટ’શ્રી દિલીપભાઈ ચૌહાણે પ્રેરક માર્ગદર્શન આપ્યું. તમામ પ્રેરકોને “પ્રેમની પરબ” તરફથી શૈક્ષણિક કીટ આપવામાં આવી.
- તા. ૬-૭-૨૦૧૦, તા. ૧૨-૮-૨૦૧૦ અને તા. ૬-૮-૨૦૧૦ના દિવસોએ સર્વ શિક્ષા અભિયાન કાર્યક્રમ અંતર્ગત “પ્રેમની પરબ” દ્વારા ચાલતાં વૈકલ્પિક શિક્ષણ કેન્દ્રોના ભાલમિત્રોની રિવ્યુ બેઠકો સંપુર્ણ થઈ.
- શૈક્ષણિક માર્ગદર્શન આપવામાં આવ્યું તથા પગાર ચુકવણું કર્યું. માસિક રિપોર્ટ એકત્રિત કરવામાં આવ્યાં.
- જી.વિ. કેન્દ્ર અંતર્ગત માહે જુલાઈ-૧૦થી સપ્ટેમ્બર-૧૦ દરમ્યાન કુલ ૨૮ શાળાના ૧૦૬૮ બાળકો અને ૪૨ શિક્ષકોએ વિજ્ઞાન કેન્દ્રની મુલાકાત લીધી. જેમને શિક્ષણ સંયોજકો દ્વારા વિજ્ઞાન વિષયના જુદા જુદા પ્રયોગોના નિર્દર્શન અને શૈક્ષણિક સાધનોના પરિચય સાથે વિજ્ઞાન શિક્ષણ અપાયું. એ જ રીતે ગણિત વિષયની પાયાની સંકલ્પનાઓનું જ્ઞાન આપવામાં આવ્યું.
- સાયલા પ્રા.શાળા નં.-૩ એ તા. ૩૧-૭-૧૦ના દિવસે “માતા સંમેલન”નું આયોજન કરેલ. પ્રોજેક્ટ વતી પંક્જ એલ. ચાવડાએ હાજરી આપી. કુલ-૩૫ માતાઓએ હાજરી આપી. કન્યાઓને નિયમિત શાળાએ મોકલવા આગ્રહ કરવામાં આવ્યો. સમગ્ર આયોજન સી.આર. સી. અને બી.આર.સી.ના માર્ગદર્શન નીચે થયું. “પ્રેમની પરબ” તરફથી નાર્સ્તા સહાય આપવામાં આવી.
- તે જ રીતે તા. ૨૬/૨૭-૮-૧૦ દરમ્યાન સાયલા પે.સે. ૧-૩ ખાતે તાલુકા કક્ષાનો વિજ્ઞાન મેળો સંપુર્ણ થયો. જેમાં સી.આર. સી. કક્ષાએ પ્રથમ આવેલ કૂતિઓ પ્રદર્શિત થઈ. આ વિજ્ઞાન મેળામાં વિવિધ શૈક્ષણિક પ્રયોગો, વર્કિંગ મોડેલ અને કલેક્શન ૨જૂ થયાં. નિર્ણાયક કમિટીમાં પૂ.એલ.એમ.વોરા ગલ્સ હાઈસ્કૂલના વિજ્ઞાન શિક્ષક કે.યુ. હાલાએ કામગીરી કરી.
- તા. ૧૫-૮-૧૦ના દિવસે સાયલા સરકારી હાઈસ્કૂલના મેદાનમાં પ્રા.શાળાઓની રમત-ગમત સ્પર્ધાઓ યોજાઈ. જેના ઉદ્ઘાટન

કાર્યક્રમમાં પ્રોજેક્ટ ડાયરેક્ટર શ્રી સી.કે.વાસે હાજરી આપી. આ પ્રસંગે “પ્રેમની પરબ” તરફથી વિજેતા સ્પર્ધકોને રૂ. ૧૬૦૦/-નાં રોકડ ઈનામ આપી પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા.

- ગુજરાત સરકારે “વાંચે ગુજરાત” નામનું અભિયાન શરૂ કરેલ છે. જે અંતર્ગત અમદાવાદ ખાતે યોજાયેલ રાજ્યકક્ષાની બેઠકમાં સહયોગી સંસ્થાના પ્રતિનિધિ તરીકે તા. ૩-૭-૧૦ના દિવસે રાજ્યકક્ષાની સમિતિમાં શ્રી સી.કે.વાસે હાજરી આપી.
- તા. ૧૦-૭-૧૦ના દિવસે “વાંચે ગુજરાત” કાર્યક્રમ અંતર્ગત પૂ.એલ.એમ. વોરા ગર્વ્સ હાઈસ્કૂલ ખાતે સાહિત્ય મુસાયરો યોજાયો. જેમાં કેટલાક ગણમાન્ય લેખક કવિઓએ હાજરી આપી અને હાઈસ્કૂલની વિદ્યાર્થીઓને વાંચનનું મહત્વ સમજાવ્યું. “વાંચે ગુજરાત” કાર્યક્રમ અંતર્ગત પૂ.એલ.એમ.વોરા ગર્વ્સ હાઈસ્કૂલ અને આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજની કન્યાઓએ જુલાઈ-૧૦ થી સપ્ટેમ્બર-૧૦ દરમ્યાન ૪૮૨ કન્યાઓએ મળી કુલ ૫૮૪ પુસ્તકોનું વાંચન કર્યું. એ જ રીતે જીવન વિજ્ઞાન કેન્દ્રની લાયબ્રેરીમાંથી પણ કેન્દ્રની મુલાકાતે આવતા શાળાના વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોએ મળી કુલ ૭૭૨ પુસ્તકોનું વાંચન કર્યું.
- પ્રા.શાળાઓમાં કમ્પ્યુટર શિક્ષણ અને વિજ્ઞાન શિક્ષણ સમૃદ્ધ બને અને શિક્ષકો-વિદ્યાર્થીઓમાં જાગૃતતા આવે તે હેતુ માટેની મોબાઇલ સેવા માટે રવિ કૃપા ટ્રસ્ટની ટીમ તા. ૨૧-૭-૧૦ના રોજ સાયલા આવી. આ માટે પ્રથમ તબક્કામાં પાંચ (૫) શાળાઓની પસંદગી કરવામાં આવી. જ્યારે બીજા તબક્કામાં અન્ય પાંચ (૫) શાળાઓની પસંદગી થતાં તેમાં પણ આ કાર્યક્રમ થયો. કુલ મળી ૨૪ દિવસ આ

કાર્યક્રમ ચાલ્યો.

- શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ અને તેની સહભાગી સંસ્થાઓ દ્વારા થતા કાર્યક્રમોનો લોકોને ઘ્યાલ આવે તે હેતુથી તા. ૨૨-૭-૧૦ના રોજ રાજકોટ આકાશવાણી કેન્દ્રના અધિકારીઓએ “પ્રેમની પરબ”ના ડાયરેક્ટરશ્રી સી.કે. વાસનું રેઝિયો કાર્યક્રમ માટે રેકોર્ડિંગ કર્યું. જેનું પ્રસારણ તા. ૧૪-૮-૧૦ના રોજ બપોરના ૩-૩૦ કલાકે થયું.
- તા. ૭-૮-૧૦ની શ્રી સી.કે.વાસની જિલ્લા પ્રા.શિક્ષણાધિકારીશ્રી સાથેની મુલાકાત સંદર્ભે સાયલા તાલુકાનાં નબળાં બાળકોમાં “પાયાના કૌશલ્યોનો વિકાસ” કાર્યક્રમ અંતર્ગત તા. ૨૬-૮-૧૦ના રોજ “શિક્ષણ પ્રેરક” ભરતી માટે ઓપન ઇન્ટરવ્યુ રાખેલ. જેમાં કમિટી સભ્ય તરીકે શ્રી સી.કે.વાસ ઉપરાત બ્રહ્મનિષ શ્રી રસિકભાઈ શાહ, બ્રહ્મનિષ શ્રી કરશનભાઈ પટેલ અને મુમુક્ષુશ્રી કિશોરભાઈ હાજર રહ્યા. કુલ-૪૭ શિક્ષક પ્રેરકની નિમણૂક કરવામાં આવી. ઓપન ઇન્ટરવ્યુમાં કુલ-૧૮૦ ઉમેદવારોએ ઇન્ટરવ્યુ આપ્યો.
- તા. ૨૮-૮-૧૦ના દિવસે “તપોવન સંસ્થા” ગાંધીનગર ખાતે શૈક્ષણિક ક્ષેત્રે કામ કરતી સૈચિંહીક સંસ્થાઓની પ્રતિનિધિ બેઠકમાં શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ વ્યાસ શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ વતી હાજરી આપી.
- તા. ૧૫-૮-૧૦ના દિવસે યોજાયેલ પ્રાથમિક શાળાઓના તાલુકા રમતોત્સવના વિજેતાઓને “પ્રેમની પરબ” તરફથી રૂ. ૧૬૦૦/-નાં રોકડ પુરસ્કાર આપવામાં આવ્યા.

- ચંદ્રકાંત વ્યાસ (પ્રોજેક્ટ ડાયરેક્ટર)
“પ્રેમની પરબ”

❖ ❖ ❖

શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ - સાયલા

‘એકાંત મૌન આરાધના’

અરજી પત્રક

(શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણ પ્રકલ્પમાં જોડાયેલ મુમુક્ષુ માટે જ)

નામ :	ઉંમર :	તારીખ/વર્ષ
સરનામું :		અર્પણાતા
		અર્ધપ્રાસિ
ફોન નં. :		પૂર્ણપ્રાસિ
		ઉચ્ચ શ્રેણી

સંસાર-તાપથી દુભાયેલા ગાહિત દુઃખી આત્માઓનું દુઃખ જોઈ પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ બહુ અનુકૂળ કરી ‘એકાંત મૌન આરાધના’ શિબિરનું આયોજન કર્યું છે. શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણમાં જોડાયા બાદ મારો અથ્યાત્મ પુરુષાર્થ હજ વધુ પ્રબળ, વધુ જોમવંત, ધ્યેયલક્ષી બને તે માટે આ ‘એકાંત મૌન આરાધના’ શિબિરમાં મારા આત્માના શ્રેયાર્થ મને તક આપવા નમ્ર વિનંતી છે.

આ શિબિર માટેના બધા જ નિયમો મેં વાંચ્યા છે અને તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવાની હું બાંધઘરી આપું દું.

૧. ‘એકાંત મૌન આરાધના’ ની કેટલી શિબિરો ભરી છે ?
૨. હું ‘એકાંત મૌન આરાધના’ ની શિબિર નંબર તારીખ થી
..... તારીખ માટે અરજી કરું દું.

ચુપ લીડરનું નામ :-

ચુપ લીડરનો અભિપ્રાય :-

ચુપ લીડરની સહી :-

સાધકની સહી :-

- નોંધ : (અ) શિબિર શરૂ થવાના એક મહિના પહેલાં અરજી પત્રક ભરીને આશ્રમમાં પહોંચાડવાનું રહેશે.
 (બ) ચુપ લીડરના અભિપ્રાય વગરનું અરજી પત્રક અમાન્ય ગણવામાં આવશે.
 (ક) શિબિરમાં પસંદગી પામેલ મુમુક્ષુઓને વહેલી તક જાણ કરવામાં આવશે.

- ખાસ નોંધ :- (ખ) પરદેશના તથા લાંબા કેત્રો રહેતા મુમુક્ષુઓ “શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણ” પ્રકલ્પમાં ન જોડાયેલ હોય તો પણ ‘એકાંત મૌન આરાધના’ શિબિર માટે અરજી કરી શકશે.

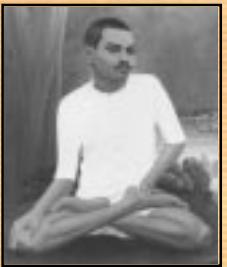
(પાછળ)

‘એકાંત મૌન આરાધના’
શિબિરના નિયમો

૧. એકાંત મૌન આરાધના શિબિર શરૂ થવાની હોય તે તારીખથી એક મહિના પહેલાં દેશ કે પરદેશના મુમુક્ષુઓ અરજી પહોંચાડવાની રહેશે.
૨. શિબિરને આગલે દિવસે મુમુક્ષુઓએ આશ્રમમાં હાજર થઈ જવાનું રહેશે. અને શિબિર પૂર્ણ થાય પછી જ આશ્રમ છોડીને જઈ શકાશે.
૩. રૂમમાં નાસ્તો કરવો નહીં.
૪. આખો દિવસ આત્માનું અનુસંધાન રહે તે રીતે દરેક કમ ઉપરાંત સતત ચિંતન-મનન અને સુવિચારણા કરવી.
૫. મૌનપણે એકાંતમાં રહેતા સાધકને વૈરાગ્ય-ઉપશમભાવ વધે તે પ્રમાણેની ચર્ચા ખૂબ જ ઉપયોગી થશે.
૬. શિબિર સંચાલક તરફથી જે કાંઈ સૂચના આપવામાં આવે તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવું.
૭. સ્વાધ્યાય, ભક્તિ, ધ્યાન અને સત્તસંગના સમયે પાંચ મિનિટ પહેલાં સ્થાન ગ્રહણ કરી લેવું.
૮. મોબાઇલ ફોન, છાપું કે પત્રવ્યવહાર શિબિર દરમ્યાન સંપૂર્ણ બંધ રાખવા.
૯. આશ્રમની બહાર જઈ શકાશે નહીં.
૧૦. ઉપરોક્ત નિયમોનો બંગ કરનાર સાધકને શિબિર સંચાલક શિક્ષા રૂપે જે કાંઈ પ્રાયશ્ચિત આપે તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવાનું રહેશે.

ઓક્ટોબર-૨૦૧૦ થી જૂન-૨૦૧૧ સુધી રાખવામાં આવેલ શિબિર

મહિનો	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર	આરાધના શિબિર
નવેમ્બર-૧૦	શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.
ડિસેમ્બર-૧૦	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર નથી.	તા. ૨૫ શનિવારથી તા. ૩૧ શુક્રવાર તથા સાથે યુવા શિબિર રાખવામાં આવેલ છે.
જાન્યુઆરી-૧૧	અંગણાચાલીસમી શિબિર તા. ૧૮ બુધવારથી તા. ૨૩ રવિવાર સુધી	તા. ૧૮ બુધવારથી તા. ૨૩ રવિવાર સુધી
ફેબ્રુઆરી-૧૧	ચાલીસમી શિબિર તા. ૧૮ શનિવારથી તા. ૨૩ બુધવાર સુધી ફેબ્રુઆરીમાં અન્ય કાર્યક્રમો હોવાના કારણે કદાચ શિબિરની તારીખમાં ફેરફાર થવાની શક્યતા છે.	તા. ૧૮ શનિવારથી તા. ૨૩ બુધવાર સુધી
માર્ચ-૧૧	એકતાલીસમી શિબિર ફક્ત પૂર્ણ પ્રાસિવાળા સાધકો માટે જ તા. ૮ બુધવારથી તા. ૧૩ રવિવાર સુધી	ફક્ત અર્ધ પ્રાસિવાળા સાધકો માટે જ તા. ૮ બુધવારથી તા. ૧૩ રવિવાર સુધી
એપ્રિલ-૧૧	બેતાલીસમી શિબિર તા. ૧૭ રવિવારથી તા. ૨૧ ગુરુવાર સુધી	તા. ૧૭ રવિવારથી તા. ૨૧ ગુરુવાર સુધી
મે-૨૦૧૧	તેતાલીસમી શિબિર તા. ૨૬ ગુરુવારથી તા. ૩૦ સોમવાર સુધી	તા. ૨૬ ગુરુવારથી તા. ૩૦ સોમવાર સુધી
જુન-૨૦૧૧	ચુમાલીસ શિબિર તા. ૨૧ મંગળવારથી તા. ૨૫ શનિવાર સુધી	આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી

પત્રાંક - ૩૧૩

મુંબઈ, પોષ સુદ ૭, ગુરુ, ૧૯૪૮

જ્ઞાનીના આત્માને અવલોકીએ છીએ અને તેમ થઈએ છીએ.

આપની સ્થિતિ લક્ષમાં છે. આપની ઈચ્છા પણ લક્ષમાં છે; ગુરુ-અનુગ્રહવાળી વાર્તા લખી તે પણ ખરી છે. કર્મનું ઉદ્દ્યપણું લોગવવું પડે તે પણ ખરું છે. આપ અતિશય ખેદ વખતોવખત પામી જાઓ છો, તે પણ જાણીએ છીએ. વિયોગનો તાપ અસહ્ય આપને રહે છે તે પણ જાણીએ છીએ. ઘણા પ્રકારે સત્સંગમાં રહેવા જોગ છો એમ માનીએ છીએ, તથાપિ હાલ તો એમ સહન કરવું યોગ્ય માન્યું છે.

ગમે તેવા દેશકાલને વિષે યથાયોગ્ય રહેવું, યથાયોગ્ય રહેવા ઈચ્છયા જ કરવું એ ઉપદેશ છે. મનની ચિંતા લખી જણાવો તોય અમને તમારા ઉપર ખેદ થાય તેમ નથી. જ્ઞાની અન્યથા કરે નહીં, તેમ કરવું તેને સૂજે નહીં, ત્યાં બીજો ઉપાય ઈચ્છયા પણ નહીં એમ વિનંતી છે.

કોઈ એવા પ્રકારનો ઉદ્દ્ય છે કે, અપૂર્વ વીતરાગતા છતાં વેપાર સંબંધી કંઈક પ્રવર્તન કરી શકીએ છીએ, તેમ જ બીજાં પણ ખાવાપીવા વગેરેનાં પ્રવર્તન માંડ માંડ કરી શકીએ છીએ. મન જ્યાંય વિરામ પામતું નથી, ઘણું કરીને અત્ર કોઈનો સમાગમ ઈચ્છતું નથી. કંઈ લખી શકતું નથી. વધારે પરમાર્થવાક્ય વદવા ઈચ્છા થતી નથી. કોઈએ પૂછેલા પ્રશ્નોનો ઉત્તર જાણતાં છતાં લખી શકતા નથી, ચિત્તનો પણ જાઝો સંગ નથી, આત્મા આત્મભાવે વર્તે છે.

સમયે સમયે અનંતગુણવિશિષ્ટ આત્મભાવ વધતો હોય એવી દશા રહે છે, જે ઘણું કરીને કળવા દેવામાં આવતી નથી. અથવા કળી શકે તેવાનો પ્રસંગ નથી.

આત્માને વિષે સહજ સ્મરણે પ્રાપ્ત થયેલું જ્ઞાન શ્રી વર્ધમાનને વિષે હતું એમ જણાય છે. પૂર્ણ વીતરાગ જેવો બોધ તે અમને સહેજે સાંભરી આવે છે, એટલે જ તમને અને ગોસલિયાને લઘ્યું હતું કે તમે પદાર્થને સમજો. બીજો કોઈ તેમ લખવામાં હેતુ નહોતો.

પત્રાંક - ૪૮૮

મુંબઈ, વેશાખ સુદ ૮, ૧૯૫૦

જે વ્યવસાયે કરી જીવને ભાવનિત્રાનું ઘટવું ન થાય તે વ્યવસાય કોઈ પ્રારબ્ધ્યોગે કરવો પડતો હોય તો તે ફરી ફરી પાછા હઠીને, ‘ભોટું ભયંકર હિંસાવાળું દુષ્ટ કામ જ આ કર્યા કરું છું’ એવું ફરી ફરી વિચારીને અને ‘જીવમાં ઢીલાપણાથી જ ઘણું કરી મને આ પ્રતિબંધ છે’ એમ ફરી ફરી નિશ્ચય કરીને જેટલો બને તેટલો વ્યવસાય સંક્ષેપ કરતા જઈ પ્રવર્તનું થાય, તો બોધનું ફળવું થવું સંભવે છે.

હવે પછીના સંસ્થાના કાર્યક્રમોની સૂચિ

૧. પરમ કૃપાળુદેવનો જન્મદિન	- તા. ૨૧ નવેમ્બર, ૨૦૧૦. રવિવાર. કારતક સુદ-૧૫
૨. પૂ.ભાઈશ્રી તથા
પૂ.ગુરુમાનો જન્મદિન	- તા. ૨૪ તથા ૨૫ નવેમ્બર, ૨૦૧૦
ખુધવાર તથા ગુરુવાર
૩. પૂ.બાપુજીની પુષ્યતિથિ	- તા. ૧૬ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૦. ગુરુવાર. માગશર સુદ-૧૦
૪. જાન્યુઆરી-૨૦૧૧ની ધર્મયાત્રા	- તા. ૧ થી ૮ જાન્યુઆરી, ૨૦૧૧.
સાઉથ ઈન્ડિયાના ધર્મતીર્થો : બેંગલોર, હુમચા, મુડબીની,
કારકલા, ધર્મસ્તલા, શ્રાવણબેલગોડા, હલાઈબેડ, બેલુર વિ.
૫. પ્રેમની પરબનો વાર્ષિક પ્રોગ્રામ	- તારીખ ૨૮, ૩૦, જાન્યુઆરી, ૨૦૧૧, શનિવાર-રવિવાર
૬. પૂ.બાપુજીનો જન્મદિવસ તથા
જિનાલય અને આશ્રમની વર્ષગાંઠ	- તા. ૬-૭-૮ માર્ચ, ૨૦૧૧
રવિ-સોમ-મંગળ, ફાગણ સુદ-૧, ૨, ૩
૭. પૂ.બાપુજીનો જન્મદિન તથા
જિનાલય અને આશ્રમની વર્ષગાંઠ	- તા. ૬-૭-૮ માર્ચ, ૨૦૧૧. રવિ-સોમ-મંગળ
ફાગણ સુદ ૧-૨-૩

BOOK-POST
PRINTED MATTER

To:

From :
SHREE RAJ-SOBHAG SATSANG MANDAL
SHREE RAJ-SOBHAG ASHRAM
On National Highway no. 8-A,
Sobhagpara, SAYLA-363430
Gujarat, INDIA
Tel : 02755-280533
Telefax : 02755-280791

“સત્પુરુષોનું યોગબળ જગતનું કલ્યાણ કરો.”